

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 2/2006- 59 pàgines

Sessió ordinària del dia 9 de març del 2006

VOLUM II

(Es reprèn la sessió el dia 10 de març del 2006 a les 16.05 hores)

(Falten a la sessió el Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Jordi Font Mariné i el Sr. Carles Font Rossell, ministre d'Esports i Voluntariat.)

El Sr. síndic general:

Molt Il·lustres Senyories, bona tarda, reprenem la sessió iniciada en el dia d'ahir.

Continuarem doncs, amb la revisió i votació, de les reserves d'esmenes.

Passaríem doncs, a l'esmena número 17, que correspon a l'esmena número 77 de l'informe de la ponència.

Intervé per a la defensa, -perdó potser que m'hagi enganyat però crec que estic...-, intervé per a la defensa, el Sr. Ricard de Haro.

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Ahir quan s'iniciava aquest debat d'esmenes, el meu company Esteve López va alertar de la situació, que ell va qualificar que podia ser esperpèntica, que ens podíem trobar. Avui aquesta intervenció meva, i a més un dia després, encara li dono més raó al meu company.

He de defensar l'esmena número 77 de l'informe del ponent, que es tracta d'una modificació del pressupost. Una modificació que ja sé que és morta perquè està lligada a l'esmena que havia defensat ahir, -l'esmena 29 de l'informe del ponent-, que era la modificació de les pensions de solidaritat. De tota

manera, com crec que aquí, que és el Parlament, i que és el lloc on hem de fer política, aprofitaré l'avinentesa i faré política, i intentaré defensar sense gaire esperança, però potser algú, aquesta nit havent dormit, ha consultat amb el coixí, i el farem canviar d'opinió.

Aquesta esmena proposa incrementar el concepte -a famílies i institucions sense finalitat de lucre-, del Departament de Benestar del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, en un import de 93.459,63 euros, per tal de dotar el projecte 3133-PROJ0087, pensions persones amb discapacitats, i en particular el concepte 48263, -pensions de solidaritat. Aquestes famoses pensions de solidaritat, que ahir discutíem, ho intentava, jo discutir, que va ser una discussió estèril, plantejàvem des d'aquí, que del 75% passessin a ser del 100% del salari mínim.

Com sempre fem, hem fet la feina, i aquí hem detallat els conceptes que redueixen les partides, dins de les partides i dins de cada secció, i les detallaré.

Per tal de poder incrementar dit concepte es redueixen a nivell de concepte les partides següents dins de la mateixa sessió o ministeri:

Del departament 500, el concepte 204, 25.000 euros.

Del departament 530, concepte 226, 50.000 euros.

I del departament 530, concepte 227, 118.459,63 euros.

Si més no, aquesta puja que demanàvem del 75 al 100%, ja se'ns va rebutjar en el dia d'ahir, almenys que quedi davant de la població, -i si cal per informació de qualsevol de les persones que es troben en aquesta Cambra que era possible. I que era possible per una quantitat que creiem que no és tan espectacular, ni tan forta com que pugui

desequilibrar les polítiques socials que deuen voler fer des del Govern Liberal, ni el pressupost que des del Govern Liberal heu preparat. Perquè una quantitat de 93.459,63 euros dintre del global dels pressupostos de l'Estat és ínfimament ridícula, però que per a les persones que es podrien beneficiar d'aquest fet, d'aquesta puja de la pensió de solidaritat, del 75 al 100%, de ben segur, els hi vindria molt bé.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris, vam entendre ahir per CDA + Segle XXI, que havien fet la seva intervenció conjuntament amb les demés esmenes.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, no és per fer polèmica, però amb això de què sigui esperpèntica la situació. A veure ahir, crec que vam tenir prou flexibilitat com per agrupar esmenes quan se sol·licitava per part d'algun conseller, com sembla que es va fer amb les esmenes d'ordenament, amb els vots particulars. Doncs, crec que aquí si s'hagués demanat, jo crec que tampoc hi hagués hagut inconvenient. I amb això no crec que n'haguem de fer més polèmica.

Quant a la qüestió concreta, doncs diré que el projecte corresponent a les pensions de les persones amb discapacitats, i en particular, el subconcepte "pensions de solidaritat" ha estat pressupostat tenint en compte l'augment fins al 75% del salari mínim, el nombre de pensions atorgades durant l'any 2005, l'estudi de creixement possible de demandes de pensions de solidaritat i l'increment de l'IPC. No em referiré tampoc a aquest increment, perquè jo crec que va quedar prou debatut ahir els motius pels quals el grup parlamentari, -el nostre que defenso-, doncs, considerem correcta aquesta pensió, -que ja hem fet una puja aquest any fins al 75%. I jo crec que no cal ser redundat en les coses.

Respecte a l'aspecte concret de l'esmena que es deu d'aquest increment, tampoc el considerem necessari, perquè en el cas que hi hagués una variació i que la quantitat pressupostada fos insuficient per atendre les pensions previstes de la Llei, la Llei del pressupost ja estableix en l'article 4, apartat f) que es tracta d'un concepte que té caràcter d'ampliable, i per tant, jo crec que tampoc faria falta cap increment.

D'un altre costat tampoc considerem procedent que es rebaixin les partides, que es proposen rebaixar, per incrementar aquest concepte, ja que els conceptes que es pretenen reduir, doncs, també els considerem importants.

Pel que respecta als crèdits previstos al 500 (Departament de Salut), concepte 204, són per finançar les despeses de transport sanitari en helicòpter, l'import del qual s'ha calculat tenint en compte el nombre de serveis pel preu per servei, d'acord amb el conveni amb el SAAS.

Els crèdits del 530, concepte 226, són per fer front a les despeses de divulgació i a la publicació de material destinat a la celebració de dies internacionals, principalment. Aspecte que considera el Departament de Benestar Social i Família, que té el suport d'aquest Grup Parlamentari Liberal, doncs el considera un objectiu imprescindible a desenvolupar per tal de sensibilitzar i poder donar a conèixer a la població la situació de col·lectius desfavorits, per tal de dur a terme amb èxit nous projectes, que no dubti Sr. conseller que el Govern té, -com sembla que m'ha semblat que dubtàveu quan heu dit el que preteníeu fer amb la política social-, ja se n'està fent de política social, i considerem que és la correcta.

I els crèdits del 530, concepte 227, són per fer front a les despeses derivades de contractes de neteja, seguretat, així com pel Pla estratègic de Salut, conceptes que tots considerem importants per a aquesta política social que portem a terme.

Per tant el Grup Parlamentari Liberal no donarà suport a l'esmena presentada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

No he fet la pregunta a Govern, entenem que treballem igual que amb el format d'ahir, que sempre s'intervé al final, doncs no val la pena demanar-ho cada vegada.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic

Només fer un parell de matisacions.

La primera és que, com ha dit el conseller del Grup Socialdemòcrata, el Govern, -o portant-li la contra en aquest cas-, el Govern sí que té... sí que és conscient de la política social que està fent. El

Govern dins del que són les pensions de solidaritat, les ha establert en un 75%. Per què? Perquè aquestes pensions es poden acumular amb d'altres d'assistencials, que doni el Govern, la CASS, o altres d'ocupacions a temps parcial. I dir que de les pensions de solidaritat que hi ha avui dia, 31 persones, que les estan rebent, avui dia n'hi ha 12, és a dir més del 33%, -més d'una tercera part-, ja l'estan compartint amb altres tipus de pensions.

Per tant, el Govern estima que això, i la partida pressupostària que hi ha, de la manera que s'ha calculat és suficient, i estima també, que el lliandar del 75%, també és suficient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Un altre torn d'intervenció pels grups parlamentaris.

Sr. de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies.

Jo no he dubtat de què el Govern tingui o no tingui política social, perquè ja ens ho han dit varies vegades. El que sí afirmo aquí, és que és molt diferent de la que faríem nosaltres, i això és evident, i normal.

No he entrat en el detall de les partides d'on sortien o no sortien. Vostè diu que no troba convenient disminuir aquestes partides. M'explica, o nosaltres ens hem vist forçats a què amb l'aplicació d'aquest reglament, d'aquesta norma que hem de seguir, de disminuir les partides dins del propi ministeri, les havíem de treure d'algun lloc, perquè considerem que era més important augmentar aquestes pensions que les partides que es veuen afectades. Que de ben segur que el propi Reglament, la normativa ens permetés treure-les d'un altre ministeri i d'un altre departament, ho haguéssim fet, perquè no trobàvem convenient disminuir cap de les partides del Ministeri de Salut. Cap ni un!

Les pensions de solidaritat al nombre de persones que en siguin beneficiàries té la seva importància. El que em diguin a mi vostès que les comparteixen -aquesta pensió-, que hi ha un nombre, si no recordo malament, heu dit 12 persones que comparteixen aquesta pensió de solidaritat amb d'altres pensions. Fins i tot li puc arribar a dir Sr. ministre que em sembla molt bé. Nosaltres el que pretenem, el que volem és simplificar la vida a la gent. I a la gent si li simplifiqueu, tenint una pensió de solidaritat que sigui suficient, potser no n'haurien de demanar

d'altres. Nosaltres el que volem, com deien vostès de facilitar l'accés a l'Administració, i que els serveis que presta l'Administració fossin els més pràctics i accessibles possibles per a tots els ciutadans, aquesta és la nostra pretensió.

Res més.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Alguna intervenció pels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Bé, doncs no havent-hi cap més intervenció procediríem a la votació de l'esmena. Recordant que sí és sí a l'esmena, i el no és acceptar el text tal com surt de la Comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No

M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell: No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià: No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró: No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No

M. I. Sra. Eva García Pastor: No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: No

M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No

M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

10 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i l'esmena es manté tal com ha sortit del text de la Comissió.

Continuaríem doncs amb la reserva d'esmena número 18, que correspon a l'esmena número 78 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Mariona González.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció fa referència a l'esmena 78 de l'informe del ponent, i es tracta d'una esmena per tal d'incrementar el concepte "Transferències a famílies i institucions sense finalitat de lucre" del Departament de Benestar, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família.

A l'esmena 78 proposem d'incrementar l'import pressupostat per Govern: 37.383,85 euros a les Pensions d'Atenció Social Gent Gran, en 62.616,15 euros, per tal d'arribar a la quantitat de 100.000 euros. Aquesta quantitat entenem que sense ser encara suficient, significa un augment significatiu, que pot permetre donar més atenció a la gent gran que estigui en situació de risc i per mirar d'assegurar a les persones una vellesa digna i de més qualitat. Tots sabem que molta gent gran rep pensions que són insuficients. Hi ha moltes dones que després de treballar tota una vida a casa, tenint cura de la família, i havent cotitzat, cap o molt pocs anys a la CASS, avui no reben uns ingressos mínims que els hi permetin viure sense angoixa i amb la tranquil·litat a la que tenen dret i que, evidentment, es mereixen. Amb aquest augment a les Pensions d'Atenció Social Gent Gran, podríem començar a donar resposta a les reivindicacions que ja fa temps vénen fent les associacions de dones.

Durant la passada campanya electoral el Partit Liberal prometia compensar els dèficits dels més desfavorits, especialment de la gent gran. Però amb

aquest pressupost comprovem que la realitat desmenteix les promeses liberals.

Aquesta partida destinada a les Pensions d'Atenció Social Gent Gran es ve pressupostant des de l'any 2003, amb pràcticament el mateix import. El pitjor de tot és que fins a la data d'avui, i fins on hem pogut verificar, aquestes partides no s'han executat cap any. El que vol dir és que no s'ha gastat ni un euro d'aquestes partides. Amb la pobre excusa, m'imagino, de què no està aprovada la llei d'atenció social. Per tal de poder incrementar aquestes 62.616,15 euros reduïm per igual import els conceptes següents:

A famílies i institucions sense finalitat de lucre del Departament de Salut i a Altres serveis del Departament de Serveis Generals, dins de la mateixa Secció o Ministeri, tal com ens mana la Suplència del Reglament. Cosa creieu-me realment difícil de fer vistes les quantitats tan minses pressupostades destinades a polítiques socials.

Per tot l'exposat el nostre Grup Parlamentari va creure necessari (davant aquest oblit dels nostres avis per part del Govern Liberal) fer aquesta esmena. Al no ser acceptada a la Comissió de Finances, vam decidir fer la reserva d'esmena, per si durant aquest temps transcorregut algun grup parlamentari o conseller general, -perquè no-, amb més sensibilitat social i convençut dels drets que tenen les persones grans que tant han contribuït al creixement de tots nosaltres i, per conseqüent, del país, a tenir un benestar i una vellesa digna, s'ho repensava i ens donava el seu suport.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Una altra intervenció pels grups parlamentaris?

Doncs, continuem entenent que es fa extensiva la seva intervenció d'ahir.

Pel Grup Parlamentari Liberal Sr. Jordana Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

A veure nosaltres també compartim aquests neguits per afavorir els col·lectius, com el de la gent gran, i per això com vostè sap, Sra. Mariona González, estem treballant conjuntament en una comissió, que suposo que tot això ho arreglarem el millor per a tots.

Pel que centra aquesta esmena, només diré que l'import pressupostat corresponent al Projecte "Pensions d'atenció social" actual, es va calcular fent una estimació de la quantitat d'usuaris dels serveis socials que es podien beneficiar d'aquesta pensió, tenint en compte l'estadística requerida durant l'any 2004, atès que l'estadística del 2005 encara no estava tancada en el moment de fer el pressupost. Si hi ha d'haver un increment, aquestes despeses referides a aquest projecte són ampliables segons l'article 4.6 d) del Projecte de Llei de pressupost, de forma que pensem que no fa falta cap increment. I el fet que no hi hagi cap llei, -com vostè diu que encara la llei d'atenció social, que s'havia d'aprovar, no es va aprovar-, doncs, això no vol dir que de moment això no ho permeti fer, de fer aquestes ajudes a la gent gran, ja que pel moment estan contemplades en el Reglament, que es va aprovar l'any 1996, en el qual hi ha un apartat que es refereix a ajudes a persones grans, ajudes per permetre de continuar romanent en la seva llar, ajudes de col·laboració al pagament de l'atenció residencial, i altres possibilitats que preveu aquest Reglament, i per tant, pensem que la política social que vostè diu, potser sí que s'ha de millorar, -vull dir això sempre-, però de moment, creiem que de moment és l'adequada, i aquesta partida és suficient al nostre entendre en aquesta finalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Sí Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només afegir a les paraules del Sr. Jordana, que aquesta política dirigida a la gent gran està prevista, com ja he dit reglamentàriament, en un Reglament que es va aprovar en el seu dia, i que està dins del que és el departament 510-Projecte 003, amb un import superior als 360.000 euros. Per tant, la política social del Govern vers la gent gran hi és, continuarà sent-hi, i en el moment que s'aprovi en la Comissió que hi està treballant, aquí al legislatiu la nova llei de la CASS i d'atenció social, doncs aquesta partida, a la qual vostè fa referència serà objecte de crèdit ampliable, i per tant, podrà fer front a tot el que hagi de cobrir des de la nova llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, com que va ser ahir, no sé si ho recordo ben bé, era per al Sr. Tarrado, que a mi em va semblar sentir que de l'esmena 76 a la 81, no les aprovarien. No veig el Sr. Tarrado.

(Se sent riure)

Em va semblar que deia que de l'esmena 76 a la 81 no les aprovarien, en la seva intervenció d'ahir.

Va fer una intervenció que es referia des de l'esmena 76 fins a la 81? Si no recordo malament. Acabo, jo vaig entendre...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sra. González, simplement per aclariment, jo crec que és important pel context.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, vaig dir que hi havia unes esmenes que ens abstindríem i unes altres que no votaríem.

El Sr. síndic general:

Sí gràcies Sr. Tarrado.

La Sra. Mariona González:

Finalment ve a ser el mateix, és a dir no rebrem el seu suport.

Doncs miri, jo li voldria dir que les argumentacions que vaig escoltar ahir, quan va dir això, va fer referència vàries vegades a aquest consens, per fer la llei de la seguretat social, i també va fer esment a les mesures urgents aquestes que acabem d'adoptar. Jo li voldria dir que per aquestes meves quatre esmenes que avui defensaré aquí, les mesures urgents i la llei de la seguretat social no hi tenen res a veure. La que ara debatem, particularment, fa referència a pensions socials per a la gent gran, i que les han de rebre aquelles persones especialment moltes dones que no han cotitzat mai a la CASS, i que, evidentment, no es poden acollir ni a la nova llei que farem de la seguretat social, ni aquesta de mesures urgents. I amb aquesta prudència que els caracteritza, i amb aquests "però", que comenten tan sovint, hi haurà

molta gent gran que continuaran sense rebre uns ingressos mínims per tenir una vellesa digna.

Sr. Tarrado, vostès havien de ser la clau del país, i per mala sort tenen la clau tan rovellada que aquest forat del pany de les polítiques socials, doncs, no el troba, i quan el troba se'n va molt cap a la dreta.

Ara voldria dir al Sr. Jordana, que a veure, m'ha dit una estadística. A mi m'agradaria saber amb què es basa aquesta estadística. El que he dit abans, aquesta partida està pressupostada... és a dir el 2002 quan vam fer el pressupost del 2003 ja van pressupostar aquesta partida, el 2003 la van tornar a pressupostar, pel 2004, i el 2004 pel 2005. Jo he anat a veure les liquidacions del Govern del 2003 i del 2004, i d'aquesta partida no s'ha liquidat ni un euro. Llavors a mi m'agradaria saber en base a què, evidentment, la liquidació del 2005, no la tinc però ja la tindrem abans, ja ho verificarem, amb què es basen aquestes estadístiques. A mi m'agradaria saber si realment s'estan donant aquestes pensions d'atenció social a la gent gran o no s'estan donant. Pel que jo veig no se n'ha liquidat cap, és a dir que no se n'ha donat cap.

Quan em diu que es parla d'un crèdit ampliable, miri jo li voldria dir que un crèdit ampliable és una garantia si els anys abans s'ha exhaurit el crèdit i després s'ha d'ampliar. Però escolti'm no em dona cap garantia que em digui que aquesta partida és un crèdit ampliable, perquè si no s'han executat fins avui, com puc pensar jo que ampliaran un crèdit que, de moment, encara no s'ha fet servir ni un euro d'aquest d'allò.

Miri, amb això de què fan polítiques socials i tot això, a mi no em convencen. Com vostè mateix ha dit, amb aquest article del Reglament, l'article 5.6, que parla d'ajudes a persones grans, amb virtut d'aquest article, vostès ja hagueren pogut començar a donar pensions d'atenció social a la gent gran. Si és que no donava prou joc aquest article, l'hagueren pogut canviar, que són quinze dies per canviar un article d'un Reglament. Ja les podrien estar aplicant ara, i no les apliquen, i mentrestant hi ha moltes persones que tenen unes pensions molt minses, i que tenen realment moltes dificultats per arribar a final de mes, i per quedar-se a viure ells sols. A mi no em diguin que estan fent polítiques socials, perquè no aplicar, -des de l'any 2003 que les estan pressupostant-, no haver-les executat, quan tenien, -vostè mateix ho ha reconegut-, un article que els hi permetia donar-les, concedir-les a totes aquelles persones que podien fer una demanda, i a més a més s'hauria d'haver fet la publicitat necessària, i miri si només teníem 27.000 euros pressupostats, però almenys se'n feia publicitat i es deia si algú que té una dificultat molt gran, vinguin que en funció

d'aquest article, doncs, els hi donarem aquestes prestacions.

El que m'ha dit el Sr. ministre, doncs que quan estigui la Llei d'atenció social aprovada, miri és una molt pobra excusa per aquell que porta onze anys governant, és temps més que suficient per haver fet aquesta Llei d'atenció social.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí gràcies Sr. síndic.

Miri, independentment si la clau està rovellada o no està rovellada, no sé, estem a principis de legislatura i ja anirem veient si està rovellada realment o no.

El que volia dir a la Sra. González, que independentment de què si els hi aprovem nosaltres o no, o votem a favor de la seva reserva d'esmena, no crec que sortís avui aprovada, perquè si seguim el Reglament del Consell General, 14 a 14 no passa l'esmena ni es pren en consideració. Llavors veig la càrrega que m'ha posat aquí, de si tinc la clau rovellada o no. Jo crec que la batalla ja la tenia perduda d'abans, i no sé que hi vinc a pintar jo aquí en aquest moment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí per la intervenció, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. González, jo ja entenc que no la pugui convèncer perquè no crec que la pugui convèncer. Jo només exposo la meua opinió que és l'opinió del grup parlamentari. No tinc les estadístiques ni la liquidació, però de ben segur el ministeri té un coneixement prou aprofundit de la situació social actual del país com per fer les previsions pressupostàries d'acord amb aquest coneixement.

És veritat que el que vostè diu, de què les persones aquestes necessitats no es poden acollir a aquestes ajudes en virtut d'una llei que no està feta. Per això jo no ho vinculo, ara. La llei que farem és la que farem. Jo el que dic, és que ara en aquest moment, el fet que no hi hagi aquesta llei, no vol dir que

aquestes possibilitats quedin per cobrir per a aquestes necessitats que vostè diu, ja hi ha el Reglament de l'any 96. I aquest reglament preveu justament la possibilitat de cobrir aquestes ajudes assistencials per situacions de necessitat, -que vostè diu que existeixen, doncs existeixen-, tenen la possibilitat de cobrir-se amb aquesta partida, que és la que està pressupostada. Jo només dic això, el Reglament hi és, detalla quines possibilitats tenen, doncs aquestes situacions estan cobertes amb aquesta partida.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Govern desitja intervenir?

Sr. Mirapeix.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. Síndic.

Confirmar que la liquidació d'aquesta partida pressupostària al 2005 serà zero, perquè aquesta partida pressupostària sempre s'havia previst des del 2003 pel que era l'entrada d'una llei, que era la d'atenció social.

Passades les eleccions, s'ha pres un altre compromís, que és que tota la Cambra treballi conjuntament en aquesta llei. Per tant, s'ha estimat oportú posar una partida que sigui ampliable.

Quant a les estadístiques. Home! les estadístiques les han fet basades amb els criteris que hi havien fets en el seu dia quan s'estava treballant en la Llei d'atenció social, i aleshores basats amb aquests criteris, amb un número de persones, pagant uns diners a cada una de les persones, doncs, venia amb aquest número.

Jo no sé si les estadístiques a les quals feia vostè referència... les hipòtesis les hem fet millor o pitjor. De totes maneres jo crec que són més vàlides que la hipòtesi d'arrodonir un número a 100.000.

I quant a la normativa, escolti, el que jo he dit, és que nosaltres sí que fem política social per la gent gran, i que, avui dia, a part d'aquestes pensions que hi haurà, aquestes pensions d'atenció social a la gent gran, que hi haurà el dia que entri en vigor la nova llei, que s'està en aquests moments parlant des d'aquesta Cambra, o que s'hi està treballant des d'aquesta Cambra, el que jo he dit, és que hi ha tot un tema d'ajudes econòmiques en les que la gent gran també hi entra, i que té una partida de 380.000 euros, i hi ha unes pensions de beneficència, que

aquestes també s'han anat donant durant l'any 2005, i aquestes han pujat al voltant de 30.000 euros. Per tant, si bé la llei encara no ha entrat ni a tràmit, s'hi està treballant, i hi haurà una dotació pressupostària més elevada, a part dels 25.000 euros que hem posat, i que podrà tenir, per tant, un crèdit ampliable, el que està clar és que el Govern sí que està treballant en aquest col·lectiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé alguna altra intervenció?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Miri, jo si hi ha alguna cosa que no entenc, és per què portem ja quatre anys pressupostant unes pensions que sabem que no podrem donar. Això és quelcom que jo crec que no ho entén ni aquell que ens estigui escoltant, sobretot aquell que tingui una necessitat concreta en aquest moment, no ho pot entendre.

Jo el que sí demanaria, doncs, és que aquest crèdit s'ampliés de seguida, s'afegissin tots aquests diners que no s'han gastat des del 2003, i en aplicació d'aquest Reglament, doncs amb quinze dies fessin unes mesures urgents, i a partir d'aquest Reglament, o bé modificant-lo una mica comencessin a donar ja aquestes prestacions d'atenció social per a la gent gran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo aleshores, Sra. González, hi ha una cosa que no entenc. En una partida pressupostària que vostè està reconeixent que es liquida zero, i que ha de preveure l'entrada en vigor d'una nova llei, que vostè la vulgui ampliar. Si aquesta partida l'hem dotat nosaltres amb 25.000, i estem dient que és ampliable, no sé per què l'hem de pujar a 100.000 si la llei encara no està en vigor. Per tant, dins del que és el Reglament existent avui dia, i dins del que és el marc legal existent avui dia, ja s'estan donant unes prestacions. A partir d'aquí estem esperant amb un nou marc legal per poder donar més prestacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sí Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Doncs miri, nosaltres la volem ampliar a 100.000, perquè nosaltres entenem que els pressupostos es fan o no es fan. Si fas un pressupost només perquè de cara a la galeria i per dir, que fas política social i per engreixar la petita quantitat aquesta que s'hi dedica, doncs fem-ho. O no pressupostem res, o pressupostem una quantitat una mica més digna.

Jo l'únic que li he demanat és que ja que no accepten aquesta d'ampliar-la fins als 100.000 euros, el crèdit aquest l'ampliïn de seguida, i apliquin tots els euros que no han gastat durant aquests quatre anys. Però, que prenguin mesures ja, que les prenguin! Perquè això sí que depèn de Govern, i això només es tracta de tenir voluntat per aplicar aquestes pensions d'atenció social a la gent gran, específicament a la gent gran, encara que no hi hagi una llei aprovada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sí Sr. síndic.

Només dir que no depèn de Govern, depèn del Consell. Nosaltres el que hem fet és: hi ha un acord parlamentari amb el qual es treballaria la Llei de la CASS i la Llei d'atenció social, això es el que es va interpretar des del Govern. A partir d'aquí hem dotat a una partida pressupostària d'uns diners. Si no hi ha partida pressupostària, aquesta partida pressupostària no es pot ampliar. Per tant, se l'ha dotat amb uns diners, i se l'ha dotat amb la capacitat de què estigui ampliada un cop s'aprovi la llei. I això és el que hem fet. Llavors, nosaltres estem a l'espera d'aquesta Cambra que s'acabi amb la feina, i a partir d'aquí ja posarem en marxa tots els crèdits ampliables que calguin per poder fer front a la nova política social, que per majoria o per unanimitat es decideixi en aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri només és perquè la intervenció del Sr. ministre ara m'ha sobtat de forma extraordinària. Era exactament l'argument que acaba de dir el Sr. ministre, ara, el que defensava jo ahir, quan defensava l'esmena que fos ampliable un crèdit i que es creés aquell crèdit.

Vostè ens diu que si no hi ha crèdit no pot ser ampliable. Naturalment, era exactament el que dèiem ahir, i des del Govern i des del grup majoritari d'aquesta Cambra se'ns va dir que no, que no calia que hi hagués un crèdit determinat i que les coses es podien fer sense crèdit.

Vostè els arguments els utilitza segons l'interessa. Si li serveixen per una cosa ens diu que fa falta, i si no l'interessa ens diu que no. Únicament volia fer aquest comentari.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sí Sr. síndic.

A veure, jo li vaig dir ahir, si no recordo malament, i si no ens podem atènyer al Diari de Sessions, (vostè volia que la partida aquesta, quan es parlava d'un tema concret fos un crèdit específic), nosaltres li vam dir que aquest crèdit no era específic. Per què? Escolti la llei no obligava a tenir un crèdit específic i el que li vam dir és que estava a dins d'altres partides. Dintre d'aquestes altres partides nosaltres també li vam dir que hi havia partides d'aquestes que s'havien incrementat més d'un 35%, és a dir, jo li vaig dir més de mig milió d'euros. Nosaltres pensem que aquí hi ha una cobertura suficient, i que, per tant, jo no li vaig dir en cap moment que aquesta partida fos ampliables o no. Hi ha les pensions de solidaritat que són ampliables, però les partides del que eren les transferències, en aquest cas, que jo em referia, -que era l'Escola de Meritxell-, s'havien incrementat de 500.000 euros. I això és tot el que jo vaig dir. Amb els càlculs i hipòtesis que va fer el

ministeri es va pensar que això donava per a totes les necessitats que hi hauria per a aquests programes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, passariem directament a la votació.

Recordant que sí és sí a l'esmena, i no és l'acceptació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No

M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell: No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià: No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré: No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No

M. I. Sra. Eva García Pastor: No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: No

M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No

M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer la lectura dels vots.

El Sr. Esteve López:

10 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuant doncs amb l'ordre del dia passaríem a la reserva d'esmena número 19 que correspon a l'esmena número 79 de l'informe de la Ponència.

Intervé per a la defensa de l'esmena la Sra. Mariona González.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La meua segona intervenció fa referència a l'esmena 79 de l'informe del ponent, i es tracta d'una esmena per tal d'incrementar el concepte "Transferències a famílies i institucions sense finalitat de lucre" del Departament de Benestar, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família.

A l'esmena 79 proposem d'incrementar l'import pressupostat per Govern: 21.362,20 euros a les Pensions d'atenció social excepcionals, en 78.637,80 euros per tal d'arribar a la quantitat de 100.000 euros. Aquesta quantitat també entenem que sense ser suficient, s'acosta més a una voluntat de fer polítiques socials. Això sí, entenent, tal com ho fem el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que l'Estat ha de protegir a la família arribant a tots els sectors de la població i donar atenció a totes aquelles persones en situació de risc de patir qualsevol tipus de marginació econòmica o social.

Per tal de poder incrementar aquests 78.637,80 euros reduïm per igual import, els conceptes següents: Lloguer de material de transport, Material d'Oficina, Altres Serveis, Treballs realitzats per altres empreses i Comunicacions, dins de la mateixa secció o ministeri tal com ens mana la Suplència del Reglament. Cal remarcar que l'import pressupostat enguany pel Govern Liberal dins del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família a Altres serveis i a Treballs realitzats per altres empreses és d'un 1.700.000 euros aproximadament. Està bé fer estudis, plans estratègics, assessoraments, conferències, cursets, però només si això es tradueix amb una voluntat real d'arribar al fons de la problemàtica i de donar resposta a les necessitats reals de les persones amb dificultats. No oblidem els informes de Càritas que denunciaven bosses de pobresa. Davant d'aquesta realitat, pressupostar la quantitat de 21.362,20 euros a Pensions d'Atenció Social excepcionals, (una tercera part del que va costar el concert de fi d'any a Kiev) és un

despropòsit més dels que ens tenen acostumats els liberals.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari va creure necessari fer aquesta esmena. Al no ser acceptada a la Comissió de Finances, vam decidir fer la reserva d'esmena, per si durant aquest temps transcorregut, algun grup parlamentari o conseller general, amb més sensibilitat social i convençut de la importància que tenen les famílies i de l'obligació que té l'Estat de protegir-les, s'ho repensava i ens donava el seu suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé aquesta és una situació semblant a la que hem tractat anteriorment, perquè aquí també hi ha una partida que en principi anava lligada a la de la Llei d'atenció social, que no està aprovada, doncs, retirarem això, i quan hi sigui amb la major voluntat per part de tots ja farem una protecció adequada per aquest sector.

De moment aquestes pensions també es regeixen pel Reglament de prestacions d'assistència social de 20 de novembre de 1996, que recordo que tenen com a ajut, com a objecte d'una part, ajuts econòmics per fer front a situacions urgents i singulars de persones amb dificultats per sobreviure, i de l'altra ajuts excepcionals quan una persona té una prestació social econòmica no prevista en el present Reglament. És a dir, jo crec que aquí és bastant ampli, perquè *inclús* amb situacions que no estan específicament previstes també s'hi poden acollir, doncs, o que la persona no sol·licitant no reuneixi alguns dels requisits del mateix, diu el ministeri competent en matèria d'affers socials que podrà concedir l'ajuda justificant la situació de necessitat i les circumstàncies. La qual cosa vol dir que encara que no tinguem llei no vol dir que aquestes situacions no estiguin previstes en la regulació. Això per nosaltres és suficient, més tenint present també una altra vegada que aquestes despeses en el suposat cas, doncs, que fes falta més diners, també són despeses ampliables segons l'article 4.6.c) de la Llei del pressupost.

D'altra banda, no es considera oportú reduir les quantitats imputades als conceptes proposats, ja que l'import s'ha pressupostat en funció dels

compromisos establerts i dels projectes concrets a desenvolupar.

Les despeses que vostès proposen reduir corresponen al transport de l'helicòpter, al desenvolupament de recursos socials i de vida laboral i familiar, a la formació de tallers sobre la violència domèstica, contractes d'assessoraments jurídics en matèria d'infància, de violència domèstica, sessions de psicòlegs per als pares adoptants o estudis en l'àmbit del Pla d'atenció a la dona. També s'hi inclouen els treballs inherents al pla estratègic del Ministeri, entre altres. Totes aquestes despeses també considerem que són importants, i que no s'han de reduir, i per tant, el Grup Parlamentari Liberal no donarà suport a la reserva d'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sr. síndic, nosaltres intervindríem en el mateix sentit que hem intervingut en l'esmena anterior. És a dir aquesta partida es va fer pendent per un tema de precisió, pendent per un tema del que seria la Llei d'atenció social. Òbviament aquesta partida s'ha liquidat zero, també existia l'any passat, i s'ha liquidat zero. I en principi estem a l'espera d'aquesta nova Llei d'atenció social, que s'ha de pactar, diríem nosaltres en aquest Consell, no?

Aleshores, dins del que són les partides, que la Sra. González, doncs, ens ha dit que reduïen i que trobava excessives; no, no, n'hi ha una que és els Estudis i Projectes, que ha dit, doncs, que aquí s'està treballant en un pla nacional d'atenció social amb comuns i entitats cíviques, on també hi és present Càritas, per valorar les necessitats reals, -les reals-, del nostre país.

Aquest document de treball serà presentat en la comissió social d'aquest Consell. I per últim també dir que barrejar cultura amb social, doncs, es pot fer, és òbviament lícit, i tothom pot fer-ho. Però clar, aleshores aquí hauríem de mesurar tothom igual, i llavors també preguntar-nos per què companys del seu partit se'n van de viatge als Estats Units per contractar orquestres, quan teòricament podrien utilitzar també aquests diners amb polítiques socials.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció pels grups parlamentaris?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Bé miri, jo he de contestar tantes coses que ja...

Miri primer Sr. Jordana, a veure, aquesta partida de pensions excepcionals d'atenció social també la ve pressupostant el Govern Liberal des de l'any 2002, quan van preparar el pressupost de l'any 2003.

I el que és evident, és que el mateix que ha passat amb les altres partides, aquestes partides només són per engreixar el magre pressupost de polítiques socials, perquè com en l'altra partida que parlàvem anteriorment, no se n'ha gastat ni un euro aquest Govern. L'ha deixat allí, i cada cop no n'ha executat ni un duro.

A veure, aquesta excusa que no hi ha la Llei d'atenció social, vull dir, és una ben pobra excusa; perquè vostè ho diu, és que vostè ho diu cada cop, amb aquest Reglament les podrien estar aplicant. No cal la Llei d'atenció social, amb aquest reglament les podrien estar aplicant. El que passa és que el Departament de Benestar té un problema. Si Govern entengués tal com hauria de ser un dret de totes les persones a rebre atenció social, la cosa aniria molt millor. Perquè si permetés fer una demanda de serveis socials sense haver de passar abans per aquesta *criba*, que s'ha de passar econòmica. Una *criba* amb uns criteris econòmics molt durs. Perquè jo crec que aquests criteris econòmics el primer que s'hauria de fer és modernitzar-los, actualitzar-los, i fer uns criteris econòmics que s'adiguessin amb el car que és viure aquí en aquest país. Perquè aquest Reglament és del 96 i ha estat realment molt poc revisat. Aquests criteris, un altre dia, en podem parlar abastament, i fins i tot a la Comissió que compartim d'Assumptes Socials, i veureu quins criteris tan ridículs són.

És clar, d'aquesta manera no m'estranya que no es gasti el pressupost, perquè la gent com que no té l'accés a poder fer una demanda, -que això hauria de ser un dret-, sense haver de passar per cap criteri econòmic, es fa la demanda, i després aquest criteri econòmic. I a més a més, aquests criteris econòmics, torno a repetir, s'han d'actualitzar de tant en tant, i s'han de fer uns criteris econòmics que s'adiguin al que costa viure aquí en aquest país.

Miri, per canviar aquests criteris i per aplicar aquest Reglament, no cal una llei d'atenció social, això com ho he dit abans es fa amb quinze dies.

Del pla d'atenció a la dona, ja en parlarem després, que també tinc una altra esmena com vostè sap que, vostè ha dit que és veritat que no s'havia liquidat l'any passat aquesta partida. Jo li torno a recordar que no s'ha liquidat ni la del 2003, ni la del 2004, ni la del 2005. I pel que sembla, com que aquest any no estarà feta ni aprovada la llei, doncs, veig que tornaran a estar sense executar, i que tornarà... (no faci així, perquè ja ho dic, es tracta solament de voluntat, perquè amb el Reglament es podrien estar aplicant), i sinó es canvia el Reglament. Vull dir, la qüestió és la voluntat de voler donar aquestes pensions, i la voluntat, fins i tot vostès estan demostrant des de l'any 2002 que no hi és.

A veure amb aquestes partides que vostè ha dit, que algunes són molt minses, vostè m'ha dit que havíem tocat el que és l'educació. Miri amb aquesta suplència, ja li he dit abans, i amb aquestes quantitats que hi ha destinades a polítiques socials, s'han de fer meravelles per poder desinflar una partida per omplir-ne una altra. Això ja ho sap vostè, i ho sap tot el Consell General.

Però jo li voldria dir que d'aquestes partides que vostè diu que no estan d'acord que traiem, n'hi ha alguna, doncs, que nosaltres, sí, que hem vist un augment espectacular aquest any. Per exemple, el 226.10, Altres serveis del Departament de Serveis Generals del Ministeri de Salut i Benestar Social, amb atenció protocol·làries i de representació, a l'any 2005 tenien pressupostats 12.020 euros. Aquest any, enguany n'han pressupostat 50.000. Això sí que és una política social, però per representacions protocol·làries, per res més.

No tornarem amb tot el demés, que ja hem discutit abans, perquè una esmena i l'altra, -jo les havia preparat totes juntes, després les he hagut de separar-, però una esmena i l'altra van en el mateix camí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no utilitzo com a excusa la Llei d'atenció social, no ho he fet en cap moment. Ja li he dit abans que jo no vinculada una cosa amb l'altra. Ara vostè em fa una esmena i jo li contesto. Aquest increment i aquesta partida jo dic que estan vinculats amb

aquesta Llei. Això és una cosa. Però, vostè diu: s'ha de fer política social, jo li dic: en aquest sentit ja se'n fa de política social perquè amb independència que ara no hi ha la Llei, aquesta futura Llei que hi serà, ja tenim un Reglament. I aquest Reglament ja contempla i ja preveu obrir aquestes necessitats que vostè també diu.

En parlarem en aquesta comissió de qüestions socials. És clar que en parlarem. Vostè diu que s'han de donar ajuts, o pensions, sense cap criteri, m'ha semblat entendre això. Jo no aniria tan lluny. Poder ho he entès malament, doncs, suposo que..., doncs si no és això, perquè bé hi han d'haver criteris, és normal que n'hi hagi d'haver. Però tot i així aquesta revisió que vostè diu, que s'hagués pogut fer, jo també li dic que aquest Reglament a part de fixar uns requisits i uns criteris, encara va més lluny, i és prou obert i prou ampli com per cobrir necessitats que no estan específicament previstes en aquest Reglament. Perquè diu que una persona que té una necessitat i no compleix els requisits, alguns dels requisits que estan específicament aquí previstos, el ministeri també li pot donar aquest ajut, d'acord amb les circumstàncies i la necessitat que té.

A partir d'aquí, jo dic que la situació actual, la reglamentació actual cobreix suficientment i dona sortida a aquestes necessitats que hi puguin haver en aquesta partida que vostè proposa. I per tant jo només resumeixo dient que la sensibilitat social que vostès tant prediquen, potser sí que cada un té la que li correspon o la que vol, però nosaltres també la tenim, i també tenim els mitjans legals per fer-la efectiva, que és l'únic que jo dic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic. Seré molt breu.

Dintre del que és la partida aquesta, que vostè ens ha mencionat, d'atencions protocol·làries i de representació, que l'any passat estava pressupostada a 12.020 euros, i que després ha sofert, a través de transferències de crèdit, augmentos d'aquesta partida, i ha tingut una compromesa liquidació 2005, de 56.854 euros, i per tant del que és la realitat del tancament de l'any 2005 fins a la realitat pressupostada el 2006, hi ha hagut un decrement de 6.000 euros.

I dir-li, i només especificar, que aquesta partida és, sobretot, per tots els convenis internacionals que s'estan signant, i totes les obligacions que té aquest Govern quant al que és el Consell d'Europa, Nacions Unides, informes sobre la infància, informes de la dona, etc. Llavors, és clar, quan signem aquests convenis, hem d'anar allà i estar representats. Si no malament.

Només aquesta petita explicació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Mirapeix.

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

No he dit en cap moment, que sense cap criteri. Jo el que he dit és que aquests criteris s'han d'actualitzar.

Això és el que he dit.

Llavors jo faré una demanda d'informació, que me l'enviïn, des de l'any 2003 fins ara fins al primer trimestre del 2006, perquè el ministeri em passi una llista, doncs, de la quantitat, evidentment no d'aquí, però de la quantitat de les pensions tant les dedicades i dirigides a la gent gran aquí Andorra com de les pensions aquestes excepcionals, i després en un altre Consell ja ho discutirem si realment estan aplicant polítiques socials o no.

Miri, jo precisament d'això em queixo. Vostè m'està justificant aquest augment, perquè és clar l'any 2005 hi havia 12.020 euros pressupostats, i en realitat se'n van gastar 56.0000. Doncs, precisament d'això em queixo, que segons quines partides, doncs, sembla que hi ha molt moviment, hi ha molta feina, vostè està dient que fan molta feina. Però després quan es tracta realment de fer transferències a les famílies, a aquelles persones que ho necessiten, doncs, aquestes vénen any rere any tot just amb aquest augment de l'IPC. Doncs, miri, si quan es firmen tants convenis internacionals, és després per aplicar-los, i quan s'apliquen, si s'apliquen també augmenta la despesa social que va dirigida a les persones. Precisament és d'això que em queixo, si no em queixo d'una altra cosa. Ja ho sé que se'n gasten molts amb informes, viatges i totes aquestes coses, però el que s'ha de fer és gastar polítiques socials que realment vagin dirigides a les persones que les necessitin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció pels grups?

Govern vol intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo li he mencionat abans un tema que eren les ajudes econòmiques, diguem dins del que era el Reglament, i només per constatar el pressupost del 2005, aquestes ajudes econòmiques estaven a 321.000 euros, i al pressupost del 2006 aquestes ajudes econòmiques estan quasi a 380.000 euros. És a dir no ens digui que augmentem només unes partides quan aquestes tenen un augment superior al 20%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí, només dir que l'altra té un augment de quatre cops.

És que em continuo queixant del mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Govern?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sí, sí, té vostè tota la raó. L'altra augmentava de 30.000 i aquesta augmenta de 60.000.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, entenent que no hi ha cap més intervenció, doncs, procediríem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena i no és l'aprovació del text tal com surt de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell: No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià: No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré: No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No

M. I. Sra. Eva García Pastor: No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: No

M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No

M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No

El Sr. síndic general:

Sí Sr. secretari de torn si sou tan amable pel recompte.

El Sr. Esteve López:

10 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat, la votació queda desestimada i l'esmena es manté tal com ha sortit de la Comissió.

Continuarem doncs amb la reserva d'esmena número 20, que correspon a l'esmena número 80 de l'informe de la Ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Mariona González

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure aquesta meva tercera intervenció fa referència a l'esmena 80 de l'informe del Ponent.

A l'esmena 80 proposem d'incrementar en un 10% l'import pressupostat per Govern, 617.138,98 euros a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell per tal de millorar els programes previstos pel seu patronat. Sabem les dificultats econòmiques que té l'escola especialitzada i amb un increment de la transferència que rep des del Govern, de ben segur que podrien afrontar amb una mica més de tranquil·litat algunes de les despeses per tal que repercuteixi favorablement als seus usuaris.

Per tal de poder incrementar aquests 61.172 euros de l'esmena, reduïm per igual import els conceptes següents: Altres Serveis i Treballs realitzats per altres empreses, dins de la mateixa secció o Ministeri tal om ens mana la Suplència del Reglament

Voldria remarcar que l'import total pressupostat per l'any 2006 al concepte "Transferències a famílies i institucions sense finalitat de lucre" del Departament de Benestar, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, i que ascendeix a 5.323.782,93 euros, representa l'1,58% del pressupost que avui ens vol fer aprovar el Govern Liberal. Pretenen fer-nos creure, tal com diuen en la seva presentació, que el benestar social continua sent el centre de les propostes del programa liberal, i es reflecteix en el pressupost per aquest exercici.

Si no fos un tema tan seriós en hi hauria per riure una mica. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata entén que la voluntat de fer política social s'ha de reflectir al pressupost. Aquest pressupost en canvi, ens demostra que aquesta voluntat i el nou impuls aquest any, com tots els anteriors, se'ls han oblidat en el moment més important que és en el moment d'elaborar-lo.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari va creure necessari també fer aquesta esmena, i al no ser també acceptada a la Comissió de Finances, vam decidir fer la reserva d'esmena, per si durant aquest temps transcorregut algun grup parlamentari o conseller general, amb més sensibilitat social i convençut de l'obligació que té l'Estat de protegir i garantir la igualtat d'oportunitats de les persones sense cap excepció, i especialment a les persones amb alguna discapacitat, s'ho repensava i ens donava el seu suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, a veure, justament, perquè són temes seriosos, ja fa des que vam acabar a la comissió fins avui, que han passat gairebé tres o quatre setmanes. Doncs, no solament hem reflexionat, amb el company de la Comissió de Finances i amb la resta de companys n'hem parlat d'aquestes qüestions socials, i en fi que afectaven al pressupost, i la veritat és que no hem canviat d'opinió. Per què? Perquè pensem que és el que hem de defensar, no per manca de sensibilitat sinó perquè la sensibilitat que tenim ens obliga a mantenir les nostres propostes i el que vam dir en la Comissió.

Llavors aquest projecte 4110-PROJ-0119 "Programes EENSM" i, en particular, el subconcepte 48200 "Patronats educatius i socials" s'ha pressupostat tenint en compte els pagaments que van tenir lloc l'any 2005, així com l'estudi de creixement possible d'usuaris dels programes i, finalment, l'IPC aplicat a les tarifes establertes al Conveni de col·laboració, segons el conveni, entre el Govern i l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell.

Per tant, la xifra pressupostada s'ha calculat amb uns paràmetres concrets de creixement, que impliquen que aquesta xifra sigui suficient i no calgui incrementar aquesta partida.

Aquesta partida, d'altra part, es calcula d'una forma bastant objectiva perquè és en base als usuaris, i hi ha unes tarifes que comunica l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, si no estic equivocat, en virtut del conveni, i a partir d'aquí surten uns preus fixes que són els que consten en el pressupost. Vull dir que llavors, no veiem que hi hagi d'haver aquest increment que vostès demanen, i per tant no podem donar suport a aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern és conscient de la importància que té l'Escola de Meritxell, i de la feina que fa, i és per això

que dins del que són les partides de transferències que se'ls hi aplica o se'ls hi destina, que estan pressupostades dins del que són dos ministeris, el Ministeri d'Educació i el Ministeri de Salut i Benestar, el Govern les ha apujat una mitja del 35%, com jo li deia al seu company, Sr. López, ahir.

Dins del que és el Departament d'Educació, s'ha apujat mig milió d'euros, és a dir no és una quantitat, com vostè deia, per riure, és a dir s'ha apujat un 50%. I dins del Departament de Salut i Benestar, si nosaltres mirem amb el que s'havia pressupostat, s'ha apujat, el que seria l'IPC. Però si jo miro, amb el que s'ha liquidat aquest any, que és la base amb la qual nosaltres vam fer els pressupostos, és a dir, bases de liquidacions que tindríem al 2005 per saber realment el cost real de cada servei, i de cada transferència, nosaltres vam liquidar 571.000 euros, i per tant, això és un increment real del 8%.

És a dir l'Escola de Meritxell, aquest any, amb els pressupostos del 2006, que són pressupostos socials, tindrà un increment de 550.000 euros. I això pensem que no és res menyspreable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri nosaltres, aquest 10% d'augment, que no és massa, que són 61.000 euros, -poca cosa-, el fèiem pensant amb els usuaris de l'Escola Na. Sra. de Meritxell. Tothom sap, i se'n parla molt sovint que tenen dificultats. Aquests 61.000 euros ens semblava que els podrien invertir en qualsevol coseta. La qüestió és que repercutís amb ells.

Ahir, el Sr. Serra en algunes de les nostres esmenes va exigir que es detallessin en quins projectes s'invertien els diners. Nosaltres creiem que amb aquesta, doncs, la teníem ben concreta. Volíem un 10% més d'augment per ajudar a l'Escola Especialitzada Na. Sra. de Meritxell perquè pugui dedicar més diners a invertir pel bé dels usuaris, que tots sabem quins són els seus usuaris.

Només l'hem feta especialment per això, perquè som una mica més sensibles, i creiem que encara ho necessitaven una mica més, perquè repercutís, jo ho dic, només en benefici dels usuaris. Però no pot ser així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Serra pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, com que ha fet un esment directe a la meua intervenció d'ahir, li voldria contestar.

Quan jo demanava que un projecte d'inversió real, fos precís, és perquè jo entenc que un projecte d'inversió real ha de ser precís. Perquè té els condicionants i les característiques suficients perquè ho pugui ser.

Crec que compartirà amb mi que comparar un projecte d'inversió real amb una ajuda social no és el més apropiat. Perquè una ajuda social per definició ha de tenir una certa flexibilitat, ha de permetre que un crèdit extraordinari faci front a una situació que pot ser urgent, i no així amb una inversió. Per tant, he de contradir-la, és a dir, aquesta comparació que vostè ha fet entenc que no és l'adequada.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Govern desitja intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Estem d'acord. És a dir, nosaltres també hem augmentat les partides amb 550.000 euros pel bé dels usuaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé doncs si no hi ha cap més intervenció, procediríem directament a la votació. Doncs recordant que sí és sí a l'esmena i no és l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si voleu passar la llista de la votació, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell: No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià: No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró: No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No
 M. I. Sra. Eva García Pastor: No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

10 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat la votació queda desestimada i s'accepta l'esmena tal com ha sortit de la Comissió.

Continuant amb la número 77, reserva d'esmena número 21 que correspon a l'esmena número 81 de l'informe del Ponència.

Intervé per a la defensa de l'esmena la Sra. Mariona González.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A l'esmena 81 proposem d'incrementar l'import pressupostat pel Govern: 16.858 euros per transferir

a Famílies dins del projecte Pla d'atenció a la dona, en 83.142 euros per tal d'arribar a la quantitat de 100.000 euros. La quantitat pressupostada pel Govern és vertaderament ridícula, si tenim en compte que amb aquests diners es volen buscar recursos d'allotjament puntuals en situació de violència domèstica, així com formar i pagar les dietes de les famílies d'acollida puntual en casos de maltractament. El total pressupostat pel Govern al Pla d'atenció a la dona és de 167.056,22 euros. Quasi el 90% del pressupostat se'n va en despeses de traduccions, reunions, publicitat, promoció, treballs realitzats per empreses i altres treballs. Només l'11% restant reverteix directament a l'atenció a les dones i especialment a les víctimes de maltractaments. Se'ls hi dedica la mateixa quantitat que es va pagar la setmana passada a un programa de ràdio per tal d'entrevistar a un ministre, un director i un cònsol liberal.

No s'hi val a engreixar la quantitat com fan vostès, destinant-la a "Altres serveis i a treballs realitzats per altres empreses". Fa massa anys que s'estan fent estudis, divulgació i promoció, traduccions i correccions, reunions, conferències, curssets, publicitat i propaganda. Fa massa anys que es gasten els diners del Pla d'Atenció a la Dona en assessors, viatges, cartells, dinars, flors etc. Sobretot, tenint en compte que no inverteixen en les partides que realment són necessàries i que repercuteixen directament a ajudar a les dones.

Per tal de poder incrementar aquests 61.172 euros de l'esmena reduïm per igual import, els conceptes següents: Altres Serveis i Treballs realitzats per altres empreses, dins de la mateixa secció o Ministeri tal com ens mana la Suplència del Reglament, i perquè per damunt de tot creiem que allà on s'han de destinar els diners i els recursos del Pla d'atenció a la dona és en intentar millorar la situació de les dones al Principat, i especialment a totes aquelles que per desgràcia pateixin qualsevol situació de risc.

Per tot l'exposat, els nostre grup parlamentari va creure necessari fer aquesta esmena, i també al no ser acceptada com totes les altres a la Comissió de Finances, vam decidir fer la reserva d'esmena també, perquè si durant aquest temps transcorregut algun grup parlamentari o conseller general, i especialment les conselleres generals que avui estem totes assentades aquí, en aquesta sala, en un exemple de solidaritat envers les dones, s'ho repensaven i ens donaven el seu suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris?

Sí. Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El subconcepte 48290 "A famílies" del projecte 3131-PROJ-0149 "Pla d'atenció a la dona" està destinat al pagament dels recursos d'allotjament i a la manutenció dels recursos de violència domèstica segons els paràmetres següents:

- en nombre de recursos d'allotjaments actuals
- previsió de creació de nous recursos d'allotjament per a l'any 2006
- l'estimació de víctimes que poden necessitar l'ajut a la manutenció.

La disponibilitat pressupostària necessària per aquest subconcepte s'ha previst tenint en compte aquestes variables i, per tant, considerem suficients els crèdits que s'han assignat a aquesta partida pressupostària.

A veure, jo entenc que només mirant la guia de recursos del Ministeri de Salut, doncs, no sé on van aquests diners. Vostè potser ho sap millor que jo, si se'n van en qüestions de propaganda, i no sé què ha dit. Però jo veig aquí que la guia de recursos és la lluita contra la violència domèstica, doncs jo crec que és prou complerta com perquè aquesta protecció sigui l'adequada, si es té en compte que garanteix una atenció integral de les víctimes de la violència domèstica, es vetlla pel bon funcionament del protocol d'actuació en casos de violència, diversifica la disponibilitat de recursos especialitzats per l'atenció als casos de violència domèstica, i es fa una formació continuada als professionals que intervenen davant d'aquesta problemàtica. Aquest projecte també contempla l'atenció immediata a les víctimes de violència, l'acolliment i el suport emocional a les víctimes, informar i assessorar sobre els diferents processos d'intervenció que s'inicien, acompanyar el procés personal de rehabilitació i la inserció d'autonomia, a més d'altres que no detallaré perquè suposo que vostè els coneix millor que jo. Però, en fi, jo crec que el que s'està fent també és adequat i la partida també és adequada.

Per altra part, la partida que es proposa reduir, d'un import de 83.142 euros, inclou sessions de psicòleg per pares adoptants, assessoraments jurídics en matèria d'infància, assistència jurídica i psicològica en l'àmbit de la violència domèstica, entre altres.

Aquestes despeses es van preveure tenint en compte les diferents activitats socials que el Departament de la Família compta desenvolupar durant l'any 2006 i, per tant, la seva reducció implicaria no poder

desenvolupar els objectius en matèria social que s'ha fixat al departament corresponent.

Per tant, en base a aquestes consideracions, i tenint també sensibilitat que mereix aquesta qüestió, doncs, el Grup Parlamentari Liberal no donarà suport a la reserva d'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

L'elaboració d'un pressupost és força complicada i força complexa. I una de les missions més importants del pressupost és posar a cada crèdit pressupostari els diners que un pensa, el temps que hi ha abans de poder-se'ls gastar o de poder-los invertir en els diferents aspectes, els diners que un pensa dedicar a un tema concret.

A partir d'aquí, i faig aquest incís, per contestar-li una mica la pregunta, o l'esmena, per fer la nostra intervenció en l'esmena.

A partir d'aquí, nosaltres què vam fer?

Vam agafar els imports liquidats o el que pensàvem que es liquidaria el 2005, i a partir d'aquí fer una previsió de les despeses que hi hauria pel 2006.

Dintre del que és la partida que vostè proposa incrementar a la xifra arrodonida de 100.000 euros, dir-li que al 2005 es van pressupostar 16.858 euros, dels quals s'han liquidat 9.081 euros. I s'han compromès, és a dir que s'aniran liquidant 13.930. És per això que nosaltres proposem repetir aquesta quantitat, perquè pensem que és suficient per fer front als compromisos que aquesta partida pressupostària concretament té.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Jordana m'ha dit que aquesta previsió l'havien fet també tenint en compte la previsió de nous recursos d'allotjament per les dones maltractades per a l'any 2006. D'això em queixo. 16.000 euros són molt pocs recursos. Si és que jo ja ho sé com el fan aquest pressupost, el fan sempre sense pensar amb la víctima.

Al Sr. Mirapeix li diria el mateix. Potser el que s'han de preguntar, és per què només han liquidat 9.000 euros l'any 2005. Doncs, segurament perquè a la víctima no li han arribat els recursos necessaris.

Escolti'm no pot ser que només s'hagin gastat durant l'any 2005, amb el que haurien d'anar destinats els recursos, que és la víctima, la dona que ha rebut maltractaments, 9.000 euros. Preguntin-s'ho si s'han gastat 9.000 euros, és que aquí alguna cosa falla. D'això m'estic queixant. Amb un pla d'atenció a la dona, on el 90% se'n va....., és clar que ha quedat molt bonic aquestes guies, d'això és el que em queixo, són molt maques aquestes guies, però després els recursos que han d'arribar a la persona, no arriben. Perquè en tot l'any 2005, amb les reivindicacions que fan les associacions de dones, i el que arriben a reivindicar, que se les posi en un lloc adequat després dels maltractaments, i ara em diuen que s'han gastat, només han executat 9.000 euros, doncs escolti'm això és una llàstima. El que s'han de repensar, hi han de tornar a avaluar, és que aquí hi ha alguna cosa que no funciona. Precisament d'aquí, la meva esmena. A mi m'ho podran explicar com vulguin, de veritat, tots, però el que jo no entenc és com poden estar d'acord que amb un Pla d'atenció a la dona hi hagi el 90% pels recursos a altres serveis, i un 11% a la víctima. Fem al revés dels altres països. Als altres llocs on hi ha un pla d'atenció a la dona és al revés. El 70% dels recursos se'n van amb recursos econòmics per a la víctima, perquè no n'hi ha prou en buscar-li un lloc d'allotjament l'endemà d'haver estat maltractada. Ha de tenir tot un seguit, i si convé que estigui quinze dies, hi ha d'estar quinze dies. Jo no sóc una especialista en això, però si en els altres llocs, els recursos són d'un 70% per a la víctima, i aquí me'ls poseu en un 11%, jo ja ho entenc que feu el pressupost, si jo tècnicament ja l'entenc. Vostè ha mirat, o el que hagi fet el pressupost ha mirat el que s'ha gastat l'any passat, 9.000 euros, i ha augmentat aquest any. Però precisament és això que no funciona, i això no funciona. I m'ho poden explicar per actiu, per passiu i com vulguin, i quantes vegades vulguin. Però no és normal, no és normal que en un Pla d'atenció a la dona tinguem 9.000 euros per recursos d'allotjament per posar a la víctima que ha estat maltractada.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, si és tan dramàtica la situació com vostè exposa, escolti, doncs aquí el que hem de fer és que vostè deu conèixer casos concrets, ara potser no que no tindrem temps aquesta tarda, però a partir de dimecres al matí, que tots dos podrem estar disponibles, anem al ministeri, i aquestes situacions de necessitat a veure per què no es cobreixen.

Perquè és clar, sembla que vostè estigui denunciant la gent necessitada que no se'ls hi cobreix la necessitat.

Jo demano: aquesta gent s'ha presentat al Ministeri de Salut per demanar aquesta necessitat, i se'ls hi ha denegat? Perquè si és així, escolti, amb vostè, tots dos acompanyem aquesta persona necessitada, i a veure per quin motiu no se li dóna aquesta ajuda, dins del cas que li correspongui. Jo li proposo això, res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Agraïxo la proposta que el Sr. conseller Jordana formula, però jo recordaré una mica sense voler ser reglamentista, doncs que estem centrats en l'esmena, i en cap cas s'hauria de personalitzar ni centrar el debat en casos particulars. Simplement agrair la seva aportació al debat, però m'agradaria doncs que es continués en l'esmena, i no de baixar en el detall.

El Sr. Jordi Jordana:

Puc respondre Sr. síndic?

Jo no ho faig a nivell particular, ho faig com a conseller. Com a consellers, jo crec que tenim el deure si hi ha situacions de necessitat, i tan dramàtica és la situació que planteja la Sra. Mariona González, doncs escolti fem la feina i ajudem a les persones que realment ho necessiten. Ho faig com a conseller no a nivell personal, Sr. síndic, que quedi clar.

El Sr. síndic general:

Li reitero el meu agraïment a l'aportació de la Sra. Mariona González, però agrairia que ens centréssim en l'esmena, sense entrar en el cas particular, que avui no pertoca. Segurament seria un debat molt

interessant de discutir en aquesta Cambra, i de ben segur la seva oferta ha estat ben rebuda, i així podrà ser el dimecres, tal com s'ha ofert.

Continuaríem doncs amb els torns.

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo accepto el repte que m'ha fet la Sra. González, i intentaré explicar per activa. És a dir:

La partida aquesta pressupostària a la que vostè li vol afegir, o el seu grup li vol afegir els 83.000 euros, és una partida que va dedicada només amb els recursos d'allotjament, és l'únic. Els altres recursos que vostè està dient van en d'altres partides pressupostàries, però no en aquesta.

Aleshores, el que vostè ens proposa, i que el Govern no hi està d'acord, és que aquests recursos d'allotjament es multipliquin per 12 o per 11 sobre el que s'ha liquidat al 2005. Això diguem com a exercici pressupostari, jo diria que no funciona. Això el primer.

I el segon, dir-li i assegurar-li, que tot el que són els recursos de la violència domèstica estan treballats i consensuats amb els grups de treball que treballen dins del que és aquest protocol de la violència domèstica, i que aquestes dones que necessiten tot el recolzament de tots els col·lectius, i el recolzament del Govern, es beneficien de les prestacions econòmiques igual que els altres col·lectius. Però no van a càrrec d'aquesta partida on hi ha l'esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel torn d'intervenció dels grups parlamentaris.

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies.

Com que vostè ja li ha dit al Sr. Jordana el que li ha dit, ja no cal que li contesti jo, perquè jo aquí vinc a fer de consellera general, però no m'he d'anar a passejar ni pel ministeri ni per enlloc més, perquè jo el meu control el faig, precisament, fent esmenes al pressupost, quan considero que no s'apliquen les polítiques que s'han d'aplicar, i res més. No he d'anar a fer d'inspectora allà al ministeri.

Miri, a veure, si m'explico bé.

Amb un pressupost com el que té el Govern, jo no denuncio, com ha dit el Sr. Jordana, jo no estic fent la denúncia. Jo em recolzo amb tot el que diuen els altres. Jo me'ls he de creure perquè fan una feina molt ben feta. M'he de creure les associacions de dones, que sempre estan reivindicant que no hi ha un lloc per acollir les dones maltractades. I això és veritat. I aquestes dones també hi posen recursos. I jo em remeto al que diuen les associacions de psicòlegs. Que no hi ha un seguiment psicològic. Jo em remeto a totes aquestes coses. De totes maneres, continuo pensant que 9.000 euros, per tot un any 2005, amb allotjament, i a més a més, també aquí hi ha les famílies que acullen, és a dir la formació de les famílies que acullen, hi ha alguna cosa que no funciona. Doncs, no és normal que només s'hagin invertit 9.000 euros en aquests casos. És que algú està fent la feina que no està fent el Departament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Alguna intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Sí Sra. ministra de Sanitat.

La Sra. Montserrat Gil:

A veure Sra. González.

Jo l'he escoltat molt atentament, i ara sí que voldria parlar perquè em sembla que es menysprea bastant la tasca de la gent que està treballant dins del ministeri, des de fa molt de temps.

A veure, en el programa de violència domèstica, com vostè sap i com vostès saben, s'està treballant amb tots els grups de treball que estan inclosos dins del protocol de violència domèstica, i també hi treballen les associacions de dones d'Andorra, tant l'ADA com l'ADMA.

Jo penso que aquí sí que s'està fent una feina molt exhaustiva de part de tothom. És veritat que l'ADMA des de fa molt de temps demanava un recurs explícit amb el qual tots hi van estar treballant, hi van estar reflexionant, i no s'hi va estar d'acord, amb la llar refugi que demanaven elles. I per contrapartida es van proposar d'altres recursos com són els allotjaments que tenim actualment, que comptem amb dos famílies d'acollida i amb dos hotels.

Recordar-li també, que l'ADMA actualment també ens va presentar dos recursos més, que són similars als que tenim nosaltres. Per tant, penso que si nosaltres tenim els que tenim, i l'Associació de

Dones Migrants d'Andorra també ens va proposar recursos similars és perquè elles pensen que els que tenim funcionen bé.

També li voldria dir una cosa, que les dones que pateixen violència domèstica i que han accedit al seguiment per part del ministeri, moltes vegades no volen accedir a aquests recursos. Per què? Doncs, perquè volen recursos molt més propers a la seva vida particular. Volen accedir a familiars o a amistats perquè se senten potser més acollits a nivell personal. Anar a aquests recursos, és veritat que per molt que tinguem les famílies d'acollida formades o aquestes dos persones que ens cedeixen habitacions en hotels també formades, no és el mateix que les seves pròpies famílies o que els seus propis amics. Per tant, els recursos econòmics que donem a aquestes famílies de violència domèstica, els hi donem directament a les víctimes. I amb aquests recursos, tenim els recursos específics en aquesta partida pressupostària perquè és l'únic que, fins ara, ens hem hagut de gastar en aquesta partida. Però recordar-li que aquestes víctimes estan totalment ateses, amb un seguiment per part dels treballadors socials de les parròquies. I també recordar-li, -perquè hi ha fet incís-, que amb el Col·legi de Psicòlegs també tenim una partida pressupostària per tot el tema de l'assistència gratuïta a aquestes persones.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva aportació al debat i per les seves explicacions.

Sí, Sra. Mariona González per la intervenció pels grups parlamentaris.

La Sra. Mariona González:

Miri, jo no em vull allargar més, jo crec que els números són prou evidents. El que és segur és que jo no he menyspreat a ningú del Departament, a ningú.

Jo estic esmenant un pressupost que trobo que no hi ha diners suficients. Amb les meves esmenes he dit per què considero que no hi ha diners suficients. Això no vol dir menysprear a cap treballador del ministeri, absolutament a cap. Perquè jo aquí estic fent un debat polític, no estic fent un debat dels treballadors del ministeri. Això que quedi ben clar.

Miri l'ADA i l'ADMA, el que sempre se sent, i jo segueixo la premsa, igual que vostè la segueix. Sempre ho reivindiquen que falten recursos econòmics a la víctima. No sóc jo que ho dic, són elles que ho reivindiquen. El Col·legi de Psicòlegs també va dir que no hi havia un suport psicològic gratuït. I així ens podríem anar estenent. Tampoc no

diu que hi ha un d'allò d'advocats gratuït també, i necessari. Jo l'únic que dic és que quan es volen fer polítiques socials, doncs, això s'ha de demostrar a través del pressupost. Doncs, jo l'únic que volia era omplir aquesta partida, perquè ja li continuo dient, que si no s'utilitzen per aquests recursos, en podem buscar d'altres, però almenys s'ha de posar a la partida on va dedicada directament a la víctima maltractada o a la dona que estigui en situació de risc. Doncs és aquí que es veuen les polítiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Govern desitja intervenir?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i el no és l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si voleu procedir a la votació si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell: No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià: No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró: No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No

M. I. Sra. Eva García Pastor: No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret: No

M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No

M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No

M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

El Sr. síndic general:

Bé doncs procedirem al recompte. Sr. secretari de torn si sou tan amable.

El Sr. Esteve López:

10 sí, 14 no, 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat la votació queda desestimada, i l'esmena es manté tal com ha sortit de la Comissió.

Arribaríem doncs, ja a l'última esmena presentada.

Reserva d'esmena número 22 que correspon a l'esmena número 83 de l'informe de la Ponència.

Intervé per a la defensa de l'esmena el Sr. Vicenç Alay.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé estem a l'esmena 83, la darrera esmena d'aquest grup de 22 reserves i 6 vots particulars.

Bé l'esmena 83, 56 del nostre grup parlamentari, és una esmena de modificació al pressupost de despeses de l'Administració general, en la qual es proposa incrementar el concepte "Corporacions locals-762" en 3.406.650 euros per tal de dotar el Projecte 9110001 Transferències als comuns del Ministeri de transferències als comuns. Faig un aclariment, això és una cita textual del que consta en la fitxa descriptiva del projecte, no és que s'hagi creat un nou ministeri, apareix així en el Projecte del pressupost del Govern, deia Ministeri de transferències als comuns. Per compensar aquest increment de la despesa s'incrementa en la mateixa quantitat el concepte 900, Deute públic, del pressupost d'ingressos.

Bé aquesta reserva d'esmena és una reserva d'esmena que jo conceptuaria de regularització. És una esmena lleugerament diferent de les esmenes que s'han produït abans per la característica singular que té aquest concepte.

Les transferències als comuns són transferències que no són de lliure àrbitre del Govern. Govern no pot assignar-li la quantitat que li sembli bé en funció d'una determinada posició política. Les

transferències als comuns vénen regulades, vénen determinades per una llei, que és la Llei de transferències als comuns.

Per això parlem de regularitzar, perquè entenem que la dotació que s'ha assignat a aquest concepte és una dotació irregular. El Govern no s'ha atès a les seves obligacions de respecte de la Llei.

Si em permeten, els hi vaig a fer una lectura ràpida de pocs articles, de tres articles de la Llei de transferències als comuns perquè puguem després discutir aquesta proposta que es planteja al nostre grup.

A l'article 2 diu, i llegeixo: "Es consignarà cada any una transferència de capital a favor conjuntament dels comuns. Aquesta transferència figurarà en la partida corresponent dels pressupostos de l'Administració general", -la partida que ara estem discutint.

"Article 3: l'import a transferir cada exercici serà el resultat d'aplicar el percentatge del 18% sobre els ingressos tributaris ajustats, liquidats, i imputables comptablement al pressupost de l'Administració general".

A l'article 4 es fa una previsió d'aquest tant per cent perquè hi ha una forma alternativa, diu, i torno a citar: "En cas que el quantum d'aquest percentatge del 18% d'ingressos tributaris fos inferior al quantum del 30% dels ingressos recaptats per l'Administració general en concepte d'IMI, -d'Impost de Mercaderies Indirecte-, i de taxes d'entrada de mercaderies, així com de devolució de la taxa exterior comú, -el TEC-, per part de la CEE, es procedirà a calcular l'import de la transferència d'acord amb aquest segon criteri".

Amb els números que disposem als últims anys, és aquest criteri últim el que s'utilitza.

El cinquè punt, i acabo aquí la lectura és: "Tot seguit de ser aprovada la liquidació del pressupost de l'Administració general, i per tant de ser coneguda la xifra exacta dels ingressos corresponents a l'exercici anterior, es procedirà a la regularització precisa de les quotes de participació transferides, etc.".

La Llei després explica com es transfereix a cada comú en virtut d'uns barems que té en compte territori, població, etc. I després es fixa quins són els terminis, o a partir de quin moment es fa efectiva la liquidació. Que és a partir del moment, en principi, si hagués estat aprovat abans de finals de l'any anterior, hauria estat immediatament a l'inici de l'any fiscal, o sigui el primer de gener d'aquest any.

Bé, ens sembla a nosaltres que queda clar, que hi ha una obligació legal, una obligació formal que a

aquesta partida s'adeqüi estrictament a uns paràmetres que estan perfectament establerts.

Jo els hi vull fer un recordatori de quina és... ja dic que s'havia de consignar una quantitat, s'havia de signar, s'havia d'efectuar una dotació, una quantitat equivalent al 30% dels ingressos liquidats l'any anterior.

Els ingressos pressupostats per l'any 2005 foren, agafant els conceptes que queden inclosos en l'apartat aquest del 30%, serien en concepte d'IMI, 116 milions d'euros, i en concepte de taxes exteriors, 54 milions. El total seria 170 milions d'euros. Això avui surt en un diari del país, per si algú vol seguir-ho des de casa, perquè és relativament fàcil de seguir, tot i que a vegades els números puguin semblar complexos.

Tenim, repeteixo, uns pressupostos d'IMI i de taxa comuna de 170 milions d'euros. Aplicant un càlcul molt simple d'aplicant-hi el 30% que diu la Llei, això ens porta a 51.000 milers, 51 milions d'euros.

He de dir, per recordatori de tothom, que la transferència assignada en el pressupost de l'any 2006 és d'únicament, en front d'aquests 51 milions, únicament 41.000 milers, (està en milers), 41 milions d'euros. És a dir, 10 milions d'euros per sota del que hauria haver estat pressupostat seguint puntualment, com ha de ser, les previsions d'una Llei que ha estat votada en aquesta Cambra, i no fa quatre dies, és de coneixement de tothom, és de l'any 1993.

Bé, nosaltres hem fet una esmena, lògicament hauríem d'haver fet una esmena de 9.826 milers d'euros, 9.826.000 euros. I l'hem fet de només de 3.000 milers, o sigui de 3 milions, -no tinc la xifra aquí, tinc tants papers. A veure, la nostra esmena proposa un increment de 3 milions d'euros.

Bé, aquí vaig a fer un petit recordatori al Sr. Enric Tarrado. Per què no hem fet els 9.826 milers i hem fet els 3.000 milers? Perquè en un exercici de flexibilitat anterior a la seva intervenció, vam pensar que no els hi volíem posar massa difícil votar això, que ja dic, per lògica hauria de ser de 9 milions d'euros. Ho deixem amb 3.000 perquè hem fet uns números que és calcular que l'exercici pressupostari de l'any passat, que feia aquestes previsions es compliria amb un percentatge, que normalment és del 92, i nosaltres l'hem posat al 87,5%.

Bé, en tot cas, per no marejar massa la perdiu, donant voltes als números, queda clar, resumint, que existeix una obligació legal, no un dret, -i espero que no m'ho discuteixi el Sr. Serra-, d'assignar a lliure àrbitre una quantitat en aquesta partida, existeix una obligació legal, i s'ha incomplert. O sigui, ens trobem amb una irregularitat manifesta.

He de dir que quan nosaltres hem analitzat això, bé se'm plantegen varis supòsits de dir, per quina raó Govern no respecta la Llei? El primer seria que ens trobem en un cas de falta de confiança amb els propis càlculs, amb la pròpia política econòmica, o política tributària. Però vaja, no vull creure que sigui això.

Un altre supòsit és que els ingressos estiguin sobre dimensionats, o que hi hagi una voluntat de maquillar el pressupost, si s'hauria de dimensionar amb ingressos, o bé disminuïm el que és el cas la partida assignada, transferències als comuns, evidentment tenim un deute inferior. Dubto que sigui aquest el cas, i llavors queda la tercera possibilitat, que em sap greu que sigui aquesta, perquè segurament és la més greu, que és que hi hagi una voluntat expressa per part de l'Administració general, per part de Govern, de retenir un capital que no els hi correspon per llei, sinó que correspon durant l'exercici que toca als comuns. Un capital que no és gens negligible, recordo, estem parlant de 9 milions d'euros per aquest any, 1.500 milions de les antigues pessetes, -pel qui s'esgarrifi amb pessetes. I si parlem de l'any passat, ens trobaríem que els mateixos càlculs ens porten que existiria també una retenció per part del Govern de 5.666 euros aproximadament. La qual cosa ens porta que en aquest moment Govern té retinguda una quantitat que puja a 14 milions d'euros, que correspondrien als comuns.

Torno a repetir que això no és una retenció banal, no per la xifra sinó per una altra raó, perquè això ja seria propietat o titularitat dels comuns per tal com està establert en la Llei que he llegit.

De moment gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena plantejada pel Grup Socialdemòcrata incrementa el concepte Corporacions Locals, dotant el projecte Transferències als comuns amb més de 3.400.000 euros, i compensant aquest increment de la despesa amb un augment de la mateixa quantitat del concepte Deute Públic del pressupost d'ingressos.

Entenem que aquesta esmena està plantejada en base a una previsió determinada d'ingressos fiscals.

Cal recordar que les transferències als comuns estan regulades per llei.

Des de CDA + Segle XXI considerem que l'estimació d'ingressos de l'Estat la fa l'executiu en base a unes dades econòmiques i conjunturals. I sobre aquestes bases es calcula l'estimació dels diners que el Govern ha de transferir als comuns. I entenem que una vegada es disposin les xifres reals, el Govern ajusta les transferències en base a dites xifres.

En conseqüència votem negativament a aquesta esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, per començar voldria dir que espero que quan vostè es referia que jo no li discutiria això, no estava en qualsevol cas fent referència al meu dret de discutir-ho. M'imagino que es referia a això. Conec el seu tarannà i sé que li agraden les discussions perquè de les discussions en surten segurament solucions. La no discussió, precisament, és el que porta a la paràlisi.

Bé, per respondre al que vostè ha dit o per clarificar el que vostè ha dit. Estic bàsicament d'acord amb molt del que ha dit. És dir, pràcticament amb tot, i m'ha estalviat vostè ja una part de l'exposat quan ha sigut tan detallista amb l'explicació de la llei, que ens ha situat a tots realment amb el que estem parlant.

Des del Grup Parlamentari Liberal recolzarem el crèdit proposat en aquest cas en el pressupost del 2006, i el recolzarem amb totes les reserves que cal tenir quan ens estem referint a quantitats que depenen d'un ingrés del que encara no en tenim la certesa absoluta. Vostè ha fet referència a la Llei i ha parlat de liquidacions. De liquidacions, que vull recordar que en el moment que discutíem aquests temes, en el moment que preparàvem aquestes esmenes, no es coneixia la quantitat del tancament.

Vostè sap que jo vaig intentar trobar si aquesta xifra s'ajustava pròpiament, i intentar ajustar-la el màxim possible, i ja li repeteixo que en totes les reserves i amb tota la prudència que cal tenir davant de xifres que no es coneixen.

El nostre raonament, i per això la recolzarem, és que en el pressupost anterior es parlava d'una xifra, i aquesta xifra per enguany pujava, aquesta transferència als comuns pujava de 8,7%.

La informació de què jo disposava i de la que dispo ara, és que l'evolució dels impostos de referència pel pagament d'aquest 30% als comuns, l'increment que ha anat tenint durant l'any passat, ha sigut al voltant de l'1%.

Això encara ho he sabut d'una manera més rotunda, quan abans d'ahir vaig rebre de Sindicatura, l'informe de liquidació del primer trimestre del Govern. I allà es parlava de l'1%.

Bé li torno a dir, en totes les reserves del món, perquè no tinc la certesa d'aquesta xifra, nosaltres entenem que aquesta xifra, és més o menys encertada.

Per aquest motiu no podrem recolzar la seva esmena. Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres en cap moment des del Govern pretenem retenir diners dels comuns.

Res més lluny del nostre... La nostra intenció no és aquesta, el nostre tarannà no seria aquest.

Nosaltres dins del que és l'elaboració del pressupost, el que vam fer és estimar quina era la liquidació de l'IMI, estimar la liquidació 2005, i a partir d'aquí fer un pressupost sobre aquesta liquidació estimativa del que seria el 2005.

Dins d'aquesta liquidació estimativa, i torno a començar, el pressupost el vam començar a elaborar el mateix mes de juny, juliol. És a dir, no és una eina fàcil ni una feina fàcil de fer. Dintre del que són aquestes bases estimatives, que es van anar modulant conforme anava avançant l'any fins que no vam presentar el pressupost en aquesta Cambra. Bé doncs, a partir d'aquí vam pressupostar aquests quasi 42 milions que tenim pressupostats dins del que són les transferències de capital.

Per tant, de cap manera volem ni reduir el dèficit a base de les transferències dels comuns, ni jugar amb els diners dels comuns, perquè no és aquest l'objectiu d'aquest Govern ni d'aquest ministeri.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entenem que té la paraula el Sr. Vicenç Alay, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Bé pot estar segur Sr. Serra per començar, que no tenia cap interès en negar-li la capacitat i la possibilitat de discutir, que sé que li agrada tant com a mi.

Bé en tot cas, tindrem encara l'ocasió de fer-ne una mica més, perquè de les intervencions que he escoltat, de les tres, no puc estar d'acord amb cap d'elles, en el sentit que fan una sèrie d'explicacions lligades amb números que no em convencen en absolut.

Sí sembla ser que, almenys per les explicacions del PLA i del Govern, del grup parlamentari i del Govern, que estan completament d'acord amb la lògica que ha seguit a l'hora d'avaluar les dades, a partir de la Llei. En tot cas el Sr. Tarrado no s'hi ha referit tant, però suposo que és exactament el mateix.

A veure, per començar vostè Sr. Tarrado diu que fa tota la confiança. A mi ja m'està bé que els hi faci confiança, vull dir que no els hi discutiré i ja he vist com s'han produït els debats en aquests últims dies, i he vist que aquesta confiança arriba a un extrem bastant important.

Ara calculi que aquesta confiança que els hi fa està portant a acceptar que el Govern està xifrant l'exercici, el compliment de les previsions pressupostàries en un nivell que pot estar al 70 o al 80%. Jo em començaria a replantejar una nova confiança, si fos així.

Bé després contestant al que comentava el representant del Grup Parlamentari Liberal, em deia que no pot saber, és lògic que no es pot saber, no es pot saber i la Llei diu que el pagament, la transferència és exacta, es referirà als ingressos aprovats, cosa que es produïa ja, a demés, amb un decalatge de dos anys sobre l'exercici pressupostari. En aquest moment, em sembla que s'han liquidat fins a l'any 2003. Queden el 2004 i el 2005.

Sí que és cert que existeix aquesta previsió, però no deixa de ser cert, també, que existeix un històric que fa que sabem regularment quin és el grau de liquidació. El grau de liquidació en els últims anys, l'últim any és de 92 i escaig per cent, i l'altre any havia sigut del 90%, etc. Agafant només aquestes xifres, jo li he dit que nosaltres agafàvem el 87,5% de liquidació, que seria realment una liquidació molt baixa, que no crec que hagi tingut el Govern en cap moment. Agafem la liquidació del 87,5%, i seguïem

estant per sobre de les seves previsions. O sigui que no podem acceptar aquest càlcul.

Independentment després acabaré dient que penso que regularment s'hauria de fer, després ja es regularitzarà, però s'hauria de fer tenint en compte la previsió pressupostària aprovada l'any anterior, no la liquidació, després ja es regula.

Després m'ha dit, ha fet una referència sobre el coneixement, de què s'hi havien apujat les tasques a l'ingrés, per taxes de l'1%. Escolti si ho tenim nosaltres, ho tenen vostès, nosaltres tenim a la disposició, i se'ns ha enviat des del Govern, l'exercici del tercer trimestre... -doncs, miri-s'ho-, i en lloc de mirar l'1%, miri la xifra absoluta. A la xifra absoluta, si sumem l'IMI, en aquella data, i les taxes de mercaderies, -el TEC-, a demés, en aquella mateixa data, hi fa una extrapolació... i em sembla que fins i tot no, sense fer extrapolació, o sigui vaig més enllà, en aquella data ja hi havien uns ingressos que ens portaven traduint-ho a transferències a 43 o 44 milions d'euros. És a dir, en aquella data ja estàvem per sobre del que Govern, -no dic que al juny fos així, però al setembre, a l'octubre-, vostès ja sabien que estaven en unes xifres superiors a aquestes.

Bé això ho pot contrastar qualsevol persona, està en el pressupost, està en les liquidacions, i no m'hi pararé a discutir més.

El que sí vull dir, vostè em diu que el Govern no té cap voluntat. Li he de dir que li agraeixo que si fan això almenys que ho facin sense voler, perquè si a més ho fessin volent ja seria terrible.

Miri, els hi vaig a fer un petit recordatori. A la seva pròpia liquidació de comptes de l'any 2004, diu, al final de tot, pàgina 44: "L'apartat de creditors no pressupostaris estan fora de pressupost, es recull el saldo pendent de pagar als proveïdors a 31 de desembre del 2004, així com la previsió per la regularització de les transferències als comuns, -d'això que estem parlant-, de l'any 2002, 2003 i 2004. I aquesta previsió és de 18.747 milers d'euros, que són 3.000 milions de pessetes. O sigui una xifra important. Són 3.000 milions de pessetes que si s'hagués pressupostat de la manera que nosaltres preconitzem, i com preconitza la Llei, -entenc-, haurien estat a la disposició dels comuns des del mateix moment que haguessin iniciat el seu exercici pressupostari. Durant dos anys el Govern reté una quantitat de 3.000 milions de pessetes, que són propietat, titularitat dels comuns. I això ha sigut al 2002, al 2003, al 2004, al 2005 hem fet els càlculs i són iguals, i al 2006 serà exactament el mateix.

Quan vulgui senyor... veig per la cara el que m'està dient.

Li vaig a fer una mica de memòria. Algú podria dir que és impossible de fer-ho bé. No, no és impossible. Vostès mateixos, el seu propi Govern alguna vegada ho ha fet bé. Al 1999, al 2001 hi va haver una transferència per regularitzar aquests petits desfasos que hi ha, i la transferència que es va haver de fer va ser de només 49.000 euros. Això és el que és lògic. Van fer una previsió tan acurada que només es van equivocar amb dos anys de 49.000 euros. Això és el que nosaltres reclamem que es faci. I no ho reclamem per donar gust al Partit Socialdemòcrata, ho fem perquè és una obligació establerta per la Llei que vostès no respecten.

Abans he dit que era una irregularitat, jo ara dic que és una il·legalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri independentment de la confiança que jo pugui tenir o no amb el Govern que hi ha assentat davant nostre, li voldria dir que jo no he fet cap menció, i li podria dir que la meva defensa del vot a la reserva d'esmena presentada, en cap cas parla de cap tendència política. La reflexió que faig jo en la meva intervenció valdria per qualsevol color polític que hi podria haver assentat davant nostre. Llavors, entenc que potser té raó, però no crec que hi hagi mala voluntat entre estaments estatals, com pot ser Consell, comuns i Govern. No crec que ningú vagi a provar de posar traves a les rodes a qualsevol comú, o qualsevol comú posi traves a les rodes al Consell General, i que el Consell General posi traves a les rodes. Entenc que les coses es fan amb la finalitat del bé del país, i del bé de la comunitat, i tampoc voldria allargar-me en aquest sentit, però tampoc hi veig un tema en la seva esmena, sobretot, en la meva intervenció, un tema de color polític.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

A veure, no repetiré l'argument que he fet abans, perquè crec que ja ho he dit. Només aclarir, o he sentit dir que ell qualificava aquesta actuació d'una il·legalitat.

Crec recordar que vostè també ha dit, que vostè estava convençut que això s'havia de fer per 9 milions d'euros. I que estava disposat a reduir-ho a tres. Doncs amb tots els respectes, vostè en certa manera seria còmplice d'aquesta il·legalitat perquè sabent que ho feia malament estava proposant una quantitat per sota del que diu, m'ha semblat entendre. No sé, crec que ha sigut una mica agosarat manifestar que la quantitat era 9 i ara és 3, dir que els altres s'equivoquen i és il·legal, i vostè sabent que és 9 dir que és 3, llavors el seu no és il·legal. Només per acabar de situar el debat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

El Govern desitja intervenir?

Sí Sr. Mirapeix teniu la paraula..

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer entrar amb el que és l'agreujament de qualificació en quant a irregularitat i il·legalitat. És a dir, des del Govern tenim la consciència tranquil·la que no estem fent cap il·legalitat, que el que hem fet és un exercici pressupostari amb el sentit d'intentar preveure quin seria el tancament dels ingressos de duanes, com vostè ha dit molt bé, que es van començar. I jo li he explicat, també, que es van començar el mes de juliol, i el mes de juliol, per exemple, i ho tinc aquí, els imports bruts que s'havien ingressat de duanes envers l'acumulat l'any 2004, només havia pujat un 0,7%, per exemple, quan el pressupost tenia altres previsions. Aleshores no hi ha en cap moment cap intenció, de ser irregulars, ja no dic il·legals, perquè com vaig dir ahir també en aquest Consell, el Govern compleix les lleis estrictament. Aleshores, ja no hi ha cap intenció, òbviament de ser il·legal, però és que molt menys de ser irregulars en l'aplicació d'aquestes lleis amb aquests càlculs.

Aleshores, és clar, vostè proposa, i diu: no, vostè s'hauria de basar en fer els càlculs de les transferències als comuns amb el que s'ha pressupostat l'any anterior i que s'ha aprovat, encara que el Govern vegi que hi ha una desviació. Com era el cas el mes de juliol.

Aleshores, vostè diu: és igual, si hi ha una desviació, l'assoliu, dels 9 milions aquests que vostè diu, s'assoleix aquesta desviació, i després ja els hi demanareu als comuns que us tornin els diners.

Nosaltres no hem fet això, és a dir, clar perquè si nosaltres tenim una desviació i fem unes transferències als comuns, nosaltres ens basem amb les transferències que tenim pressupostades i no en unes altres.

Per tant, hauríem de pagar, i això la Llei també ho preveu, hauríem de pagar en base amb aquests acords pressupostaris als comuns, i després quan tinguéssim els comptes aprovats aquests comuns ens tornarien aquests diners. També ho preveu la Llei això.

Per tant, nosaltres ni una cosa ni l'altra. Nosaltres el que volem és precisar bastant, i ens podem equivocar, però precisar bastant el que és el tancament. Jo sabia que tenia aquesta esmena, òbviament, i he portat aquí, i després li puc ensenyar després a vostè, tot el que era la previsió que nosaltres vam fer per la liquidació. Amb tot el que era una previsió de tancament del 2005, que és la base que nosaltres vam prendre del que era el càlcul de les transferències comunals. I després dir-li que a mi personalment *además* em queda la consciència molt tranquil·la amb aquest càlcul, que he intentat fer les coses ben fetes, i la liquidació definitiva ja ho dirà si he encertat o no, però que ho he intentat fer ben fet, quan jo he estat 5 anys a l'altra banda, és a dir a la comunal com a conseller de finances. I per tant, interès perquè les transferències del Govern siguin les adequades i les correctes, doncs, li puc dir que jo sóc el primer que el té.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Mirapeix per la seva intervenció.

Entenc que el Sr. Alay, doncs, demana la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies. Primer voldria contestar al Sr. Tarrado.

Jo en la manifestació que he fet, no em referia a què la seva posició tingués color polític. Jo estava parlant d'actuacions de Govern, independentment que el Govern tingui un color o un altre. Jo no em refereixo a la posició política, jo estava parlant d'una qüestió purament de legalitat, i això no té color polític, o no té perquè tenir el color polític. Tan legal es pot ser d'un cantó com de l'altre, i tan il·legal es pot ser des d'un cantó com de l'altre. Això el primer.

El segon. Contestar al que comentava el Sr. Jaume Serra. Diu: vostè està caient en la il·legalitat. No.

Nosaltres donem un marge, i deixi'm ser flexible.

Nosaltres ens donem un marge, i la il·legalitat la posaríem estrictament en un punt que és estar o pressupostar per sota del que ja sabem que es liquidarà. És a dir, quan nosaltres ja sabem que es liquidarà un determinat valor, per sota d'aquest sí que considerariem una il·legalitat. I nosaltres ja sabem a hores d'ara, no quan es va fer l'esmena, -no vaig aquí a passar-me d'espavilat-, a hores d'ara ja sabem que estàvem a 43 44. Nosaltres no vam voler forçar el límit, precisament perquè entenem que hi poden haver aquestes variacions, i no vam voler forçar tant. Però bé, és una discussió que en aquest moment seria una discussió estèril, i no crec que tingui cap sentit.

Pel que fa el que ha comentat el Sr. Mirapeix, el Sr. ministre. A veure, nosaltres ja sabem que després hi haurà d'haver una regularització. El que no entenc és que vostè no pot acceptar, de la mateixa manera que tanta distància hi ha des d'aquí on està vostè, que des d'on està vostè fins aquí, per què no hi pot haver una possibilitat que les coses siguin una mica més aleatòries. I tant pot ser que el Govern es passi com que es quedi curt. Ara, per un excés de prudència, per dir-ho d'alguna manera, s'està sempre quantificant aquesta quantitat a la baixa. Ja li dic, sistemàticament, des de l'any 2001, sistemàticament hi han hagut valors de 9.000, 8.000. Això ha passat per aquí, fa pocs mesos vam aprovar un crèdit extraordinari per regularitzar, i si no recordo malament era de 9 milions d'euros.

L'exercici anterior es va regularitzar per 8 milions d'euros, sempre "a favor", -a favor entre cometes-, d'un deute del Govern davant dels comuns. Hi hauria alguna diferència que fos un deute dels comuns davant del Govern? Jo crec que no. I seria fins i tot higiènic que alguna vegada passés d'aquesta manera.

Bé, pel que veig, rematarem aquesta sessió sense guanyar ni una sola reserva d'esmena. De totes formes, quant a la raó, acabaré amb una cita, que per tranquil·litat del Sr. síndic no serà de l'insigne actor Fernando Fernán Gómez, sinó de l'insigne científic, Galileo Galilei, "*eppur si muove*". Tanmateix es mou, gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva dedicatòria Sr. Vicenç Alay i per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí per contestar a la cita amb la que ha acabat el Sr. Alay. Li vull recordar que aquesta cita del Sr. Galilei, com vostè sap, la va fer després de passar un tribunal de la inquisició. Jo espero que no estigui comparant aquesta sala amb el tribunal de la inquisició.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si el Govern no vol intervenir.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? I agrairia que ens centréssim en l'esmena, i deixem descansar en pau el Sr. Galilei Galilei.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí acabo aquí, simplement que no vull fer cap judici d'intencions sobre el que pensa cadascú.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs si no hi ha cap més intervenció, procediríem, doncs, a la votació de l'esmena. Entenent que sí és sí a l'esmena, i no és l'acceptació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si voleu passar llista si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell: No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià: No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré: No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: No

M. I. Sra. Eva García Pastor: No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: No

M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: No

M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: No

M. I. Sr. Emili Prats Grau: No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí

El Sr. síndic general:

Sí, doncs procediríem al recompte.

Sr. secretari de torn.

El Sr. Esteve López:

10 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Doncs a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i el text es manté tal com ha sortit de la Comissió.

Bé doncs acabat el debat i la votació de tots els articles, i parts del Projecte de Llei del pressupost, procedirem ara al debat i a la votació de totes aquelles altres partides que no han estat objecte de reserves d'esmena o vots particulars. En aquest cas, l'ordre i el criteri seguits serà doncs, començarem pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i acabarà, doncs, el Govern.

Sí, procediríem una vegada acabat el debat i la votació de les esmenes i vots particulars, doncs, al debat, si escau, dels altres articles que no han estat objecte d'esmena o vot particular, si és el cas. I si no és el cas doncs, procediríem ja a la votació definitiva del pressupost.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Govern desitja intervenir?

Bé, doncs procediríem ja directament a la votació definitiva del pressupost.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell: Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: No
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: No
 M. I. Sr. Robert Call Masià: Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: No
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró: Sí
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: No
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor: Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit: No
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya: No
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau: Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font: No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: No
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra: Sí

El Sr. síndic general:

Acabada la votació, Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

16 sí, i 10 no.

El Sr. síndic general:

Doncs per 16 vots a favor i 10 en contra, queda aprovat, a la vista del resultat, el pressupost per a l'exercici del 2006, així com també, com no pot ser d'altra manera el pressupost per aquest Consell General.

Perdó, sense cap inconvenient Sr. Rodríguez teniu la paraula per l'explicació de vot.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé dir que agraïm les esmenes que s'han aprovat en Comissió presentades pel Grup Socialdemòcrata. No són totes les que hauríem volgut, nosaltres hauríem volgut que s'aprovés la totalitat, no ha pogut ser així.

Entre ahir i avui hem intentat canviar la tendència, però tampoc no ho hem aconseguit. Per tant, ens trobem en la situació que vam exposar el dia del debat de totalitat, en què el conjunt del pressupost per nosaltres és inacceptable, i que no l'hem pogut votar. Ens hem adonat que la lògica de l'estructura financera ha passat al davant de la lògica de l'estructura social, i que també en inversions tenim conceptes diferents sobre les prioritats. Algú ha parlat aquesta tarda, aquí, de les necessitats reals del país, i només dir que com que les necessitats reals del país no són les que reflexa aquest pressupost en concret, doncs, hem hagut de votar en contra malgrat ho hauríem volgut fer a favor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva explicació de vot.

Doncs si no hi ha cap més explicació de vot, a la vista del resultat reiterem aprovat el pressupost de l'Estat per a l'exercici del 2006 així com el del Consell General.

I a continuació faríem una pausa de 10 minuts abans de reprendre la sessió.

Gràcies

Se suspèn la sessió.

(Són les 18.05 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.20 h)

El Sr. síndic general:

Reprenem doncs la sessió.

Continuem amb el punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears, adoptat a Nova York el 10 de setembre de 1996.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 34/2005, del 17 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre d'Exteriors i de Cultura teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Tractat forma part de les diferents iniciatives endegades per la comunitat internacional en la segona part del segle XX, a favor del desarmament i la no proliferació nuclear.

Aquestes iniciatives s'han encaminat, d'una banda, a declarar zones geogràfiques "desnuclearitzades". En aquest sentit, destaca el Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears, fet a Washington, Londres i Moscou l'1 de juliol del 1968, que reconeix l'estatus de potències nuclears als cinc membres permanents del Consell de Seguretat i pel qual els altres estats es comprometen a no desenvolupar aquest tipus d'armament. A Andorra, aquest Tractat va entrar en vigor el 2 de juliol del 1996.

Un altre eix de l'acció internacional per disminuir l'amenaça nuclear és l'adopció del Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears. S'entén que sense els assaigs disminueix considerablement el risc d'un ús fortuït o accidental i, en tot cas, el desenvolupament d'aquestes armes.

Andorra, com a país defensor de la pau i en coherència amb el període de 7 segles, durant el qual les armes i les guerres han estat gairebé absents de la vida del país, no pot quedar exclosa en l'àmbit internacional dels esforços que molts països fan per mantenir el planeta lliure d'assaigs nuclears.

Per aquesta raó, i tot i que el Principat no ha albergat mai cap tipus d'activitat que pugui fer pensar, cap organisme internacional que promou activitats relacionades amb l'ús de matèries nuclears d'àmplia divulgació, és important pel nostre país d'adherir-se als convenis internacionals en la matèria, com han fet, ja, els altres petits estats d'Europa Liechtenstein, Mònaco, San Marino o Malta, per exemple, i no restar al marge de no haver aprovat aquest Conveni. Sobretot en el moment present on la discussió sobre la proliferació nuclear està d'actualitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la vostra exposició.

Hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris.

Sí, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, només una petita breu intervenció. Que agraeixo al Sr. ministre en la seva exposició, sobre el contingut d'aquest Conveni, i només, doncs, amb la mateixa línia del que ell ha exposat, demanar-li que

ens agradaria molt des d'aquesta fila de l'arc parlamentari, que en molt breu poguéssim, també, ratificar els convenis contra la corrupció del Consell d'Europa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervenció, i a la vista de les intervencions, si no hi ha cap objecció, proposaria, doncs, l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada la Proposta.

Continuant amb l'ordre del dia, passaríem al punt número 4.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·líctics contra la seguretat de la navegació marítima i al Protocol per a la repressió d'actes il·líctics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 34/2005, del 17 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Exteriors i de Cultura teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Arran dels atemptats terroristes de l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre d'aquell mateix any, la Resolució 1373 (2001), que crea obligació als estats membres de cooperar entre ells i d'adoptar diversos convenis i protocols internacionals relatius al terrorisme, entre els quals hi figura aquest Conveni i el seu Protocol.

Aquest Conveni i el seu Protocol van ser adoptats en el marc de l'Organització Marítima Internacional, organisme especialitzat del sistema de les Nacions Unides.

Amb l'adhesió, Andorra se suma als 128 països estats membres que són part del Conveni, entre els quals destaquen Espanya, França, Portugal, Liechtenstein,

Malta, Mònaco i Xipre. Pel que fa al Protocol, 118 països en formen part, entre els quals també hi figuren els països abans esmentats.

Amb aquests acords, Andorra fa palès el seu compromís en la lluita contra els atacs contra la seguretat de la navegació marítima internacional, i evita d'esdevenir un territori d'empara.

El Conveni obliga les parts a tipificar com a delictes, en qualsevol grau de participació, una sèrie de comportaments que posen en perill la seguretat de la navegació marítima internacional.

El Protocol estén el deure de tipificar aquestes activitats delictives quan es cometin en instal·lacions, estructures fixades sobre el sòl marí més enllà del mar territorial dels estats part.

Així mateix, el Conveni estableix la competència judicial dels diferents estats implicats i insta els estats a jutjar i a castigar els acusats o, quan això no sigui possible, extradir-los al país amb la jurisdicció que així ho sol·liciti.

El Conveni és rellevant per Andorra malgrat sigui un estat sense litoral, ja que disposa del dret d'accés al mar i des del mar a través dels estats que el separen de la costa. A més, el caràcter processal i penal dels acords fa que la participació d'Andorra en aquests tractats sigui necessària en el marc de la lluita contra el terrorisme internacional, tot i tractar-se de supòsits de fet que només molt excepcionalment afectaran el Principat. Per tot això, es fa una declaració explicativa sobre el caràcter no riberenc d'Andorra que salvaguardi, ensems els drets andorrans d'accés al mar i des del mar, i que diu així:

“Andorra és un Estat sense litoral i, en el moment d'adherir-se a aquest Conveni, no disposa de naus oficials matriculades en els seus registres. No obstant això, conforme a la Llei del Codi de la circulació de 10 de juny de 1999, les persones físiques de nacionalitat andorrana i els estrangers legalment residents poden inscriure les seves embarcacions esportives en el Registre creat pel Govern andorrà. En aquest context, Andorra es reserva el dret, reconegut per la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, i en particular pel seu article 125, de demanar als estats de trànsit (el Regne d'Espanya i la República Francesa) el dret d'accés al mar i des del mar, i la llibertat de trànsit pels seus territoris a tal efecte.”

Adoptant aquest Conveni, Andorra segueix complint el seu deure internacional de posar en pràctica la resolució 1373 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, d'obligat compliment per al Principat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Alguna intervenció pels grups parlamentaris?

Doncs, també es proposaria en aquest cas, si no hi ha cap objecció, d'aprovar la Llei per assentiment?

Doncs, queda aprovada la Llei per assentiment.

Punt número 5.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre del 2000.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 40/2005, del 28 de desembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. Manel Pons, ministre d'Ordenament del Territori. Teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Criteri del Govern pel que fa a la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Govern, després d'examinar la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al *Butlletí Oficial del Consell General* número 36/2005, del 30 de novembre, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta els criteris següents:

El Govern està d'acord amb els objectius que vol assolir l'esmentada Proposició de llei, i alhora fa les observacions següents:

L'article 1 de la Proposició de llei addiciona a l'article 15 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme (d'ara endavant LGOTU) un fragment que recorda que la iniciativa privada està sotmesa a l'exercici de les potestats i facultats públiques, establertes en la Llei.

L'article 2 de la Proposició introdueix el concepte de caducitat de la garantia. Les corporacions locals podran declarar-la en cas d'inactivitat del particular, d'acord amb els termes establerts en el plans parcials. Es considera una aportació positiva, si bé s'estima que les condicions de caducitat haurien d'estar fixades en el Pla general de la parròquia a l'efecte

d'establir criteris de programació uniforme per a tots els administrats, en benefici del principi d'igualtat dels ciutadans i a la interdicció de tota arbitrarietat dels poders públics.

L'article 3 de la Proposició de llei i els articles concordants (articles 4 i 5) assimilen el sòl urbà consolidat amb el sòl urbà regulat a l'article 25 de la LGOTU. La intenció de la Proposició de llei és resoldre l'ambigüitat de la llei en relació amb el sòl urbà consolidat i no consolidat introduïts en el Reglament urbanístic, però el que fa és augmentar la confusió. Així mateix, es troba a faltar en la Proposició de llei una definició de sòl urbà. Per tal d'aclarir la classificació del sòl, el Govern considera que caldria introduir una definició expressa i precisa de sòl urbà, o bé, alternativament, suprimir la categoria de sòl urbà no consolidat.

Els articles 6 i 11 de la Proposició de llei permeten a les corporacions locals distingir, per a sòl urbanitzable, entre unitats d'actuació de desenvolupament immediat i unitats d'actuació de desenvolupament diferit. Aquesta distinció ja està establerta en el Reglament urbanístic. Per tant, la Proposició consolidaria la disposició reglamentària. No obstant això, seria convenient que el text de la Proposició de llei recollís, a l'efecte d'harmonitzar la programació del planejament, que els criteris de diferenciació entre sòl de desenvolupament immediat i diferit estiguessin regulats per les directrius d'ordenació.

L'article 7 de la Proposició de llei i els articles concordants (articles 8 i 12) permeten als comuns destinar el terreny de cessió obligatòria a la construcció d'habitatges de protecció pública. No cal dir que cal considerar de forma positiva la introducció en el text legal d'un instrument de política social d'habitatge; tanmateix, alhora caldria estudiar la conveniència de destinar a aquesta finalitat sòl urbanitzable no procedent de la cessió obligatòria, pels motius següents:

- A fi que aquesta cessió no es faci en detriment de sòl per a equipaments col·lectius;
- A fi d'evitar el risc d'elevat l'edificabilitat per sobre dels límits preestablerts.

També convindria valorar que la política d'habitatge no es dirigeixi únicament a sòl públic, sinó que caldria establir els instruments legals adequats per incentivar-la en sòl privat.

Com a conclusió, el Govern entén que sembla racional reservar la cessió obligatòria als equipaments col·lectius, atesa la seva limitació percentual.

L'article 9 de la Proposició de llei introdueix una regulació que obre la porta a considerar com a no urbanitzables terrenys privats d'acord amb criteris de valors naturals, agrari, forestal, paisatgístic, històric o similars. Si bé considerem que l'aportació a l'article que es modifica és positiva, el Govern entén que caldria establir uns criteris precisos a fi d'evitar arbitrarietats en el planejament.

Igualment, l'article 9 modifica la LGOTU en el sentit de permetre urbanitzar terrenys dels comuns i dels quarts. Considerem que les excepcions en sòl no urbanitzable regulades en l'article 51 de la LGOTU són suficients per al desenvolupament de l'interès públic, i en conseqüència no caldria establir la supressió regulada en la Proposició.

L'article 10 de la Proposició introdueix el tràmit d'informació pública pel que fa a les directrius d'ordenació. A diferència dels projectes d'interès nacional i dels plans sectorials amb incidència supracomunals, les directrius d'ordenació són disposicions de rang reglamentari de desenvolupament de la llei, i, d'acord amb la legislació vigent, els reglaments no han de ser sotmesos al tràmit d'informació pública.

L'article 15 de la Proposició fa una aportació als criteris de revisió i aprovació prèvia per part del Govern dels plans generals parroquials, prenent com a base la legalitat i la coordinació territorial supracomunal. Si bé la nova regulació afegeix elements positius per al procés d'aprovació, entenem que els criteris haurien de ser ampliat en el marc de les directrius d'ordenació o d'altres instruments d'ordenació del Govern, i per raó d'interès territorial nacional.

L'article 18 de la Proposició afegeix la possibilitat de desenvolupar un pla especial quan ho disposi específicament el pla general. Entenem que l'aportació al text legal és positiva a efectes de la programació del desenvolupament del planejament parroquial.

L'article 19 de la Proposició suprimeix l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la LGOTU. En conseqüència, les corporacions no estan obligades en els primers plans d'ordenació parroquial, -d'una durada de sis anys-, a mantenir l'edificabilitat global anterior. Aquesta aportació a la norma es considera positiva, ja que l'aplicació de l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la llei podria conduir a un planejament desproporcionat.

Des del punt de vista únicament formal, a fi d'evitar confusions sobre els terminis de lliurament dels plans generals, caldria afegir al final del redactat de l'apartat primer l'expressió següent: "d'aquesta llei".

D'altra banda, s'ha de manifestar, amb caràcter general, que qualsevol modificació de la legislació urbanística obliga a considerar directament la programació del desenvolupament territorial amb l'articulació de la regulació temporal de les actuacions públiques i privades. Aquesta previsió ha d'incorporar-se a tot el planejament, i en primer lloc als plans d'ordenació urbanístics parroquials.

També caldrà adequar els procediments de gestió urbanística a fi de dotar-la de l'agilitat imprescindible, amb una previsió clara sobre les seves alternatives econòmiques, o sobre la concentració, quan sigui el cas, dels espais col·lectius.

Igualment, el Govern estima que la Proposició de Llei del Grup Parlamentari Socialdemòcrata podria millorar-se i ampliar-se a fi de dotar la Llei existent d'elements de regulació més acurats i per evitar ambigüitats, introduint precisions en benefici de l'interès general com ara, entre altres:

- crear els mecanismes adequats perquè el Govern disposi de sòl de cessió obligatòria per realitzar les infraestructures i els equipaments col·lectius de caràcter nacional;
- harmonitzar el percentatge de superfície de cessió obligatòria en totes les parròquies;
- clarificar els mecanismes de cessió de terreny destinat a viabilitat nova i eixamplament de vies existents.

En resum, en la Proposició es contenen elements assumibles, però que potser haurien d'haver estat plantejats amb una visió més àmplia, a través de tot el sistema de planejament, a fi d'assegurar la no discriminació entre ciutadans.

Per tot això, el Govern entén que la regulació té un enfocament apropiat però insuficient, i que una nova regulació ha de comprendre altres aspectes que permetin garantir una bona gestió del territori nacional.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre, per la seva intervenció.

A continuació parlarà en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Carles Blasi, en concepte d'haver presentat la Proposició.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

L'entrada en vigor de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme ha imposat una transformació

rellevant en la cultura urbanística tradicional andorrana. El Grup Socialdemòcrata ja va discrepar de la seva aprovació des del primer moment. Posteriorment, l'aparició d'importants problemes d'aplicació de la norma ens planteja imperiosament la necessitat de la seva reforma.

El Govern ens diu, en el seu criteri, que la nostra "Proposició conté elements assumibles, però que potser haurien d'haver estat plantejats amb una visió més àmplia;... que té un enfocament apropiat però insuficient, i que una nova regulació ha de comprendre altres aspectes que permetin garantir una bona gestió del territori nacional".

El que pretenem amb aquesta proposta no és una nova regulació, volem evitar en el present moment canvis normatius radicals que introdueixin dubtes en els plans en tramitació, i que puguin complicar encara més la realitat. Es tracta, doncs, d'una modificació de determinats punts de la Llei, els més conflictius o, al nostre entendre, més desencertats. I justament el que hem volgut és que fos assumible per la resta dels grups de la Cambra. Ara bé, si avui s'admet a tràmit la nostra Proposició esperem que les esmenes que presentin els Grups Parlamentaris Liberal i CDA + Segle XXI siguin també assumibles pel nostre grup.

La nostra voluntat en presentar aquesta Proposició ha consistit en la introducció d'un seguit de modificacions que aportin seguretat jurídica i ens acostin a un model més sostenible i més racional.

Destacaré a continuació algunes de les principals propostes que conté la nostra Proposició de llei:

- Consolidar l'urbanisme com a funció pública, respectant el dret de propietat, però sense deixar a les mans dels propietaris majoritaris la urbanització, les reparcel·lacions i la concreció de la cessió gratuïta dels vials i dels terrenys destinats a infraestructures.
- Donar seguretat jurídica imposant als comuns el deure de verificar el repartiment equitatiu de beneficis i càrregues en el moment d'aprovar els plans parcials, així garantirem la protecció dels propietaris minoritaris en el procés de desenvolupament del pla.
- Orientar la classificació del sòl cap a la sostenibilitat, i d'acord amb el que estableix l'article 31 de la Constitució que diu que l'Estat vetllarà per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones. Per això proposem la regulació del sòl no urbanitzable amb criteris de valors ambientals i de preservació de la qualitat del territori, i no com

la legislació actual que pren com a criteris l'afectació per riscos naturals, que evidentment es manté, i la titularitat comunal. En definitiva, no hem de planificar pensant qui són els propietaris, sinó tenint en compte el seu valor natural, agrari, forestal, paisatgístic, històric i similars, a més dels terrenys no aptes per al desenvolupament urbà per imperatiu del principi d'utilització racional dels recursos naturals i de qualitat de vida.

- Afegir l'habitatge de protecció pública entre les reserves que han de preveure els plans, en funció de les necessitats socials. Aquest és un dels punts de la nostra proposta on creïem que no hi hauria discussió ja que en el programa amb que el Partit Liberal va concórrer a les passades eleccions hi ha una única menció a la Llei que avui proposem de modificar, i diu el següent: "Proposarem els canvis necessaris en la Llei del sòl per destinar una part dels terrenys de cessió obligatòria a la construcció d'habitatges protegits" (Fi de citació). Ara però, després de declaracions als mitjans de comunicació, directrius d'ordenació i el criteri del Govern a aquesta Proposta, potser sí que ho haurem de discutir. Només els vull recordar que l'article 33 de la Constitució estableix que els poders públics han de promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne. Pensem que la legislació urbanística pot ser un instrument auxiliar rellevant per a aconseguir l'objectiu indicat.

Modificar les condicions de vigència de la garantia urbanística, que hauria de deixar de tenir el caràcter de permanent, ja que això suposa una hipoteca d'abast incalculable per als comuns quan en un futur vulguin modificar a la baixa l'edificabilitat de la seva parròquia.

La distinció entre unitats de desenvolupament immediat i unitats de desenvolupament diferit, que si bé estan contemplades en el Reglament Urbanístic, com bé ens ha recordat el ministre, no són aplicables amb el redactat vigent de la Llei.

Per regular aquestes unitats introduïm el Pla d'etapes, com a instrument que s'afegeix al pla d'ordenació i urbanisme parroquial, i que l'hi donarà la necessària coherència en el seu desplegament temporal.

I entenem que aquesta és la clau perquè cada parròquia es desenvolupi en el temps segons les seves especificitats i vocació intrínseca, preveient el seu creixement. A més, l'establiment de fases d'evolució del pla pot facilitar la resolució d'alguns problemes sociològics detectats en aquest procés de transició, ens referim a les explotacions agrícoles de caire

tradicional, que potser podrien subsistir i no veure's abocades a ser urbanitzades.

Finalment, volem posar de relleu també, que la nostra Proposició pretén resoldre la qüestió més negativa de l'actual Llei, i que a hores d'ara tothom en aquest país ja ha pogut constatar, i que no és altra que el manteniment de l'edificabilitat global que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística anterior.

Tots hem pogut veure en els plans parroquials que han estat exposats a informació pública, que el càlcul d'aquesta edificabilitat global és del tot irracional i sobrepasa abastament la capacitat real del país, creant un model del tot insostenible i desproporcionat.

Així doncs, derogant el punt 2 de la disposició transitòria primera, es podran aplicar als plans parroquials les previsions que contempla el títol primer de la vigent Llei, com són: obtenir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures, així com vetllar per la utilització racional del sòl per mantenir una densitat i unes condicions d'habitatge que siguin compatibles amb el benestar general.

En definitiva, i com ja he dit abans, la nostra voluntat en presentar aquesta proposició és acostar-nos a un model de creixement sostenible i més racional, per això els demanem avui que considerin favorablement la Proposició de Llei i votin afirmativament la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi, per la seva intervenció.

Pel part dels grups parlamentaris hi ha alguna intervenció?

Sí, per CDA + Segle XXI teniu la paraula Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari ha decidit donar suport a l'esmentada Proposició de llei. Ja, en el nostre programa electoral plantejàvem la necessitat d'introduir modificacions i ajustaments a la Llei general d'ordenació del territori, per tal de tractar de corregir alguns problemes d'aplicació de la mateixa que s'havien anat detectant. En conseqüència, no podem més que estar d'acord en obrir un període de treball en el si del Parlament per veure si la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata permet introduir modificacions

positives i consensuades en la vigent Llei d'ordenació del territori i urbanisme.

Dit això, voldríem afegir algunes consideracions:

En primer lloc, cal tenir present que la citada Llei: ja ha estat desenvolupada per diferents reglaments i directrius; que està vinculada a l'encara vigent moratòria de la construcció, i que ha promogut l'elaboració dels plans d'urbanisme parroquials que es troben, tots ells, en fases molt avançades de desenvolupament. Cal també recordar que en totes les parròquies els ciutadans han presentat nombroses al·legacions als plans (que han estat, sembla ser, resoltes de forma desigual per part dels diferents comuns), i que això podria ser el preludi d'un important increment de la litigiositat urbanística als tribunals. Podem dir també, finalment, que els comuns tenien un termini de temps per a l'elaboració dels plans que ha estat abastament superat.

Hem volgut ara esmentar tot això per tal que tots plegats ens puguem fer una idea de la complexitat de la situació generada al voltant de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. Aquesta Llei implica un canvi de la cultura urbanística del nostre país que afecta, tant la normativa i l'estil de planejament urbà com la mateixa concepció de la propietat del sòl. Tots els operadors urbanístics d'Andorra s'hauran d'adaptar a aquesta nova manera de fer. A la vegada, tampoc no queda clar, -probablement caldrà esperar un cert temps per tal de saber-ho-, si tot el desplegament urbanístic nou conduirà cap a un tipus de creixement immobiliari més qualitatiu, i si aquest es produirà de forma més gradual que fins ara, o si, en canvi, l'especulació continuarà presidint el creixement immobiliari.

Com es veu, estem davant d'un tema molt complicat, on s'hi barregen molts factors, molts actors implicats, moltes normes que es desenvolupen en cascada (des de la Llei general fins als plans d'urbanisme) i, sobretot, molts interessos.

Per tant, haurem d'extremar la nostra cautela a l'hora de "tornar a obrir el meló", -per dir-ho d'una manera entenedora-, de l'esmentada Llei. No sigui que volent arreglar les coses, amb tota la bona fe del món, es puguin acabar complicant més.

Cal remarcar, també, que, vista la Proposició presentada pel Grup Socialdemòcrata, s'obren a reflexió, entre d'altres, almenys dos temes rellevants de la política urbanística i d'habitatge. Un d'ells fa referència a la polèmica garantia urbanística, -i a la possibilitat d'introduir el concepte de caducitat de la mateixa-, mentre que l'altre queda referit a la possibilitat de cessió obligatòria de terrenys per a la construcció d'habitatges de protecció pública. Es

tracta de qüestions sobre les que, legítimament, hi poden haver posicionaments polítics força diferents, i en les que l'assoliment del consens pot ser una tasca complicada.

No cal dir, però, que el canvi de model urbanístic que s'està tractant de fer a Andorra des de ja fa uns anys, -un canvi de model que, no ho oblidem, està íntimament lligat a una qüestió que era clau en el nostre programa electoral: el tema del creixement sostenible-, és un objectiu polític i estratègic tant important per al nostre país que mereix tots els esforços per tal de tractar de fer-lo de la millor manera possible. Per la nostra part no quedarà.

Per acabar aquesta intervenció només ens queda reiterar la nostra voluntat de prendre en consideració la Proposició de Llei que ens ocupa i de treballar amb la màxima intensitat en aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Daniel Mateu.

El Sr. Daniel Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha examinat amb atenció la Proposició de Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. De conformitat amb els principis reconeguts a l'article 31 de la Constitució, la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme fou aprovada pel Consell General en la sessió del 29 de desembre de l'any 2000, -o sigui ja fa més de 5 anys-, amb l'objecte de regular l'ordenació del territori i el règim del sòl, l'urbanisme i l'edificació en tot el territori nacional.

Cal recordar que les ordenacions generals i comunals anteriors a l'aprovació de la Llei, no havien constituït mai un instrument de planificació i de previsió, i per això, la Llei que fou aprovada a proposta del Govern Liberal, té la finalitat, entre altres, de regular el creixement harmoniós i ponderat dels nuclis d'activitat i d'habitatge, juntament amb les infraestructures, els equipaments i els serveis inherents al creixement i benestar general, així com l'alliberament de sòl públic dins dels marges de les necessitats col·lectives.

Gairebé tothom està d'acord que l'aprovació de la Llei va constituir un avenç notable i positiu. Però també és ben cert que els 5 anys transcorreguts des

de la seva aprovació, i especialment els treballs de redacció per part dels comuns dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials, els POUPS, previstos en la Llei, poden fer convenient examinar alguns aspectes que potser es podrien millorar.

La Proposició de llei de modificació presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata aporta la possibilitat d'examinar alguns d'aquests aspectes, i per això, el Grup Parlamentari Liberal creu encertada la seva presa en consideració i la tramesa a la comissió corresponent per a la seva tramitació i obertura de termini d'esmenes.

Tanmateix, cal tenir en compte, ja des d'ara, que el contingut de la Proposició de llei no sempre s'ajusta a les possibilitats de millora que poden semblar convenients, vist el procés de redacció dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials, i per això, el nostre grup avança, ja des d'ara, que l'articulat proposat haurà de ser examinat amb molta cura, perquè l'aportació es pugui considerar positiva. I per aquesta raó, ens sembla clar que les esmenes necessàries s'hauran de referir a aspectes substancials del text de la Proposició de llei del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Mateu, per la seva intervenció.

Govern desitja intervenir?

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, seré molt breu. Només dir que ens satisfà molt que es prengui en consideració la nostra Proposició, i esperem que el debat en el si de la Comissió, després de què es puguin presentar esmenes, sigui també positiu.

Només dos constatacions que han fet els dos grups. La seva preocupació per la situació actual dels plans d'urbanisme parroquial, que els hi preocupa igual que a nosaltres, com he dit, quan vam presentar aquesta Llei ja ho vam fer en el sentit que no podíem provocar, que com he dit, no intentàvem fer una nova regulació, i no volíem fer les modificacions que provoquessin el mínim trasbals en el procés que els comuns ja tenen pràcticament acabat.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Govern desitja intervenir?

Doncs, si bé hem estès les paraules dels portaveus dels grups parlamentaris, entendríem i proposaria la presa en consideració per assentiment?

Si és així, doncs, s'admet en consideració la Proposició de llei, i s'obrirà un termini de 15 dies per poder-hi presentar esmenes que no podran ser a la totalitat.

Queda, doncs, admesa a tràmit la Proposició de llei.

Continuem amb l'ordre del dia previst, passàrem al punt número 6.

6- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de l'article 110 del Reglament del Consell General.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 40/2005, del 28 de desembre.

Atès el que disposa la disposició final primera del Reglament del Consell General, el Govern, en aquest cas, no té possibilitat d'intervenció en aquest debat, i es passarà, doncs, el torn als grups parlamentaris començant per qui l'ha presentat.

Doncs, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el seu vicepresident, Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

La finalitat essencial d'aquesta Proposició de llei, -perquè és una modificació del Reglament però el Reglament mateix diu que la tramitació ha de ser com una proposició de llei i així ho hem presentat-, doncs, és aclarir de forma definitiva, i abans de la tramitació del pressupost de l'any vinent, les condicions que han de regir la realització d'esmenes al projecte de llei del pressupost general, pel que fa a l'afectació dels imports que han de compensar els augments de crèdit que puguin preveure les referides esmenes.

La Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre del 1996, especifica en l'article 21, en relació al pressupost general que, i cito: "sense perjudici de la necessitat d'una aprovació global del projecte, inclosos el text articulat de la llei i les diferents bases d'execució, el Consell General aprova els estats de despeses i dotacions a nivell de concepte, i de programa en el cas de despeses d'inversió".

Si es té en compte que el pressupost no és altra cosa que la traducció xifrada de la política que pretén seguir el Govern, és lògic que qualsevol conseller o grup parlamentari pugui presentar, de manera xifrada també, les polítiques que, com a alternativa a les proposades, voldria que fossin d'aplicació en l'exercici pressupostari, i això seguint els mateixos paràmetres que els que es fixen per a l'aprovació del Projecte de llei.

En el moment en què es redactà el Reglament del Consell General no es van poder tenir en compte les disposicions de la Llei general de les finances públiques, que he citat, -avui vigent també-, perquè en aquell moment la Llei en vigor era una altra. Això fa que unes disposicions ben clares, pel que fa al tema que ens ocupa, com són les fixades en les seccions tercera i quarta de la Llei actual, no es veuen reflectides en el Reglament del Consell General.

Una Suplència de la Sindicatura, del 9 de gener del 2003, va establir un aclariment al respecte. Però aquest aclariment, al nostre entendre, manifesta una contradicció evident amb l'esperit i la lletra de les disposicions de la Llei general de les finances públiques, posterior, com hem dit, a l'aprovació del Reglament del Consell General.

Efectivament, aquesta darrera preveu, a l'article 28, que els avenços de crèdits autoritzats pel Govern que no mereixin posteriorment l'aprovació per part del Consell General, ja sigui mitjançant una llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, han de ser cancel·lats a càrrec dels crèdits del respectiu ministeri. La Sindicatura es va basar en aquesta disposició per fer la Suplència sense tenir en compte, però, que a la pràctica no s'arriba mai a aquesta situació, ja que el Govern s'assegura, -i ben fet que fa-, quan s'acorda l'avenç de fons, que tindrà l'acord del Consell General per aprovar la llei posterior.

Seria molt difícil, per no dir impossible, que en tots els casos en els que el Govern acorda un avenç de fons aquest pugui ser assumit pels crèdits del mateix ministeri. Un exemple ben clar del que estem dient és el Projecte de llei -avui a tràmit parlamentari- de suplement de crèdit per finançar la compra de les pintures dels frescs de Santa Coloma: seria molt difícil cancel·lar l'avenç de quatre milions i mig d'euros que es demana a càrrec de crèdits del mateix ministeri, quan el pressupost global, -ho incloc tot: funcionament i inversió-, d'aquest ministeri per al 2006 no arriba als dotze milions, -ja sé que les xifres de les quals estic parlant, i que el crèdit sol·licitat és en relació amb el pressupost del 2005, però per establir una comparació penso que són xifres vàlides.

Per tant, no neguem la necessitat de preveure afectar, en el moment de tramitar la corresponent llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, l'import a un o a diversos ministeris diferents d'aquell al que va destinat el crèdit -en l'exemple que acabo de posar, la totalitat de les partides pressupostàries afectades corresponen al Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial, quan el suplement de crèdit va destinat al de Cultura. Però també ens sembla just en contrapartida, per tal que el Consell General pugui exercir de forma correcta la missió que li encomana l'article 50 de la Constitució, que en el moment d'esmenar el projecte de pressupost general els consellers o els grups parlamentaris puguin afectar, de la mateixa manera, els nous crèdits a càrrec de diferents ministeris.

Tanmateix, entenem perfectament i compartim el fet que hi ha d'haver unes limitacions a la lliure disposició dels imports consignats en el projecte de pressupost, ja que no seria lògic ni pràctic que es podessin fer els canvis sense establir un marc en el que moure's. Pensem que limitar els canvis a nivell de programa, pel que fa a les despeses d'inversió, o de concepte, en el cas de les despeses corrents, és una manera suficient per a no tergiversar, ni que fos involuntàriament, l'esperit global de les xifres contingudes en el projecte de pressupost. Entenem que arribar al nivell d'article o de capítol no és segurament necessari ni convenient, perquè llavors sí que es podrien proposar modificacions incoherents i difícils d'encaixar. A més, repeteixo, aquesta limitació que proposem és la que es preveu per a l'aprovació del pressupost.

En resum, pensem que la Proposició de llei de modificació que presentem només fa que adaptar, com he dit, el Reglament del Consell General a les disposicions de la Llei general de les finances públiques, votada per unanimitat dels membres de la Cambra amb posterioritat a l'aprovació d'aquell, establint així per a la institució legislativa la possibilitat de proposar esmenes al pressupost General de forma més justa i pràctica.

Quant a la tramitació particular que demanem per modificar de forma exclusiva un article del Reglament del Consell General, quan tots som conscients que cal abordar la modificació d'altres articles, la raó és molt senzilla. Hauríem preferit analitzar de forma pausada els canvis necessaris per a l'adequació del Reglament, corregint el conjunt de disfuncions constatades, inclosa la de l'article 110. Per tal que això es podés fer d'aquesta manera i, alhora, perquè els consellers generals poguessin materialitzar les esmenes de forma immediata i d'una manera que ens sembla més justa, i que acabo d'exposar, vam demanar a la Sindicatura que

modifiqués la Suplència establerta el 2003. La majoria va considerar inoportuna la demanda i això ens va portar a tramitar, en el mateix moment d'efectuar les esmenes al Projecte de pressupost pel 2006, la modificació de l'article 110, per tal que almenys en analitzar el pressupost per a l'any vinent els consellers no ens trobéssim en la mateixa situació que els dos darrers anys, i això perquè pensem que la modificació global del Reglament no estarà enllestida abans de finals d'any.

Per tot això exposat demano a vostres senyories de voler prendre avui en consideració la Proposició de llei de modificació de l'article 110 del Reglament del Consell General, amb la finalitat de poder fixar definitivament els aclariments que pensem, que cal introduir en el referit article.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Socialdemòcrata ha presentat una Proposició de llei per a modificar l'article 110 del Reglament del Consell General. Abans d'explicar el nostre posicionament polític sobre la presa en consideració de la mateixa, volem fer diferents consideracions per tal d'emmarcar el nostre plantejament.

En primer lloc, ens volem referir a l'article 61 de la nostra Constitució que atribueix al Govern la iniciativa legislativa exclusiva pel que fa al Projecte de llei del pressupost general. En segon lloc, volem esmentar que l'article 72.2, també de la Constitució, afirma que el Govern dirigeix la política nacional i internacional d'Andorra. Aquests dos articles del text constitucional atribueixen, dins un context institucional de copríncipat parlamentari, importants competències al Govern en determinats àmbits, com ara el relatiu a la direcció de la política nacional i a la intervenció en part del procediment legislatiu (en la iniciativa legislativa en general i en particular en la iniciativa legislativa pressupostària).

En aquesta línia, el Reglament del Consell General (un Reglament que, cal no oblidar-ho, va ser elaborat pel propi Consell Constituent), en l'article 110 estableix el següent: "Les esmenes al Projecte de llei del pressupost general que proposin augment de crèdit en algun concepte només seran admeses a

tràmit si alhora proposen una baixa d'una igual o superior quantia en un altre concepte de la mateixa secció."

Segons el nostre criteri, l'esmentat article del Reglament és coherent tant amb els preceptes constitucionals que abans hem esmentat, com amb el sistema d'equilibri polític que, en el camp de les relacions entre Govern i Parlament, s'ha anat establint en els règims parlamentaris més moderns.

A partir d'aquí, podem establir el següent raonament: si per un costat, el Govern, per mandat constitucional, dirigeix la política nacional i si, per altra banda, convenim que el pressupost és l'expressió xifrada de la política governamental, haurem d'estar d'acord en el paper preeminent que el Govern ha de tenir en moltes de les fases de l'elaboració del pressupost.

Una d'aquestes fases és la de la tramitació parlamentària del pressupost. Donada la complexitat, extensió i transcendència del mateix, el Reglament li atribueix certes característiques especials en tant que procediment legislatiu, començant per atorgar-li prioritat sobre la resta de treballs de la Cambra. Doncs bé, una d'aquestes característiques especials ve definida per les limitacions que s'estableixen al dret d'esmena dels consellers en relació amb la tramitació parlamentària del pressupost (limitacions que estan establertes al nostre Reglament i que són també usuals en molts altres reglaments d'altres països).

Així, les restriccions als drets d'esmena dels parlamentaris en relació amb el projecte de pressupost (restriccions expressades, en reglaments de d'altres parlaments, en uns criteris similars als de l'article 110 del nostre Reglament) queden justificades per raons jurídiques, tècnicofinanceres i polítiques. Aquestes raons han estat àmpliament desenvolupades per la doctrina en l'àmbit del dret comparat i són àmpliament aplicades en les normatives de diferents països. Podem esmentar, a tall d'exemple, l'article 133.3 del Reglament del Congrés dels Diputats d'Espanya, o els articles 148 a 151 del Reglament del Senat espanyol, o també l'article 112.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, o l'article 40 de la Constitució francesa, per citar exemples propers. No ens entretindrem ara a desenvolupar tots els arguments técnicojurídics i financers que avalen aquest plantejament. Sí que donarem en canvi, l'argument polític que ens sembla fonamental i que anteriorment ja havíem apuntat parcialment:

Vist que el pressupost és l'expressió xifrada de la política del Govern, que s'organitza en programes

concrets i que queda reflectida en els crèdits pressupostaris;

i vist que és el Govern el que dirigeix la política, és lògic que el Parlament pugui aprovar o rebutjar els seus plans, però no que alteri elements aïllats dels mateixos sense consideració a la seva totalitat.

En termes d'estructura pressupostària, això exigeix que es mantinguin les xifres globals de cada secció, ja que el conjunt de totes les xifres globals de les seccions i la relació que hi ha entre les mateixes responen a un pla integrat que es distorsionaria amb la modificació d'aspectes concrets sense atenció als restants.

Totes aquestes exigències, en el cas d'acceptar-se un redactat tan genèric com el que consta en la Proposició socialdemòcrata, no es podrien veure satisfetes, ja que del redactat de l'esmentada Proposició se'n desprèn que les limitacions de les esmenes queden únicament referides als paràmetres quantia i concepte, fet que comportaria que es pogués incrementar un concepte retallant-ne qualsevol altre del conjunt del pressupost. Amb tots els respectes per a la proposta del Partit Socialdemòcrata, o més ben dit, Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i per les raons anteriorment exposades no estem d'acord amb aquest plantejament.

Volem també aprofitar aquest debat per a donar l'opinió sobre el criteri interpretatiu que ofereix la "Resolució completant les previsions de l'article 110 del Reglament", de 10 de gener de 2003 i que diu: "S'entén per secció pressupostària cada un dels ministeris en els quals es pot dividir la direcció política i administrativa del Govern".

Aquest és un tema que ja es va discutir en el seu moment en Junta de Presidents. Des de CDA + Segle XXI ens vam manifestar a favor de mantenir aquest criteri interpretatiu (sigui dit de passada, aquest tipus de resolucions són molt freqüents en els reglaments d'altres parlaments i, per tant, no han de sorprendre a ningú). Explicarem ara les raons d'aquest posicionament.

Com ja sabem, l'article 110 del Reglament del Consell General parla de «secció» pressupostària a l'hora de regular com han de ser formulades les esmenes al Projecte de Llei del pressupost general. Cal recordar que mentre que el Reglament del Consell General és de l'any 1993, la Llei general de les finances públiques és de l'any 1996. Això ha provocat que el Reglament tingui una terminologia en matèria de pressupost diferent de la prevista a la Llei de finances (com es pot veure en els articles 18 i 21 de dita Llei, on es parla de funcions, programes,

projectes, o bé de capítols, articles, conceptes, etc. però enlloc no es parla de seccions).

Per tant, amb el que disposa l'actual article 110 del Reglament cal disposar d'una interpretació del mateix (i establir quin significat es vol donar al terme «secció»), ja que la Llei de finances no ens soluciona el problema (no dona cap significat al terme «secció»). Això és el que va fer el síndic (donar-li un significat a la paraula «secció», via interpretativa), suposem que un cop escoltada la Junta de Presidents, el 9 de gener del 2003.

Així doncs, i per tal que hi hagi un debat pressupostari mínimament ordenat no es pot deixar en l'ambigüitat al terme «secció»; o bé es manté la interpretació feta o bé se'n fa una de nova; el que no es pot fer és suprimir sense més la que ja hi ha. Dit això, des de CDA + Segle XXI ens sembla raonable i eficaç, de cara a la tramitació del debat pressupostari en el si del Consell General, mantenir la resolució que equipara secció a ministeri.

Fets tots aquests aclariments, ha arribat l'hora d'explicitar el nostre posicionament definitiu sobre la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de l'article 110 del Reglament del Consell General. Com vostès ja hauran intuït a través dels arguments exposats al llarg de la nostra intervenció, el nostre grup parlamentari votarà en contra de l'esmentada presa en consideració.

Ens sembla que l'article 110 i la resolució que l'acompanya són uns bons instruments per a encarar la tramitació parlamentària del debat pressupostari. És cert que en aquest cas el dret d'esmena dels Consellers queda una mica restringit, però també és cert que aquesta restricció s'adequa tant als preceptes constitucionals com als paràmetres establerts en la majoria dels règims parlamentaris que ens són propers. I ens sembla que aquesta consideració res té a veure amb el color polític de cadascú, sinó amb una determinada manera d'entendre el règim parlamentari.

Bé, només ens queda reiterar el nostre vot contrari a la Proposició de Llei presentada.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sí, Sra. presidenta Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, entrant una mica en la línia que ha manifestat el company Rodríguez al final del seu exposat, primer vull posar de manifest que aquest grup parlamentari, el Grup Parlamentari Liberal, ja ha dit en diferents ocasions fora d'aquesta Cambra, que cal i és necessària una reflexió global sobre el Reglament del Consell després de més d'onze anys de funcionament, concretament des de l'any 94; i això als efectes d'adaptar-lo a les necessitats que han anat sorgint i a l'evolució que tot ésser viu experimenta en el temps.

El Reglament del Consell General és l'eina que regula el funcionament d'aquest, i per tant, afecta a tots els grups parlamentaris, i per extensió a tots els consellers generals. És per això que entenem que la iniciativa de la seva modificació hauria de néixer de la voluntat de tots els grups, si més no del diàleg previ de tots els grups parlamentaris.

La mateixa Constitució en el seu article 54 fixa que és el Consell General el que aprova i modifica el seu Reglament per majoria absoluta. El mateix Reglament preveu en la seva disposició final primera, que per modificar-lo s'ha de crear una comissió especial en la que formaran part, en tot cas, els presidents dels grups parlamentaris.

La presentació d'aquesta Proposició de Llei de modificació puntual de l'article 110 del Reglament del Consell feta de manera unilateral, sense un mínim diàleg, per una força parlamentària única, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, tot i que no qüestionem la seva legitimitat, que ho és, la considerem contrària a l'esperit de treball conjunt que es desprèn i que nosaltres entenem que es desprèn de la Constitució i del mateix Reglament.

Entrant ja en el fons de la modificació de l'article 110 proposada o plantejada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, permeteu-me que per començar procedeixi a llegir l'article 110, tot i que també l'ha llegit el Sr. Tarrado, i tots el coneixem, però el tornaré a llegir. Aquest article diu: "Les esmenes al Projecte de Llei del pressupost general que proposin augment de crèdit en algun concepte només seran admeses a tràmit si alhora proposen una baixa d'una igual o superior quantia en un altre concepte de la mateixa secció.". D'aquest article es desprèn la clara voluntat del legislador d'establir una certa limitació a la manera d'esmenar el pressupost respecte a altres projectes de llei. Per un costat no es poden fer esmenes que incrementin el total de la despesa, i per altre costat, si s'incrementa la despesa, s'ha d'efectuar una baixa d'igual o superior quantia dins de la mateixa secció.

Per tant, des del nostre punt de vista, queda clara la voluntat d'establir una manera de plantejar les esmenes al pressupost, i nosaltres entenem que s'ha

de preservar aquesta fórmula als efectes de no limitar la competència del Govern quant a la confecció del pressupost, ni variar substancialment la política pressupostària del Govern, o fer per via d'esmenes un pressupost alternatiu.

Si bé és cert que l'article 21 de la Llei general de les finances públiques de l'any 96, diu que el Consell General aprova els estats de despeses i dotacions a nivell de concepte i de programa, en el cas de despeses d'inversió; també és cert que diu que la tramitació del Projecte de Llei del pressupost s'ajusta al procediment legislatiu establert pel Reglament del Consell. En aquest cas, l'article 110, que fixa com es poden plantejar aquestes esmenes.

Si la qüestió és saber què significa "secció", entenem que la suplència del 10 de gener del 2003 de la Sindicatura és força clara, al dir què s'entén per secció cadascun dels ministeris. Aquesta és una interpretació ben ampla, i al nostre entendre, a favor dels consellers, i que permet treballar sense cap tipus de dubte al respecte, presentant les esmenes que es creguin convenients sense cap limitació, però respectant el concepte de ministeri.

Entenem que l'article 110 de la manera que està redactat i amb la suplència clara, la interpretació del concepte sessió no limita l'actuació dels consellers generals o del seu dret d'esmena al projecte presentat pel Govern. I entenem que és necessària per respectar la voluntat que neix de la mateixa Constitució en atorgar la competència de redactar el pressupost al Govern i no al Consell.

Concretament, l'article 61 de la Constitució diu: "La iniciativa del Projecte de Llei de pressupost correspon exclusivament al Govern que ha de presentar-lo per l'aprovació parlamentària, com a mínim dos mesos abans de l'expiració dels pressupostos anteriors."

I és cert que l'article 62, també de la Constitució, diu: "Que els consellers i els grups parlamentaris tenen dret d'esmena als projectes i a les proposicions de llei.

Volent modificar l'article 110 seria, des del nostre punt de vista, apartar-se de l'esperit que estableix l'article 61 de la Constitució.

Per tot això, el Grup Parlamentari Liberal, no votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei de modificació de l'article 110 del Reglament del Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol, per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. vicepresident del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

A veure, aquí no estem per fer equilibris polítics, ni res que se li assembli.

El paper preeminent del Govern pel que fa a l'aprovació, ningú el discuteix. És lògic. El pressupost general és una eina del Govern que la presenta el Govern, que l'elabora el Govern, que el ministre de Finances la proposa al Govern perquè l'aprovi, el Govern l'aprova i la tramita al Consell General. No discutim això. Al contrari! Pensem que és totalment lògic i que així ha de ser.

Pel que fa a altres parlaments, aquí estem a Andorra. La situació penso que no és la mateixa. Miri, nosaltres l'únic que demanem, i val tant per un president com per l'altre, si la Proposició que presentem està en vigor, aquesta tarda, doncs, quan hi ha hagut el debat de les esmenes del Ministeri de Benestar i Salut, segurament no haurien estat de la mateixa manera, perquè al Ministeri de Benestar i Salut, segurament no s'hi hauria impugnat cap rebaixa per compensar esmenes a l'alça. S'haurien impugnat en conceptes del mateix concepte però d'altres ministeris, perquè aquest Ministeri, pensem que està prou limitat pel que fa als recursos que té; i pensem que és just que sigui així. A nivell de concepte, és una mateixa noció de despesa transversal a tots els ministeris, que nosaltres podem pensar que un ministeri en té menys necessitat i que l'altre en té més, i compensar-ho. Pensem que és totalment lògic. Dintre d'un mateix ministeri se'ns ha fet molt difícil, en aquest cas, poder compensar unes despeses que proposàvem amb uns crèdits que ja eren molt limitats. Això donaria solució a aquest problema.

El pressupost no hem d'oblidar que no és una norma rígida que no es pugui canviar, ni variar. La prova és que mai, i és que no pot ser d'una altra manera, el resultat de l'execució pressupostària coincideix amb el que hi ha pressupostat. Per què? Perquè és així. El pressupost el que indica són les tendències, la manera, el camí que vol seguir el Govern aquell any pel que fa a les seves despeses. I el resultat, al final, doncs, sempre es desvia perquè ha de ser així, perquè sinó... vaja, el Govern que fes coincidir el pressupost inicial amb les despeses, jo penso que podria governar no a Andorra, al món, perquè això és impossible.

Pensem que augmentar i retallar s'ha de fer, precisament a nivell de concepte. Ja ho he explicat abans. És que és la lògica. Per què? Perquè és una mateixa despesa, és el mateix tipus de despesa, i nosaltres volem que sigui transversal.

I tant en una intervenció com en l'altra, obliden que la Llei general de les finances públiques vigent va ser aprovada per unanimitat, ja ho he dit, l'any 96, ha entrat en vigor l'any 97, molt posterior al Reglament del Consell General, quan es va fer el Reglament, la llei vigent era del 83. És normal que s'utilitzessin altres conceptes. I per tant, també, és normal que el legislador, en aquell moment, l'any 96, fes una llei moderna, pràctica i que fos funcional, tant a nivell de Govern com de pressupost, que és del que es tractava a la part que estem ara analitzant. I també hauria sigut lògic que el Reglament del Consell General s'adaptés a la filosofia votada, recordo, per unanimitat, una altra vegada per aquesta Cambra en aquell moment. Perquè van veure, un cop posat en funcionament el nou sistema del Consell General després de la Constitució, que era la manera més lògica. Sembla que ara no es va per aquest camí, que es vol tornar enrere. El que espero és que no es modifiqui la Llei general de les finances públiques. Si no podem modificar l'article 110 ara, ja el modificarem més endavant, perquè jo penso que s'haurà de modificar. Haurem d'eliminar tots aquests conceptes ara inexistents, que en aquell moment potser eren molt lògics l'any 93, quan el Consell Constituent va fer el Reglament vigent, però que ara han quedat obsolets. I entre aquests penso que haurem de fer una reflexió tots, malgrat el que s'ha dit aquí, sobre la conveniència d'acceptar el principi que demanem que es puguin fer a nivell de concepte o a nivell de programa, pel que fa a les despeses d'inversió, les disminucions quan es proposa un augment en un altre ministeri pel mateix concepte.

No penso que ens apartem de l'esperit de l'article 61, citat tant per la presidenta del Grup Parlamentari Liberal com pel Sr. Tarrado; al contrari. Molt bé, vostè ha citat i li anava a citar jo, també diu el 62 el que diu, vostè ho ha citat, no cal que li digui.

I en cap cas pretenem que per via d'esmenes es pugui fer un pressupost alternatiu. Al contrari, ho he explicat, he dit per què ho volem. Ho he explicat en la meua intervenció, ho he complementat, em sembla, ara. Per tant, no insistiré més. Veig que la Proposició de llei no tirarà endavant, i que no es podrà modificar el pressupost, i que l'any que ve, doncs, Sindicatura, segurament, ens tornarà a rebutjar unes quantes esmenes perquè no tindrem manera de trobar crèdits que es puguin retallar al mateix ministeri, per poder donar els calés necessaris

a una partida que considerem que és necessari ampliar-la.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva intervenció Sr. Francesc Rodríguez.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, solament perquè el Sr. Francesc Rodríguez Rossa ha citat que em referia a altres parlaments... en fi, jo crec que la manera de funcionar dels altres parlaments que tenim a la vora, no crec que sigui tan dolenta, i no crec que estiguin treballant malament. Jo entenc que quan hi ha coses que funcionen en altres països, doncs, no és de menys que les puguem imitar, i jo crec que no estem parlant de cap país on no hi hagi una democràcia establerta, i on hi hagi unes llibertats i uns principis de democràcia que nosaltres no puguem compartir amb ells.

És tot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Sí, Sra. Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

No, també, només per puntualitzar una mica. Nosaltres no entenem que hi hagi una contradicció amb l'article 21 de la Llei general de les finances públiques, perquè pensem que fa referència... no, no ho pensem, diu clarament que fa referència a què se seguirà d'acord amb el Reglament del Consell. En aquest sentit, tot i que a continuació pugui entrar en altres qüestions de detall, creiem que el Reglament del Consell especifica ben clar com s'han de portar a terme les esmenes quan estem parlant del projecte de pressupost. És un sistema diferent, com he dit, dels altres projectes de llei, i aleshores, aplicar una fórmula diferent a la que preveu aquest article 110, ens continuem mantenint en la posició que sí que entenem que seria contrari a l'esperit de l'article 61 de la Constitució, al donar la competència pel que respecta a l'elaboració del Projecte de llei del pressupost al Govern, en exclusiva, com molt bé diu;

sense que això representi limitar els drets dels consellers a esmenar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Rodríguez Rossa teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Tarrado, volia dir-ho abans, no ho he dit perquè pensava que s'hauria entès. A veure, el nivell de crèdits d'un pressupost de França o d'Espanya no és el nivell de crèdits d'un pressupost d'un ministeri d'Andorra. Jo, en qualsevol ministeri de França o d'Espanya, per posar dos exemples, em veig amb cor dintre del mateix ministeri, de trobar els crèdits suficients per retallar quan vull introduir una altra partida. Ara, no em vulgui comparar els pressupostos multimilionaris amb els, Déu n'hi do!, importants d'Andorra, però que són en un altre nivell. No ho podem comparar.

Per tant, per a mi no és un argument vàlid.

I pel que fa a la intervenció de la Sra. Marsol, bé, jo l'únic que deia, és evident que no hi ha contradicció amb l'article, perquè l'article parla d'una altra cosa, l'article de la Llei general de les finances públiques. Però sí amb l'esperit i li he dit. Quan es fa aquesta Llei general de les finances públiques, la del 96, en vigor des del 97, l'esperit era aquest; i si no els hi pot demanar a tots els seus companys en aquell moment, del Grup Parlamentari Liberal, perquè em consta, perquè es va tractar en Comissió, i hi va haver unanimitat en veure aquest esperit de funcionalitat que abans li he citat, i que el més pràctic i pragmàtic era anar d'aquesta manera. I per tant, l'únic que en aquell moment no es va tractar, però sí que després hem vist que hauria sigut necessari, és d'adaptar la part de control en el moment de l'aprovació del pressupost, la part de control a través de les esmenes per part dels consellers generals que es pogués adaptar a l'esperit aquell, que sí que està molt clar en l'article 21 i següents de la Llei general de les finances públiques.

Res més, no insistiré perquè no val la pena insistir. En tot cas, en tornarem a parlar quan parlem de la modificació general del Reglament del Consell General.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossa.

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, solament per puntualitzar. Estic d'acord amb el Francesc sobre la talla dels parlaments estrangers, però és clar, també hem de comprendre que les inversions són molt diferents, i quan anem a buscar, tothom deu tenir les seves limitacions.

Solament per puntualitzar això.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé, doncs, acabades les intervencions, procedirem a la votació, recordant, doncs, que sí és la presa en consideració i procedint segons el que disposa la disposició final primera del Reglament del Consell General, i no és declarar closa la tramitació de la Proposició de llei.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

El Sr. síndic general:

Bé, una vegada feta la votació, si sou tan amable Sr. secretari de torn de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

10 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei, i per tant es declara closa la seva tramitació.

Continuant amb l'ordre del dia previst, passariem al punt número 7.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que esmena el sistema de control de la Convenció.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Exteriors i de Cultura teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Protocol va ser obert a la signatura el 13 de maig del 2004 i, per a la seva entrada en vigor, es requereix la seva adopció per part de tots els estats membres de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, és a dir, per la totalitat de països del Consell d'Europa. Durant la 114a sessió del Comitè de Ministres de maig del 2004, es va fixar el mes de maig del 2006 com a termini per al conjunt d'estats per al dipòsit del seu instrument de ratificació.

Fins al moment, el Protocol ha estat signat per 45 estats i adoptat per 28, entre els quals figuren Liechtenstein, Malta, San Marino i Xipre. Andorra va signar-lo el 12 de novembre del 2004.

Mitjançant aquest Protocol s'esmenen els articles de la Convenció que fan referència al Tribunal Europeu dels Drets Humans i al Comitè de Ministres:

S'augmenta la capacitat de filtre del Tribunal, atorgant a un jutge únic, assistit d'un secretari, la facultat de declarar una demanda individual inadmissible (fins ara, aquesta tasca s'encomana a un comitè de 3 jutges);

S'introdueix, també, una nova condició d'admissibilitat per descartar demandes que no suposin cap perjudici important i sempre que no necessitin un estudi a fons;

Per als casos repetitius, comitès de 3 jutges substitueixen a l'anterior sala de 7 jutges: poden decidir l'admissibilitat d'una demanda i també el seu fons, quan la qüestió és objecte d'una jurisprudència ben establerta pel Tribunal;

El Comitè de Ministres pot iniciar, per decisió presa per majoria de dos terços, un procediment davant la Gran Sala del Tribunal quan un estat refusi sotmetre's a una sentència definitiva;

També, el Comitè de Ministres pot demanar al Tribunal, en certes circumstàncies, la interpretació d'una sentència;

El mandat dels jutges passa de 6 anys renovables a un mandat únic de 9 anys;

I, s'introdueix una disposició en la perspectiva d'una adhesió eventual de la Unió Europea a la Convenció.

Ratificant aquest protocol, Andorra se suma a les voluntats dels països d'Europa per reformar el Tribunal Europeu dels drets humans, perquè cada vegada sigui més eficient en la tasca imprescindible que li és encomanada en benefici de tots els nostres ciutadans.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la vostra explicació a la Proposta.

Alguna intervenció per part dels grups?

Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, doncs, recordar, perquè crec que val la pena, la matèria s'ho val, que estem parlant d'un protocol que afecta la Convenció Europea dels drets de l'home, del que Andorra en forma part, i és un tema prou important en defensa dels drets fonamentals del conjunt de la ciutadania europea, en

tot cas de tots els països que han signat la Convenció i que són membres, avui dia, del Consell d'Europa.

El Protocol número 14 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, obert a la signatura, com ha dit el Sr. ministre, el 13 de maig de 2004, i que ara se sotmet a la votació d'aquesta Cambra perquè pugui ser ratificat per a Andorra, té com a objectiu reformar el Tribunal Europeu dels Drets Humans i el Comitè de Ministres per alleugerir-ne el funcionament, com bé ha detallat el Sr. Minoves.

L'entrada en vigor d'aquest Protocol s'esdevé imprescindible per garantir el futur del sistema i l'eficàcia del Tribunal Europeu dels Drets Humans ja que aporta o almenys intenta aportar, solucions equilibrades als problemes de sobrecàrrega del Tribunal Europeu. En els darrers cinc anys aquest Tribunal ha dictat més de 61.000 resolucions (en concret: 61.633), i al final de l'any 2005 hi havia aproximadament unes 82.000 demandes pendents de resolució en tràmit, en curs. És evident que la tasca és feixuga i s'ha d'agilitar en benefici del conjunt de la ciutadania europea.

Algunes mesures que s'adopten per assolir aquests objectius, -ho ha detallat molt bé el Sr. ministre, jo només passaré per sobre-, són: la formació del jutge únic per alleugerir el procediment de filtratge; el reforçament del comitè de tres jutges, el que se'ls hi dóna majors competències; la possibilitat d'arribar a un arranjamet pacífic dels conflictes del cas inspirant-se en el respecte dels drets humans; o l'atorgament de nous drets al Comitè de Ministres per vetllar per l'execució de les resolucions, de les sentències.

Arribats a aquest punt, jo el que sí que voldria és exposar breument la important incidència que ha tingut pel Principat d'Andorra, que Andorra sigui membre d'aquest Conveni, que sigui un estat membre, que hi participi, hi tenim un jutge, que a Andorra sigui membre del Consell d'Europa, i que els ciutadans andorrans i Andorra puguin accedir lliurement a instar una demanda contra el propi Estat Andorrà davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans en defensa dels drets fonamentals reconeguts a la Convenció.

I aquí, recordar que Andorra, des que en som part, hem tingut dos casos que ens han afectat directament, hi ha hagut algun cas anterior que també ens va ajudar a què Andorra es dotés d'una Constitució escrita, però em cenyiré, ja, amb incidències en períodes ja pre-constituents, després de la Constitució d'Andorra.

El primer afer amb el que ens vam haver de confrontar davant del Tribunal Europeu és amb

l'Afer Millan. El 17 de novembre de 1998 el Tribunal Europeu dels Drets Humans va admetre a tràmit la demanda instada contra el Principat d'Andorra per a la defensa d'aquest senyor. Aquest afer fou resolt mitjançant, en aquest cas, el procediment d'arranjament amistós, però ens portà a efectuar un canvi important en matèria legislativa el 22 d'abril de 1999, i era la modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional per permetre l'accés directe dels ciutadans al recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, i no haver de passar pel filtre del Ministeri Fiscal; que l'únic legitimat que estava per instar un recurs d'empara en aquell moment era el Ministeri Fiscal. A partir d'aquest moment, ens vam veure obligats a fer la modificació legislativa perquè un ciutadà pogués recórrer directament per aquesta via de recurs.

L'altre assumpte important que crec que s'ha de destacar, que tenim a Andorra, és l'Afer Pla Puigcarnau. És prou conegut per tots nosaltres que per decisió del 15 de desembre de 2004, el Tribunal Europeu dels Drets Humans va resoldre a favor del demandant en contra de l'Estat Andorra, una qüestió en matèria de successió testamentària en contra de la interpretació feta pel Tribunal Superior d'Andorra. I en aquest cas... jo tot això ho he tret de les dades mateixes del Tribunal, de la base de dades que és pública del Tribunal Europeu dels Drets Humans... desconec la situació a nivell d'execució que es troba, però en tot cas, el que sí que comportarà és que Andorra hagi de negociar amb els hereus del demandant, de la part que va guanyar, i l'haurà d'indemnitzar, haurà de buscar una solució perquè el sistema intern no permet anar enrere o revisar una decisió del Tribunal Superior.

Per tant, com es pot comprovar, el Tribunal Europeu dels Drets Humans és un òrgan essencial en la defensa dels drets fonamentals reconeguts en la Convenció Europea dels Drets Humans de la que Andorra en forma part, i que també els tenim reconeguts constitucionalment. El Tribunal dels Drets Humans es percep per nombroses persones com a l'últim recurs en reconeixement dels seus drets. El funcionament actual es deriva del protocol número 11 de 1998, i esdevé necessari reformar-lo per fer-lo més eficaç, que el tribunal sigui eficaç, i garantir-ne la seva credibilitat, sobretot; tot això sense qüestionar en cap moment el dret individual que té tot ciutadà d'un Estat membre del Consell d'Europa d'acudir a aquesta instància internacional.

Ha comentat ja el Sr. ministre, -a mi em falla una dada d'ell, però segur que ell està més... són 27, que és la dada que jo tenia, dels estats membres que l'han ratificat. Ell em sembla, si no ho he sentit malament, ha comentat que eren 28; però dels 46 Estats

membres de la Convenció Europea, a finals de febrer d'enguany, el Protocol número 14 ha estat signat per 45 Estats, i 27 ja l'han ratificat. Si les meves dades no em fallen, només resta per signar-lo Rússia, i sembla ser que s'ha compromès a fer-ho durant el segon semestre de l'any 2006.

Per a l'entrada en vigor d'aquest Protocol, cal que tots els Estats membres de la Convenció hagin expressat el seu consentiment; per aquest motiu, el conjunt dels Estats s'han compromès a ratificar-lo abans de la conferència ministerial dels dies 18 i 19 de maig del 2006. El Sr. Minoves ha dit que s'ha compromès a ratificar-lo per tot el 2 de maig, és a dir, abans, en tot cas, d'aquesta data. Ja veig que coincidim amb les dades.

En conseqüència, amb l'aprovació per part del Consell General d'aquest Protocol, Andorra no fa més que complir amb les seves responsabilitats internacionals com a Estat membre del Consell d'Europa i membre de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals. És bo que Andorra compleixi, i més en una matèria tan sensible com és aquesta que afecta els drets fonamentals individuals de tots els ciutadans i les llibertats individuals de tots els ciutadans dels estats signataris, membres del Consell d'Europa avui, per tant, de tota Europa. Aquesta és la realitat.

Per aquest motiu, doncs, ens congratulem que complim amb els terminis que puguin entrar en vigor al més aviat possible aquestes reformes del Tribunal Europeu dels Drets Humans, per agilitar-lo, per fer-lo fàcil i assequible per a tothom, i eficient, sobretot, eficaç per a tothom, i estem contents avui de poder-li donar el nostre suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer, per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Només dir que coincideixo plenament amb la consellera de la importància, com he remarcat abans, també, que Andorra, s'adhereixi a aquest Protocol número 14. El fet que els ciutadans, tots els ciutadans dels països membres del Consell d'Europa que són part de la Convenció dels Drets Humans, doncs, s'hi poden adreçar directament. I això va ser

una de les grans discussions que va tenir el Comitè de ministres justament de cara a aquestes modificacions, salvaguardar sempre aquest dret, que no era pas l'opinió de tothom, però Andorra així també ho va manifestar en el seu dia, salvaguardar aquest dret individual de tot ciutadà d'Europa de poder adreçar-se directament al Tribunal. I em sembla que aquestes reformes que s'adopten en aquest protocol, doncs, així ho permeten i permeten agilitar el treball de tot el Tribunal, que com ha dit la consellera, em sembla que ha portat unes xifres força significatives amb aquests milers de casos que han de resoldre cada any.

Moltes gràcies Sr. síndic, i em congratulo realment que hi hagi un assentiment per aquest Conveni.

El Sr. síndic general:

Sí el Sr. ministre ho creu així, ara no cal que fem la pregunta, doncs...

(Se sent riure)

Gràcies Sr. ministre.

Ho deixarem per assentiment, si no hi ha cap objecció?

Bé, doncs, aprovaríem la Proposta per assentiment.

Passaríem al punt número 8 abans de tornar a fer la parada habitual en aquests consells tan llargs.

8- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 37/2005, del 7 de desembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 4/2006, del 3 de març.

Intervé per llegir el criteri del Govern, el Sr. ministre d'Interior. Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Criteri del Govern pel que fa a la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al Butlletí del Consell General número 37, del 7 de desembre del 2005, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General

manifesta el criteri següent: el Govern valora positivament la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

No obstant això i després d'analitzar detingudament el contingut de l'articulat i les conseqüències que se'n deriven, el Govern creu oportú fer les consideracions següents:

L'exposició de motius de la present Proposició especifica com a objectiu de la mateixa l'equiparació de drets entre fills biològics i adoptats, no obstant aquesta equiparació no és total ja que només afecta als fills biològics i adoptius de pare o mare andorrans nascuts a Andorra i als de pare o mare estrangers residents a Andorra.

En canvi els infants nascuts a l'estranger adoptats per pare o mare andorrans nascuts també a l'estranger resten al marge de la regulació esmentada produint-se per tant una desigualtat entre els fills adoptius. En aquest sentit s'atorguen més drets als infants estrangers adoptats per estrangers residents al Principat que als infants estrangers adoptats per nacionals andorrans nascuts a l'estranger tot i residir al Principat.

El Govern considera més just que davant d'una adopció on l'infant estranger ha estat adoptat per un estranger resident al Principat, i davant d'una adopció on l'infant estranger ha estat adoptat per un nacional andorrà, que tot i poder residir al Principat ha nascut a l'estranger, la resposta legal sigui com a mínim la mateixa. Tot i que seria preferible considerar que els fills, en general, de progenitors andorrans ho són d'origen sense perjudici de possibles limitacions, i per tant es reguli la seva situació al Títol I de la llei, i els fills d'estrangers residents al Principat ho són de forma derivada, per adquisició o per naturalització regulant-se doncs el seu règim jurídic en el Títol II de la llei de referència.

Per tant i tenint en compte els paràmetres, arguments i consideracions citats en aquest escrit, el Govern creu que la iniciativa de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata és lloable però considera que s'haurien de tenir en compte els aspectes ans esmentats, a fi d'assolir els objectius pretesos i més concretament l'equiparació de drets entre els fills biològics i adoptius dels nacionals andorrans i dels estrangers residents al Principat.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre, per la seva exposició.

La Proposició de Llei ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. vicepresident, Rodríguez Rossa.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La meva intervenció serà molt breu, ja que els motius que ens han portat a presentar a tràmit parlamentari la Proposició de Llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre del 1995, queden prou detallats en l'exposició de motius del text que es proposa.

En resum, pensem que cal adaptar les disposicions de la Llei de la nacionalitat a les normes establertes en la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, del 21 de març del 1996. En aquest sentit, i també amb la finalitat de facilitar al màxim els tràmits per a l'adquisició de la nacionalitat andorrana per part d'infants nascuts a l'estranger i adoptats, en certes condicions, per andorrans o residents -prevista aquesta possibilitat per les disposicions de la Llei 10/2004, del 27 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat-, la modificació essencial proposada estableix que aquests infants adquireixen la nacionalitat en el moment en què és efectiva l'adopció, sense haver de fer-ne la demanda.

Tanmateix, el criteri exposat pel Govern i pel seu ministre incideix en alguns aspectes que voldria comentar.

En primer lloc, dir que a l'exposició de motius s'especifica com a objectiu equiparar al màxim, -diu al màxim-, els drets entre fills biològics i adoptats. És evident, per tant, que quedi clar que aquesta equiparació no es preveu que sigui total, perquè hi ha situacions particulars que cal tenir en compte, i per tant la remarca al respecte la considerem innecessària, fruit segurament d'una lectura parcial del text presentat.

En segon lloc, estem totalment d'acord, -totalment-, amb l'observació feta per l'Executiu, en el sentit que cal equiparar els drets dels infants adoptats fills d'una persona de nacionalitat andorrana nascuda a l'estranger, però que resideix a Andorra, amb els dels fills adoptats per una persona andorrana nascuda a Andorra. La no inclusió d'aquesta situació en el redactat de la Proposició de Llei ha estat fruit, -i ho reconec-, d'un oblit i anunciem ja des d'ara que el nostre grup farà les esmenes escaients, en el cas que el text sigui pres en consideració, -i esperem que els altres grups parlamentaris també faran les esmenes al

respecte-, i així en el debat en Comissió podrem corregir l'oblit. De fet, la introducció del principi en el redactat de l'exposició de motius i una petita modificació de l'article 2, que modifica l'article 8 de la Llei de la nacionalitat, pensem que seran suficients.

Finalment, en allò que no podem estar d'acord de cap manera és en considerar que els fills de progenitors andorrans ho són d'origen i els fills d'estrangers residents ho són de forma derivada. Potser estic fent una lectura dolenta del criteri del Govern, però això és el que m'ha semblat entendre. Pel cas que la lectura fos correcta, em permeto fer algunes observacions.

Primer, l'article 6 de la Llei de la nacionalitat vigent considera com a andorrà d'origen el fill de pares estrangers nascut a Andorra, en certes condicions, i això no es pot obviar, està al títol I. I l'article 6 forma part del títol I, l'enunciat del qual és *De la nacionalitat andorrana d'origen*. De la mateixa manera, tant la llei de la nacionalitat vigent com la modificació de la mateixa, del 2004, fixen i mantenen al títol II, l'enunciat és, *De l'adquisició de la nacionalitat andorrana*, la nacionalitat obtinguda per descendents de persones de nacionalitat andorrana (articles 8 i 9). En el moment de debatre aquestes lleis es va plantejar la qüestió, que es torna a plantejar avui, i va quedar clar per a tots que situacions diferents havien de ser tractades de forma distinta, independentment de la nacionalitat dels progenitors.

I també cal recordar, que un cop obtinguda la nacionalitat, ja sigui d'origen o per adquisició, tots els andorrans són iguals, és a dir, tenen els mateixos drets i deures si es troben en situacions idèntiques, independentment de la forma en què hagin obtingut la nacionalitat.

D'altra part, no podem considerar andorrà d'origen, a efectes d'obtenir la nacionalitat, algú al qual les lleis del seu Estat li atorguen, en el moment del naixement, una nacionalitat diferent de l'andorrana. Aquesta persona té una altra nacionalitat i, en el moment de ser adoptat, adquireix l'andorrana. Això no significa, i potser no caldria ni dir-ho perquè és prou evident, que en el moment d'adquirir la nacionalitat andorrana no adquireixi els drets de nacional com si fos andorrà d'origen. Però no es pot obviar una situació que no depèn de les disposicions adoptades per l'Estat andorrà, sinó per les fixades per un altre estat.

Un cop això dit, agraeixo al Govern sincerament que ens hagi exposat el seu criteri, i demano a tots els consellers i a totes les conselleres que vulguin donar suport a la Proposició de Llei que avui presentem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva exposició.

Pels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, té la paraula la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Hem examinat amb atenció la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995. Ja avancem d'entrada que ens sembla una bona iniciativa i que el nostre vot serà favorable a la presa en consideració de la mateixa. La Llei qualificada de nacionalitat de 1995 i la de modificació de la mateixa, de 2004, van oferir la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana a l'infant adoptat en adopció plena per part d'una persona de nacionalitat andorrana (Llei de 1995), i d'equiparar la situació dels fills adoptius de persones estrangeres residents a Andorra amb la dels fills biològics, tant respecte a la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana com en relació amb els terminis per a confirmar-la (Llei de 2004).

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb bon criteri, i tal com explica en l'exposició de motius de la Proposició de Llei que ara examinem, té la intenció d'afinar els plantejaments de les lleis anteriorment esmentades, i proposa equiparar al màxim els drets dels fills biològics i dels adoptats, tant de pare o mare nascuts a Andorra com de pare o mare estrangers residents a Andorra, tot reconeixent a l'infant adoptat que es trobi en una d'aquestes situacions l'adquisició de la nacionalitat andorrana des del moment en què sigui efectiva l'adopció. Estem totalment d'acord amb aquest plantejament encaminat a fer efectiu, en el cas que ara ens ocupa, el principi d'igualtat establert a la Constitució.

Per altra part, celebrem que el Govern valori positivament l'esmentada Proposició de Llei i, a la vegada, ens comprometem a estudiar també amb deteniment el seu criteri per tal d'afavorir el consens en una matèria tan rellevant i sensible com és aquesta. Convé esmentar que les opinions formulades pel Govern inclouen reflexions a considerar i a tenir en compte, també formulades en base a l'aplicació del principi d'igualtat.

Caldrà veure si en el tràmit d'esmenes i en el treball en Comissió es poden fer compatibles els dos plantejaments per tal d'arribar a una modificació consensuada de la Llei qualificada de nacionalitat de

1995, que permeti efectivament l'equiparació dels drets dels fills biològics i dels adoptats, tant de pare o mare andorrans nascuts a Andorra com de pare o mare estrangers residents a Andorra.

Bé, només ens queda reiterar el nostre vot favorable a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Se sotmet avui a examen per a la seva presa en consideració una Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, per tal de millorar el procés d'adquisició de la nacionalitat andorrana dels infants adoptats, reconeixent-los l'adquisició de la nacionalitat andorrana des del moment en què es fa efectiva l'adopció.

En data 24 de febrer del 2006, el Govern va emetre un criteri en el que es valorava positivament la iniciativa del Partit Socialdemòcrata, tot i posar de manifest que en la mateixa existien, encara, certes llacunes pel que fa a l'equiparació dels drets entre fills biològics i adoptats. En aquest sentit, remarcar que la redacció de l'article 8 proposada no fa referència a l'actual possibilitat d'adquisició de la nacionalitat andorrana de l'infant adoptat en adopció plena per part d'una persona de nacionalitat andorrana, salvat que aquesta també sigui de nacionalitat andorrana.

Així doncs, si el present text es pren en consideració, cosa que sembla que serà així, el Grup Parlamentari Liberal valorarà l'oportunitat de presentar-hi esmenes per tal de millorar el text, i fer-lo més coherent, tot i que ens reservem també la possibilitat que puguem presentar esmenes en altres articles de la Llei que no hagin estat modificats.

Tot i així, el Grup Parlamentari Liberal valora també positivament el present Projecte de Llei que introdueix certes millores en el procés d'adquisició de la nacionalitat andorrana dels fills adoptats, i que entenem que podrà atendre millor les necessitats de les famílies que es troben en processos d'adopció.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, tal com també recomana el Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Rodríguez Rossa teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No hauria d'intervenir, però vistes les intervencions dels diferents grups parlamentaris, agraeixo aquesta presa en consideració, i sé que farem un bon treball en Comissió. El resultat serà millorar la Llei. M'he oblidat de dir una cosa abans, malgrat estar dins de la Proposició de Llei, també ho dic ara, perquè penso que és important. Encomanem, amb el mateix projecte, al Govern de fer una refosa de la Llei original amb les diferents modificacions, perquè en un tema com el de la nacionalitat pensem que és molt important que els textos siguin molt clars, i a l'abast directament del ciutadà de forma conjunta. Penso que serà també positiu. M'he oblidat de dir-ho abans, i ho volia dir ara.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies pel complement d'informació.

Hi ha alguna altra intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. ministre d'Interior i de Justícia.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Rodríguez ja ho comptàvem fer, igual que ho vam fer amb el Codi de procediment penal, quan s'hagin fet les esmenes i s'hagi aprovat la Llei i, doncs, s'hagi votat aquí al Parlament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Doncs, com ha dit el representant de cada grup parlamentari, entenem, doncs, que s'accepta la presa en consideració per assentiment?

Bé, doncs, s'admet en consideració la Proposició de Llei, i s'obrirà un termini, també, de 15 dies per poder-hi presentar esmenes que no podran ser a la totalitat.

Bé, acabat el punt número 8 farem una parada de 10 minuts, i reprendrem la reunió amb els dos últims punts de l'ordre del dia.

Se suspèn la sessió.

(Són les 19 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 19.20 h)

El Sr. síndic general:

Bé, continuem amb el Consell previst.

Passaríem al punt número 9.

9- Nomenament, si escau, del president i de tres membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

La proposta de la candidatura del Consell d'Administració de l'INAF presentada pel Govern ha estat publicada en el Butlletí número 4/2006, del 3 de març.

Sr. secretari de torn si sou tan amable de llegir la candidatura.

El Sr. Esteve López:

La llista de persones presentades pel Govern per formar part del Consell d'Administració de l'INAF és la següent:

- Sr. Xavier Jordana Rossell – President
- Sr. Ramon Pla Bureu
- Sr. Josep Casal Casal
- Sr. Josep Segura Peix

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sí, Sr. vicepresident del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, abans de començar la votació, nosaltres pensem que hi podria haver un problema formal en fer la votació conjunta dels 4 noms, perquè se'ns està demanant de votar 3 consellers, quan actualment hi ha 3 consellers que són membres de l'INAF, i la Llei, en el seu article 11 diu, llegeixo: "El Consell d'Administració es compon d'un president, de 3 a 5 consellers." És clar, pensem que si votéssim ara 3 consellers, havent-hi 3 consellers encara actualment

com a membres de l'INAF, podríem incórrer en una vulneració d'aquest article.

I per tant, el que demanem, si pogués ser, és que es voti separatament el president dels 3 consellers, votant primer el president, pensem, perquè en aquest cas, si és elegit president, automàticament deixa de ser membre conseller, i per tant, llavors en aquest cas, sí que podríem procedir a la votació dels 3 consellers que se'ns proposa.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, per part de la presentació de la candidatura que correspon al Govern, hi veuen algun inconvenient per separar la votació amb aquestes dos parts?

El Sr. cap de Govern:

El Govern, Sr. síndic, no hi veu cap inconvenient. Només que accepta la voluntat d'aquesta Cambra.

El Sr. síndic general:

Doncs, si Govern accepta la tramitació de la candidatura en dos parts, si hi ha algun comentari per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Enric Tarrado, per CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Entenc que estem canviant una mica el procés del Consell, però bé, si el que presenta la candidatura, que en aquest cas és el Govern, i el Govern no hi veu cap inconvenient, doncs, nosaltres tampoc hi veiem cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, si entenem bé la proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, procediríem primerament a la votació del president. En el cas que prosperi, tots sabem, doncs, que és una votació que requereix les dos terceres parts de la Cambra, és a dir 18 vots. En el cas que prosperi, la segona votació es faria pels 3 membres. Si la primera votació de president no prosperés, evidentment, la segona no es podria fer, perquè llavors sí que incorreríem a tenir 6 membres al Consell d'Administració, i estaríem infringint la Llei amb l'article del seu punt 12 punt 1, que és la composició del Consell d'Administració.

Amb aquest supòsit, tal com preveu també l'article 12 punt 2, es procediria a ajornar aquest punt a l'últim punt de l'ordre del dia, i es tornaria a repetir

la votació amb una majoria simple, tal com preveu la mateixa Llei.

Doncs, si queda entès d'aquesta manera, procediríem, doncs, ja a la votació pel nomenament de president, la candidatura presentada pel Sr. Xavier Jordana.

Sr. secretari si voleu fer lectura.

El Sr. Esteve López:

La candidatura presentada per president és la del Sr. Xavier Jordana Rossell.

El Sr. síndic general:

Direm sí a l'acceptació de la candidatura i no, doncs, a la no acceptació de la candidatura, i evidentment l'abstenció que compta com a abstenció.

Sr. secretari general si voleu procedir a l'elecció.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 sí, i 9 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, donat el recompte, no s'assoleix la majoria necessària per passar aquesta primera volta, tal com preveu la Llei i tal com hem dit abans, doncs, no procedirem a la votació dels membres per no infringir la Llei. Doncs, si votéssim hi hauria 6 membres al Consell d'Administració. Passem doncs aquest punt a l'últim punt de l'ordre del dia, és a dir després de la pregunta urgent entrada amb tràmit d'urgència, amb la qual, doncs, farem una parada d'uns 5 minuts, -5 minuts de rellotge-, i tornarem a fer la votació, la qual se celebrarà per majoria simple, tal com preveu la Llei.

Punt número 10.

10. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 de març del 2006, relativa a la notícia publicada en els mitjans de comunicació referent a la negativa que van rebre per part d'STA els inspectors de l'Agència de Protecció de Dades a l'hora d'accedir als locals i serveis de la parapública.

Fou registrada amb el número 208, i publicada en el Butlletí número 5/2006, del 8 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

Si em permet un segon, només recordar a S.E. Senyories que ara hem canviat de format, fa dos dies que tenim el format de debat, que estava compost doncs per vint minuts de torns alternatius per cada grup i pel Govern. Estem entrant en la sessió de preguntes que fa uns dies que teníem descuidada, i ara hem canviat el torn, és a dir que els torns d'intervenció són de vuit minuts, la rèplica i la dúplica seran també de vuit minuts, i la repregunta és d'un minut.

Moltes gràcies.

Té la paraula el Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta passada setmana els mitjans de comunicació han publicat una notícia a la negativa que van rebre per part d'STA els inspectors de l'Agència de Protecció de Dades a l'hora d'accedir als locals i serveis de la citada parapública, i per aquesta raó pregunto si pot el Govern confirmar referida notícia, i en cas afirmatiu quins són els motius d'aquesta negativa a deixar entrar aquests inspectors?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern.

Sí Sr. ministre d'Ordenament del Territori, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria agrair al Grup Parlamentari Socialdemòcrata per donar-me aquesta oportunitat per poder aclarir els fets qüestionats següents.

El passat dilluns, dia 28 de febrer, a les 9.30h del matí es va presentar a l'edifici de l'STA, a Santa Coloma, la inspectora de l'Agència de Protecció de Dades, la Sra. Anna Cadena acompanyada de dues persones. La va atendre el secretari general de l'STA. La inspectora va demanar d'entrevistar-se amb responsables de diverses àrees del servei de telecomunicacions d'Andorra, entre els quals el propi director en funcions. El secretari general va indicar que en aquells moments la majoria de les persones a les quals volia entrevistar no es trobaven a Andorra, i que la majoria estava en formació. Per aquest motiu i de forma concensuada, amb la inspectora es va acordar que tornaria a venir el dia següent.

Cal destacar que les persones que acompanyaven a la inspectora ni tan sols van ser presentades al secretari general. L'endemà, dia 1 de març, la inspectora de l'Agència va tornar a personar-se a l'edifici de l'STA, i va lliurar una autorització d'inspecció signada pel cap de l'Agència, el Sr. Joan Crespo. A l'examen del contingut d'aquesta autorització va posar en evidència irregularitats en el seu contingut, que tot seguit exposo:

1- No es complien els requisits establerts en l'article 20.3 del Reglament de l'Agència de Protecció de Dades Personals, en relació amb la identificació del denunciador, tota vegada que en aquella autorització únicament es feia referència a les inicials JC. El que òbviament no constituïa una adequada i completa identificació del denunciador.

2- No es complien els requisits de descripció específics de la informació que havia de ser objecte la comprovació, i quina era la relació amb els fets denunciats.

Aquesta denúncia tenia dues vessants: la informació que es pretenia obtenir era de manifest caràcter genèric, ampli i indeterminat, i no específic, com exigeix l'article 20.3. Tampoc no es concretava, ni tan sols es mencionava quina era la relació que guardava la sol·licitud d'inspecció amb el fet denunciat. Aquesta circumstància constituïa també un clar incompliment dels requisits establerts en l'abans citat article 20.3 del Reglament de Protecció de Dades. En la utilització es facultava la intervenció de la inspecció als tècnics professionals, experts en auditoria de sistemes informàtics, i tècnics en anàlisis de fluxos de la informació en el tractament de les dades personals.

Aquest apartat mereix les següents observacions:

En cap punt de la Llei qualificada de protecció de dades personals així com tampoc del reglament que la desenvolupa es preveu aquesta possibilitat. En cap punt de l'autorització es mencionava quina era la base legal en què s'havia adoptat la decisió de fer extensiva l'autorització a les persones que l'acompanyaven. A més, i sense perjudici del que s'ha exposat en l'autorització, no es concreta ni el número de persones, ni la seva identitat, ni les acreditacions professionals, circumstàncies aquestes que constitueixen un altre inconvenient als requisits legals establerts, en l'article abans esmentat.

El Servei de Telecomunicacions d'Andorra no pot acceptar participar en actuacions en relació amb les quals s'aprecia un clar incompliment de la legalitat. Per aquests motius i de conformitat amb el que estableix l'article 41 de la Llei qualificada de protecció de dades on es preveu la possibilitat de denegació lícita de la inspecció en els supòsits efectivament produïts.

Per tant, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra en la seva qualitat de gestor d'un servei públic en compliment de les seves responsabilitats i deures, així com en l'aplicació de la Llei no va tenir altra opció, que després de posar en relleu l'existència d'aquestes irregularitats denegar lícitament la realització de la inspecció.

Tanmateix, voldria manifestar la meua sorpresa per la mediatització d'aquest afer, i que vostè mateix esmenta en la seva pregunta, ja que els articles 13.2 i 15.3 del Reglament de l'Agència de Protecció de Dades preveu que el cap de l'Agència i els inspectors han de guardar secret, i cito el Reglament: "Resten obligats a mantenir el secret sobre les informacions que coneguin en l'exercici de les seves funcions

d'inspectores, fins i tot després d'haver cessat d'aquestes."

En la premsa del dia 4 de març i en els mitjans radiofònics, he recollit àmplies i molt detallades informacions que podien violar aparentment aquests articles.

El divendres dia 3 de març, l'STA va presentar per davant de la Batllia de guàrdia una denúncia en haver constatat els serveis de seguretat unes instruccions il·legítimes als routers nacionals i internacionals, així també com un "caché engine" i una instal·lació de supervisió, en dates 28 de febrer i 1 i 3 de març d'enguany.

El batlle de guàrdia va admetre a tràmit la denúncia, i apreciant els motius d'urgència al·legats per la part del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, va donar lloc a la petició d'aquest organisme relativa a què els agents del Servei de Policia practiquessin una inspecció en els corresponents equips de l'STA a fi d'esbrinar la identitat de l'autor o autors d'aquells accessos il·legals i il·legítimes.

També voldria remarcar davant d'aquesta Cambra que el Govern ha actuat sempre amb voluntat d'aclarir i fer complir les lleis, i ja va portar a la Fiscalia l'afer del correu andorra.ad, institució a la qual el Govern va fer arribar el 29 de novembre, i el 23 de desembre del 2005, els resultats de l'auditoria realitzada per l'empresa T-Systems.

L'STA ha tingut, i té la voluntat de col·laborar amb l'Agència de Protecció de Dades, sempre que la col·laboració s'emmarqui dins de la legalitat vigent. Prova d'això, és que abans d'ahir, dimecres dia 8 de març, a la tarda, els inspectors de l'Agència de Protecció de Dades, la Sra. Anna Cadena i el Sr. Victor Losada es van personar a l'edifici de l'STA, per realitzar una altra inspecció a iniciativa de l'Agència. En aquest cas l'autorització no presentava cap irregularitat i es va acordar conjuntament un calendari d'inspeccions, i ahir ja va començar dins de la legalitat establerta.

Per altra banda, voldria manifestar la meua sorpresa i indignació per la crítica constant i la desqualificació sistemàtica i sovint injustificada que pateix l'STA.

Aquesta parapública ha estat durant anys un exemple d'empresa modèlica, tant a nivell de gestió com a nivell tecnològic, i això ha estat possible gràcies al gran equip de professionals que l'integren.

En un món cada vegada més globalitzat i on les noves tecnologies tenen una major importància, l'STA ha hagut d'adaptar-se i passar a ser d'una central telefònica a una sòlida empresa que abarca totes les noves tecnologies: telefonia fixa, mòbil, internet, televisió, radioafecionat, etc.

Estem treballant perquè continuï millorant, modernitzant-la, preparant-se per portar el nostre país cap a una ciutat de coneixement desintegrada i puntera.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta, doncs entrariem en el torn de rèplica. Només rectificar que abans donava 8 minuts per cada intervenció, són 8 minuts conjuntament, és a dir disposariem de 4 minuts per la rèplica i de 4 minuts per la dúplica.

El Sr. Francesc Casals

Gràcies Sr. síndic, intentarem que no sigui... de tota manera, per escurçar-ho vaig amb avantatge. Una mica d'aclariment previ si m'ho permet.

Fa cinc anys que sóc conseller, i fa cinc anys que faig preguntes al Govern. És la primera vegada que m'he pogut permetre el luxe de venir amb la rèplica ja preparada des de casa, perquè també és la primera vegada que em contesten la pregunta, el dia abans de formular-la. Ahir al vespre, el Sr. cap de Govern, a la televisió pública ja me la va contestar, i per tant, tot i que jo penso que tots plegats hauríem de respectar una mica les formes parlamentàries, bé al final encara li hauré d'agrair, que ja em va avançar els arguments, i m'ha permès de preparar la rèplica.

A veure començaré pel final Sr. Pons, jo m'imagino que quan diu la crítica constant a l'STA, i no sé què, no fa referència a mi, ni al meu grup parlamentari, imagino. Ja m'ho dirà perquè no és el cas.

Continuant des del final cap amunt, la inspecció d'abans d'ahir, la inspecció d'abans d'ahir, pel que jo sé, perquè aquí vostè m'ha contestat amb una pila d'arguments legals, que evidentment cada assessor i cada advocat té la seva versió. Pel que jo sé, l'Agència de Protecció de Dades va iniciar un camí diferent del primer, independentment de l'acció de la justícia, i de la data de la inspecció, i evidentment no hi havia manera de negar-s'hi, abans d'ahir que hi entressin.

La falta d'acreditació, vostè mateix ho ha dit, va venir la inspectora d'una agència creada pel Consell General, i que depèn del Consell, que considero que si no està prou acreditada, bé hi hauria molt a discutir.

Igualment la identificació del denunciant. Està identificat amb inicials, el nom s'ha publicat per tot arreu, però això són errors, són errors subsanables.

A mi si em permeteu, el que em xoca de tot això, i encara més encara quan sento la resposta, i el que em va portar a fer la pregunta és el següent:

Tota aquesta bateria d'instruments legals per fer obstrucció a l'acció del que vingui a inspeccionar. A veure aquesta sala està plena d'advocats, i per tant hauré de vigilar amb el que dic, però tots els advocats que tenen les mans de qualsevol acusat, sobretot si és un delinqüent, doncs coneixen la manera d'anar allargant la malaltia, perquè evidentment quan s'acabi això l'agafaran, l'empaperaran i el tancaran. Però és clar, no estem en un cas d'aquests, a veure, i ara, *inclús* ni conseller general, vist des del carrer.

Estem en un cas de dos institucions públiques andorranes, una d'elles l'STA depenent del Govern, i l'altra l'Agència de Protecció de Dades Personals, creada pel Consell General que depèn d'ell. Insisteixo les dos públiques andorranes. Una d'elles ha estat objecte d'una denúncia per l'assumpte que tots coneixem dels correus andorra.ad, i independentment de què vostès anessin a la Fiscalia... repeteixo que aquesta assemblea va crear un organisme i juntament amb l'aprovació de la Llei de protecció de dades que està destinada exclusivament a aquests controls, i per tant, vostès han pogut anar a la Fiscalia però no exonera de cap manera la responsabilitat de l'Agència de Protecció de Dades.

A mi el que em xoca és que una entitat pública andorrana, insisteixo, en lloc d'obrir les portes al control, que és el que hauria de fer, quant el que el va controlar també és una entitat pública andorrana, doncs fa tot això que vostè m'ha exposat aquí, va exposar també el Sr. cap de Govern ahir a la televisió, que són totes les mesures insisteixo, que ja són del tot conegudes de dilació, d'obstrucció de la justícia, d'inspecció, etc. I això ens situa en un ambient, que jo no l'entén.

Fa poc, dos o tres dies vam sentir el Fiscal General de l'Estat a Espanya que ens va dir una frase, que és una evidència, però que no m'estaré de tornar a repetir: "El primer deure de qualsevol servidor de l'Estat, el grau que estigui de servidor de l'Estat és la transparència", i per tant això, doncs s'aplica a Andorra als funcionaris, s'aplica a STA, i s'aplica a tots els serveis públics.

A veure, que vull dir amb això. A demés, perdoni, les suspicàcies vénen de què vostès van anar a la Fiscalia amb l'auditoria de T-Systems, però no l'han volgut lliurar a l'Agència de Protecció de Dades, i per tant continuen obstruint la seva feina, jo llavors m'he de preguntar, sense entrar en una crítica de l'STA, la seva obra, la seva acció, i tot això, perquè

és clar aquí criminalitzem amb bloc i ningú podrà dir res, no.

Jo em pregunto si és que al final hi ha algú que no té ganes que la informació surti a la llum i que no es faci la inspecció dins del que passa a l'STA, i si no és així quin inconvenient hi ha d'haver, perquè no és veritat que no estiguin acreditats, i com a mínim la inspectora... a veure, la Llei li permet de fer auditories, a l'Agència no li permet de tenir auditors propis, i per tant es va buscar els més competents que van trobar, i en aquest cas ho eren. I no crec que siguin vostès, ni ningú per jutjar, -no vostès, perdó-, l'STA per jutjar si són competents o no.

La Sra. inspectora, el segon dia, -vostè s'ha descuidat de precisar que a l'STA l'esperaven-, ja no sols el subdirector, sinó el director dels serveis jurídics i l'advocat. Jo d'això en dic hostilitat manifesta cap a aquest organisme. I el que em xoca és això, entre institucions andorranes, aquell deure de transparència que tenim, desapareix, i ens neguem al control. Doncs, jo permeti'm que li digui que igual el xocaré, però hi ha alguns principis en l'Estat de dret. Quan els poders públics del nivell que siguin es neguen a ser controlats, també pels poders públics, doncs estem agafant un camí que surt de l'Estat de dret, se l'oblida, es deixa lluny, passa per la república bananera i podria acabar a la dictadura.

Comencem per aquí, els poders públics... no, no, doncs, a mi no em fa riure gens, que vol que li digui. Els poders públics negant-se a ser controlats per una Agència, abans parlàvem que no era possible, el Sr. Tarrado, que hi hagi conflictes entre Consell i Govern. Aquí hi ha una Agència del Consell que no li franquegen la porta a l'STA amb unes argücies que qualsevol advocat qualificat desmuntarà, que ja ho ha fet, no? Per tant, ens haureu d'explicar però amb uns arguments una mica més convincents per què ningú ha volgut facilitar a l'Agència de Protecció de Dades la primera auditoria, per què no es franqueja la porta? Ja ho dic, el d'abans d'ahir no m'ho torni a explicar perquè ja m'ho han explicat aquest matí. És una altre procediment i ningú es podia negar a l'entrada, perquè és clar, tard o d'hora han hagut d'acudir a la Justícia, i tard o d'hora hauran de poder fer la seva feina, que per això els vam crear, per això els hem dotat d'un crèdit extraordinari i per això existeix aquesta Agència. Per tant, i acabo, vull dir també que m'adreço al Govern no per treure cap responsabilitat a l'STA, però almenys aquí, aquesta meitat de sala ningú es creu que tot això hagi passat sense el vist i plau i el coneixement del Govern. Això no cal ni que intenti convèncer-me, que no m'ho crec, per tant està al corrent, i per això ens adreçem a vostès com a tutela o responsables de l'STA.

Jo només acabo dient-li que aquí hi ha, al meu entendre, al nostre entendre, i se'ns haurà de demostrar molt clarament el contrari algú que fa el possible perquè no surti a la llum no sé quina informació hi pot haver que no hagi de sortir, sinó la veritat és que totes aquestes argücies legals que s'han utilitzat fan un tuf d'obstrucció a la justícia que no es pot aguantar.

He dit Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre Pons, té el torn per la dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé vostè mateix està dient que fa falta transparència, vostè mateix ho diu. Però transparència suposo a tots els nivells, dic jo, perquè és clar si només ha de tenir la transparència el Govern, jo penso que l'Agència de Protecció de Dades, el primer que ha de fer, també, és complir la llei i tenir la transparència, i no fer un judici dient directament a la premsa, sinó que quan hi ha un tema el que s'ha de fer és mirar de solventar i no el contrari, de fer una criminalització directa a través de la premsa.

Vostè mateix, a la premsa també va dir que això era caòtic, que era un cas fosc, que a veure què amagàvem, que tot això.

Escolti, l'Agència de Protecció de Dades va demanar tota una sèrie de documentació en la primera inspecció, que no tenia res a veure amb el fet denunciat. Va demanar facturació, tota una sèrie d'informació que no tenia res a veure amb el denunciat. L'STA li va portar tota la documentació i no hi ha hagut mai cap oposició amb aquest tema. El que sí volem, és que les coses també es facin bé.

Quan vostè diu que el segon dia hi havia tota la bateria d'advocats, cert, cert, -no la bateria dic, és, cert. Hi eren, per què? Perquè el director estava fora, i en aquests moments l'advocat de l'STA estava allí, per rebre'ls, i així va ser, -que també s'havia pactat el dia abans, no sé si l'han informat d'això, però el dia abans també es va pactar això, val.

El tema de l'auditoria, per què no hem de donar l'auditoria del T-Systems? Perquè nosaltres hem començat un procés, que està a la fiscal, i per tant no havíem de donar el resultat de l'auditoria. Tota la documentació ja la tenen, però el resultat de l'auditoria no teníem perquè donar-lo a l'Agència de Protecció de Dades. Aquesta és la nostra opinió, per

tant com vostè molt bé ha fet, ha fet una demanda per l'article número 5, que se li farà arribar, i cap problema. Però vull dir, hi havia un altre mitjà, també, ho podien demanar directament al fiscal, ja que s'havien que la tenia el fiscal, i se l'hi hauria donat, si és que és així.

Nosaltres el que lamentem, i dic lamentem, i no hauríem volgut arribar en un punt com aquest, però aquest enfrontament amb dos institucions, -perdó-, evidentment que això és molt dolent. Però jo penso que l'Agència de Protecció de Dades el que penso que ha de fer, i en aquest moment que la llei s'està iniciant, que tenim problemes, perquè és la primera vegada que es posa..., -perdoni un moment-, es posa tot el que són els fitxers, s'han de posar els fitxers en funcionament, doncs això és un procés delicat, llarg, costós, i nosaltres entenem que l'Agència de Protecció de Dades, el que ha de fer, és mirar de participar, de col·laborar amb totes les entitats perquè es puguin fer al més ràpid possible els fitxers aquests que puguin estar preservats. Això és el que veiem nosaltres. I hem vist que la vocació havia sigut al revés, havia sigut quasi bé sancionadora i publicitària d'uns problemes que hem tingut. Bàsicament aquesta és una mica la meva argumentació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé doncs acabat el torn de rèplica i dúplica, entrariem en l'apartat, doncs, de repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure com li donarem forma de repregunta amb això.

O sigui vostè em confirma que troba normal que no es lliuri a l'Agència de Protecció de Dades, que no ha nascut per res més que per vetllar pel compliment d'aquella Llei, que no se li lliuren els resultats d'aquella auditoria, que no se li franquegi la porta amb els assessors que ella ha escollit, -perquè si em permet una menció que no és repregunta-, que una empresa com STA exigeixi saber qui és l'assessor d'una empresa del Consell quan és una empresa d'STA, a l'intranet de la qual hi entren com a mínim 30 empreses estranyes a l'empresa, i que passegi la nostra facturació per mig Espanya, s'hi ha de posar valor, per demanar discreció i confidencialitat pels demés, si em permet. Però, voldria que em confirmés

aquí, si vostè troba normal de no donar el resultat de l'auditoria de T-Systems a l'Agència depenent del Consell General, que ha nascut per a investigar tot això, i si li sembla normal que sigui STA, o sigui el que ha estat objecte de denúncia, el que determini quina documentació pot demanar i quina no. Això insisteixo, en aquesta sala hi ha una quantitat d'advocats al metre quadrat que em podran desmentir. Jo no he vist mai que l'advocat o el sospitós el que sigui, perdó... sí, l'acusat o el sospitós, sigui el que fixi quina documentació, i quina no, com acaba de fer vostè, li poden demanar. Això és de bojos, això és de bojos, insisteixo, insisteixo i acabo entre dos institucions andorranes. Per tant, la meva repregunta és si tot això que ha dit li sembla normal, i acabaré aquí, perquè a partir d'aquí difícilment podrem parlar de res més, vostè i jo.

El Sr. síndic general

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo el que confirmo és que l'auditoria està al fiscal, que hi ha un procés obert, i a partir d'aquí el fiscal haurà de determinar les responsabilitats que es puguin derivar de l'auditoria que es faci.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sr. ministre, del seu coneixement, m'ha semblat sentir que l'Agència de Protecció de Dades ha fet, o s'ha presentat per segona vegada a l'STA. Del seu coneixement aquest, jo no ho qualificaré d'incompliment de la llei, ja que no conec prou el dossier com per dir això. Vostè manifestava que hi havia una sèrie d'articles que no es complien. Del seu coneixement, diguem-ne errors, s'han reproduït? Aquesta és la primera part de la pregunta, i la següent li faré en forma de pregunta perquè no tinc cap altra possibilitat reglamentària, que és: en la seva opinió, Andorra es pot classificar com una república bananera si resulta que en l'article 48 del Reglament del Consell General.....

El Sr. síndic general:

Sr. Serra, si no li sap greu de centrar-nos una mica en l'original de la pregunta, a dintre de l'exposició de

la dúplica potser va una mica al marge, però no amb repregunta.

El Sr. Jaume Serra:

Doncs, no la faig.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. ministre si pot obviar la segona part de la pregunta.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic. Per contestar a la pregunta del Sr. Serra, li he de dir que la segona vegada que van venir a STA, o sigui el dia 8, va ser totalment diferent, perquè va ser a iniciativa de l'Agència i, per tant, i a més a més venien els dos inspectors que estan nomenats per aquest Consell, per aquesta Cambra. Doncs, no hi va haver cap problema perquè complien tot el que havien de fer.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, hi ha una altra repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És que m'ha tornat a contestar una cosa, i jo m'havia descuidat de preguntar-li, també, volia que me l'ha confirmés i acabaré. Vostè considera que com que ja han anat a la Fiscalia, per dir-ho clar i ras, l'Agència de Protecció de Dades pel mig no hi ha de fer res, si ho entès bé, perquè no se'ls lliura ni l'auditoria, ni res de res. Com que vostès ja han iniciat el camí de la Fiscalia, consideren que l'Agència de Protecció de Dades aquest cas, ni que tingui una denúncia s'ha d'abstenir d'intervenir?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres creiem que tota la documentació que ens han donat per poder examinar tota la documentació, s'ha lliurat tota. El que no hem lliurat són les conclusions del T-Systems, que aquestes estan al

fiscal perquè faci tot el procés que calgui en el seu moment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí una altra repregunta, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Llavors sí que m'agradaria que m'expliqués per què a l'Agència de Protecció de Dades li proporcioneu una part de la documentació i no tota. L'excusa no deu pas ser la falta de fotocopiadora, per tant, perquè no li heu donat els resultats a una agència, insisteixo que ha nascut per investigar les denúncies que se li fan, i que necessita tota la informació? Si l'hi ha lliurat una part perquè no l'hi ha lliurat els resultats?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Bàsicament, doncs per dos coses, una perquè el resultat de l'auditoria no té res a veure amb tota la documentació. La documentació és un tema, el resultat és la conclusió que arriba d'una auditoria que s'ha fet, i la separació en aquest cas també hi ha de ser.

El Sr. síndic general:

Sí, perdó, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre volia fer una pregunta, perquè no he entès molt bé quin és el problema que hi ha, quin problema veu vostè en el fet que els inspectors de l'Agència de Protecció de Dades nomenats per aquesta Cambra puguin fer-se acompanyar per experts, perquè els assessorin en les seves inspeccions quan per la complexitat de la matèria a inspeccionar, així creguin ells convenient?

El Sr. Manel Pons:

Nosaltres no tenim cap problema, sempre i quan estiguin identificats, que estiguin autoritzats per poder-hi entrar. Bàsicament aquesta ha sigut una mica l'argumentació.

El Sr. síndic general:

Sí havia demanat la paraula la Sra. Conxita Marsol, i després el Sr. Ricard de Haro.

La Sra. Conxita Marsol:

Bé, segurament, té relació amb la pregunta que acaba de fer el company López. Era referent a l'entrada, no m'havia quedat clara. Jo volia preguntar al Sr. ministre si se li va negar l'entrada a la inspectora de l'Agència de Protecció de Dades? No m'ha acabat de quedar clar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

No, no, en cap moment se li va negar l'entrada, evidentment no podia ser d'altra manera. Però la inspectora es va negar a entrar ella sola, va dir que si entrava, entrava amb els dos acompanyants que portava. Llavors per tant, va ser quan ella no va voler entrar.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Sí, Sr. ministre, aquesta opinió que heu dit ara aquí, l'heu dit vós, i vull saber si és extensiva, o és l'opinió del Govern que l'Agència, -i a veure si ho entès bé-, que l'Agència de Protecció de Dades amb el que s'hauria de dedicar és amb ajudar, amb assessorar, amb l'aplicació d'aquesta nova Llei, que dieu d'inscripció de fitxers i tal, i oblidar-se d'aquests altres problemes, -i així crec que heu dit-, que hi han hagut. Si aquesta és la vostra opinió o és l'opinió del Govern?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Si em permeteu, abans que contesti, ens estem descentrant una mica del que és la pregunta original, malgrat l'hagi exposat al torn de rèplica.

Sr. ministre teniu la llibertat vós de decidir, com sempre.

El Sr. Manel Pons:

Bé jo el que he dit, que en aquests moments, amb aquest nou marc jurídic és a l'inici, la posada en funcionament d'aquesta Llei és complicada. Llavors jo el que dic que l'Agència el que hauria de mirar de fer és de mirar d'ajudar, de posar el màxim possible, el ràpid possible, els fitxers per protegir realment totes les persones. I aquesta és la meva opinió, no és la del Govern, és la meva opinió.

A part d'això no vol dir que no hagi de fer el procés que calgui, però d'alguna manera el que sí hem de fer és que si estem posant en funcionament un nou marc jurídic, mirar d'ajudar al màxim possible a les empreses, i a tots els empresaris perquè d'alguna manera, avançar, si voleu, a posar els fitxers dins de la protecció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic. És que ara de cop i volta m'he alarmat. Vostè ha fet referència a la demanda d'informació que ha fet el nostre grup parlamentari, demanant-los l'auditoria. Ja pregunto ara, perquè sinó no cal que perdem el temps. Què ens pensen lliurar l'auditoria, completa, o sigui amb resultats i tot, o només la documentació que fa referència...

El Sr. síndic general:

Sr. Casals, vostè mateix sap la meua resposta en aquesta intervenció. Estem centrats en una pregunta, la pregunta s'està contestant, estem alterant completament la pregunta original.

El Sr. Francesc Casals:

Si vostè ho jutja així Sr. síndic, no li podré portar la contrària. Jo penso que és en referència amb el tema, però vull dir, si no, doncs...

El Sr. síndic general:

Estem debatent l'accés a l'STA, la pregunta original, li recordo, estem debatent l'accés a l'STA, i en aquí està centrada la pregunta, amb el que va sortir en els mitjans de comunicació, i no amb l'article 5.

El Sr. Francesc Casals:

D'acord Sr. síndic, però, és que el Sr. ministre és el que hi ha fet referència en aquella demanda d'informació, i per això preguntava per poder dormir tranquil fins al dia que m'arribi la documentació. Ja em prendré alguna cosa, no patiu.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Bé doncs si no hi ha cap més repregunta, pararem la sessió cinc minuts, i procedirem doncs al final, ja a la votació del Consell d'Administració de l'INAF.

Se suspèn la sessió.

(Són les 20.57 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 21.05 h)

El Sr. síndic general:

Bé reprenem la sessió.

Passariem doncs al punt 9, que ha passat a ser el punt número 11 de la sessió, i tornariem doncs a fer, amb el títol:

11. Nomenament si, escau, del president del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Llavors procediríem a la segona votació. La segona votació és per majoria simple.

Doncs Sr. secretari de torn, si voleu llegir la candidatura.

El Sr. Esteve López:

El Govern presenta per president del Consell d'Administració de l'INAF al Sr. Xavier Jordana Rossell.

El Sr. síndic general:

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià: Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró: Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor: Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit: M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya: M'abstinc

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau: Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell: Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma: Sí

El Sr. síndic general:

Bé, finalitzada la votació, Sr. secretari si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

19 sí, 9 abstencions.

Perdó, 16 sí, i 9 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs constatat el resultat, i a la vista del resultat, declaro nomenat al Sr. Xavier Jordana Rossell com a president del Consell d'Administració de l'INAF en segona votació.

Ara procedirem a la primera votació.

Recordaré a les Senyories que la primera votació és de dues terceres parts, és a dir 18 vots, si no tornariem a repetir el mateix escenari. Fariem una pausa de 5 minuts, tornariem a començar la sessió, i fariem la segona votació en el cas que no s'obtinguessin les dues terceres parts requerides als membres del Consell d'Administració..

Doncs, si sou tan amable Sr. secretari de torn de llegir-nos la candidatura.

El Sr. Esteve López:

La candidatura presentada pel Govern per a consellers de l'INAF és la següent:

- Sr. Ramon Pla Bureu
- Sr. Josep Casal Casal
- Sr. Josep Segura Peix

El Sr. síndic general:

Bé doncs, dita la candidatura procedirem a la votació, amb el mateix format d'abans. Sí és sí, i no és no, i abstenció doncs és l'abstenció.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

- M. I. Sr. Alain Bernat Gallego: Sí
- M. I. Sr. Carles Blasi Vidal: Sí
- M. I. Sr. Robert Call Masià: Sí
- M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre: Sí
- M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí
- M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez: Sí
- M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi: Sí
- M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré: Sí
- M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sí
- M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal: Sí
- M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany: Sí
- M. I. Sra. Eva García Pastor: Sí
- M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret: Sí
- M. I. Sra. Mariona González Reolit: Sí
- M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell: Sí
- M. I. Sr. Esteve López Montanya: Sí
- M. I. Sra. Conxita Marsol Riart: Sí
- M. I. Sr. Daniel Mateu Melción: Sí
- M. I. Sr. Emili Prats Grau: Sí
- M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Sí
- M. I. Sr. Jaume Serra Serra: Sí
- M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí
- M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell: Sí
- M. I. Sra. Olga Adellach Coma: Sí
- M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

El Sr. síndic general:

Sí Sr. secretari de torn. Aquesta vegada teniu el recompte més fàcil.

El Sr. Esteve López:

25 vots a favor, 25 sí.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs a la vista del resultat, també declaro nomenats als Srs. Ramon Pla Bureu, Josep Casal Casal i Josep Segura Peix com a membres del Consell d'Administració de l'INAF, en primera votació. Així doncs, queda elegida la candidatura proposada pel M.I. Govern en aquesta sessió.

Havent acabat i exhaurit l'ordre del dia.....

Sí, Sra. Marsol heu demanat la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí d'acord amb la facultat que m'atorga l'article 78 del Reglament, voldria fer una justificació del vot del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé és per manifestar que el Grup Parlamentari Liberal ha votat a favor de les dos propostes. Primer, la proposta de candidat a president, i de la proposta de candidats a membres, perquè han estat unes propostes que ha presentat el Govern a què aquest grup dóna suport. I perquè aquesta proposta de Govern respon a la voluntat d'aquest grup parlamentari que es va manifestar amb la iniciativa, el passat mes de juliol, d'oferir la possibilitat als demés grups parlamentaris que formen aquest Consell, després de les 2 vacants que es van produir a l'INAF, com a conseqüència de les eleccions, -que dos membres de l'INAF, que eren el Sr. Jaume Serra i la Sra. Berna Gaspà, van deixar la seva plaça per passar a ostentar el càrrec de consellers-, es van produir dos vacants.

Nosaltres, tenint en compte això i tenint en compte la importància d'aquesta institució que supervisa el sistema bancari andorrà, vam pensar que era bo oferir la possibilitat que els altres grups parlamentaris també tinguessin representants dintre d'aquest institut. Aleshores, en base a aquesta proposta, nosaltres vam oferir aquesta possibilitat, que finalment es va incrementar a tres com a conseqüència de la dimissió d'un tercer membre per motius personals. Això va permetre que es proposés que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata pogués proposar dos membres, i el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI pogués proposar un membre, i tenir així, d'alguna manera, també, tots, una representació a dintre de l'INAF, tots els grups parlamentaris.

Aleshores, això es va basar, aquesta proposta es va tirar endavant, i el Govern d'acord amb aquesta proposta ha fet, també, -seré reiterativa-, la proposta d'aquests tres membres. Nosaltres hem votat que sí, perquè entenem que són unes persones que compleixen perfectament, els tres vocals, -el Josep Casal, el Ramon Pla i el Josep Segura-, el perfil de les persones que han d'anar a aquest lloc. Estem satisfets que siguin aquestes persones les nomenades. Ens ha sorprès, desagradablement, he de dir, que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no hagi votat el candidat a president que ha presentat el Govern, proposat una mica també pel Grup Parlamentari Liberal amb base a la majoria que ostentem en aquesta Cambra.

Era més que res per fer constar això, i tenir en compte que nosaltres, tot i que he citat vegades, doncs els pactes els complim, i en base amb això hem tirat endavant aquest acord.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Marsol per la seva explicació, continuarem amb les explicacions de vot.

Sí, ho farem per ordre de demanar la paraula.

Sr. vicepresident del Grup Parlamentari Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Nosaltres el que hem votat com hem votat ho he expressat al principi, perquè pensem que hi podia haver un defecte de forma. Quant al sentit del vot, hem donat suport al que pensàvem que podíem donar, i no hem donat suport al que pensàvem que políticament, -insisteixo, políticament-, no l'hi podíem donar.

Pel que fa a la proposta, nosaltres hem votat una proposta presentada pel Govern. De pactes i de tot això, ho sentim, però no hi hem participat, no coneixem el que ha dit la presidenta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí pel Grup CDA + Segle XXI.

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La nostra intervenció té el sentit de celebrar el fet que finalment el Consell General hagi procedit al

nomenament dels càrrecs vacants dels membres del Consell d'Administració de l'INAF.

Nosaltres considerem que el retard que de vegades s'acumula a l'hora de prendre aquest tipus de decisions no és la millor forma de transmetre als ciutadans confiança en les institucions, en la política i en els polítics.

Ens cal augmentar el nostre nivell d'exigència a l'hora de consensuar i acordar determinades decisions, i no deixar que les petites tàctiques polítiques del dia a dia contaminin, -per dir-ho d'alguna manera-, la responsabilitat que Govern i Consell General tenim a l'hora d'afavorir el bon funcionament i la màxima operativitat dels diferents organismes i institucions nacionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé moltes gràcies Srs. presidents, i vicepresidents per la vostra explicació de vot. Gràcies a totes les M. I. Senyories, M. I. Govern per aquesta sessió maratoniana, i tan llarga de dos dies, i no havent-hi res més, aixequem la sessió.

(Són les 21.10 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877